

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ Β΄ ΤΜΗΜΑ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 11 Οκτωβρίου 2008, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00', στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την προεδρία του Βουλευτή Ηλείας, Παναγιώτη Αδρακτά και του Βουλευτή Λακωνίας, κυρίου Λεωνίδα Γρηγοράκου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Ανεργία – Εργασία, Κοινωνικός Ρατσισμός, Υγεία – Νοσοκομεία, Κοινωνική Πρόνοια – Ασφάλιση (Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, Μεταμοσχεύσεις – Δωρεές Οργάνων), Νευρική Ανορεξία, Βία και Εγκληματικότητα, Ναρκωτικά, Κάπνισμα – Αλκοολισμός, Οικογένεια – Μητρότητα – Διαπροσωπικές Σχέσεις, Κακοποίηση Ανηλίκων, Μεταφορές – Τροχαία Ατυχήματα, Άστεγοι και Ευπαθείς Κοινωνικές Ομάδες, Επαγγελματικός Προσανατολισμός», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μηλολιδάκη Μαρία (Νομός Ηρακλείου), Μηνά Κατερίνα (Κύπρος), Μπέζα Γεωργία (Β΄ Αθηνών), Μπεθάνη Ευαγγελία (Νομός Αττικής), Μπέλλου Ελένη (Νομός Πρέβεζας), Μπέτσα Χρυσαιγή (Νομός Ευβοίας), Μπέτσου Ηλιάνα (Γερμανία), Μπιτούνη Βικτωρία-Ελισάβετ (Νομός Λέσβου), Νίνου Βαρβάρα (Β΄ Αθηνών), Νούρου Μαρία (Κύπρος), Ντάλιου Σοφία (Β΄ Αθηνών), Ντόντου Ελένη (Νομός Λάρισας), Οικονόμου Ελευθερία-Βαλεντίνη (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Παλαιολόγου Άννα (Επικρατείας), Πανοπούλου Μαριάνθη (Νομός Θεσπρωτίας), Παντελή Πέτρος (Κύπρος), Παπαγεωργίου Ευαγγελία (Νομός Αχαΐας), Παπαϊωάννου Αχιλλέας (Νομός Μαγνησίας), Παπαϊωάννου Νικόλαος (Καναδάς), Πασχαλιά Δώρα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πάσχου Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πάτραλη Πελαγία (Α΄ Πειραιώς), Παυλίδου Μαρία-Τερέζα (Κύπρος), Πέτρου Παναγιώτα (Μ. Βρετανία),

Πραμαντιώτη Αλεξάνδρα (Νομός Ιωαννίνων), Σγκούβα Ελένη (Νομός Τρικάλων), Σεβαστίδου Σοφία (Νομός Δράμας), Σιδηροπούλου Δέσποινα (Σουηδία), Σταυροπούλου Θεοδώρα (Νομός Γρεβενών), Σταύρου Ηλίας-Δημήτριος (Αιθιοπία), Στρατοπούλου Ειρήνη (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Τζιοβάρια Ευρυδίκη (Νομός Τρικάλων), Τερδήμου Αριάδνη (Νομός Ηρακλείου), Τσαμπάζη Ευαγγελία (Νομός Ροδόπης), Τσαρούχη Αγγελική (Νομός Κοζάνης), Τσιάβε Ευφροσύνη (Νομός Λάρισας), Τσιαπάρη Κωνσταντίνα (Νομός Πιερίας), Τσιουμπρή Ελευθερία (Β' Αθηνών), Τσιτσιμπίκου Παναγιώτα – Ελευθερία (Νομός Καρδίτσας), Φιάκκα Μαρίνα (Κύπρος), Φωκά Χριστίνα (Νομός Ευβοίας), Φωτοπούλου Χρυσάνθη (Νομός Αχαΐας), Χαϊτόγλου Ξανθή (Νομός Σερρών), Χαρδαλούπα Καρολίνα (Β' Αθηνών), Χασάν Άλι Μοχάμεντ (Σουδάν), Χατζημιχαήλ Αθηνά (Νομός Ημαθίας), Χιώτης Νικήτας (Νομός Κορινθίας) και Χούπη Ευρίκλεια (Βέλγιο).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Βουλή των Εφήβων π. Γεώργιος Μεταλληνός, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Σωτήριος Γκλάβας, Αντιπρόεδρος Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και κυρία Φανή Πετραλιά, Δημοσιογράφος.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης προσήλθε η κυρία Σοφία Καλαντζάκου, Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, καθώς και ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Πρόεδρος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ιδρύματος της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητής Πανεπιστημίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλημέρα σας έφηβοι Βουλευτές.

Να σας συστηθώ: λέγομαι Παναγιώτης Αδρακτάς γιατρός Χειρουργός στο επάγγελμα. Προτάσσω πάντοτε αυτό που έχω κάνει εγώ και όχι αυτό που μου έχουν δώσει. Είμαι Βουλευτής του Νομού Ηλείας, από τις πυρόπληκτες περιοχές του περσινού καλοκαιριού και από τις σεισμόπληκτες.

Είμαστε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Πιστεύω να έχετε έρθει σε μια επαφή με το πώς λειτουργεί η Βουλή. Στις Διαρκείς Επιτροπές εξετάζουμε όλα τα προς συζήτηση νομοσχέδια που καταθέτει κάθε Υπουργείο. Εδώ γίνεται η ζύμωση όλων των νομοσχεδίων. Έτσι θα κάνουμε και εμείς.

Κατατίθεται λοιπόν, το νομοσχέδιο από τον Υπουργό. Υπάρχει εισηγητής από την Κυβέρνηση, από την πλειοψηφία. Υπάρχουν εισηγητές και από τα άλλα κόμματα. Το κάθε κόμμα

έχει τις δικές του τοποθετήσεις. Γίνονται παρατηρήσεις και διορθώσεις, μεγάλες ή μικρές, ανάλογα με την κατεύθυνση προς την οποία κινείται το νομοσχέδιο και ανάλογα με το τι κάνει αποδεκτό ο Υπουργός, η Κυβέρνηση.

Οι συνεδριάσεις μπορεί να είναι και τρεις και τέσσερις. Αν το νομοσχέδιο είναι κάτι πολύ σοβαρό μπορούμε να ζητήσουμε από τον Πρόεδρο της Βουλής και άλλη μια Συνεδρίαση.

Επίσης, εξετάζονται και οι φορείς. Δηλαδή σε ένα νομοσχέδιο που αφορά το Υπουργείο Συγκοινωνιών προτείνεται να έρθουν όσοι φορείς εμπλέκονται ή επηρεάζονται από αυτό το νομοσχέδιο, είτε προέρχονται από τα ταξί είτε από τα λεωφορεία, είτε από τα φορτηγά είτε από τις τηλεπικοινωνίες. Κατά βάση φωνάζουμε τους ειδικούς επιστήμονες να ενημερώσουν την Επιτροπή και να πάρουν θέση και να προτείνουν αν χρειαστεί τις δικές τους αλλαγές.

Τέλος, το νομοσχέδιο ψηφίζεται επί της αρχής, επί των άρθρων και επί του συνόλου εδώ στη Διαρκή Επιτροπή και στη συνέχεια κατατίθεται στην Ολομέλεια.

Οι Επιτροπές είναι έξι. Εδώ λαμβάνει μέρος ένας αριθμός Βουλευτών και στην Ολομέλεια μπορούν να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές. Εκεί, στην Ολομέλεια, ξαναψηφίζεται πάλι επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και στη συνέχεια υπογράφεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και πηγαίνει για να πάρει φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, ώστε έτσι γίνεται νόμος του κράτους και από εκεί και πέρα αρχίζει και η λειτουργία του ή αν προβλέπει αλλιώς το νομοσχέδιο.

Αυτή είναι η λειτουργία της Διαρκούς Επιτροπής και είναι πολύ σημαντική. Γίνεται πολύ δουλειά, πολύ συζήτηση για το νομοσχέδιο. Ακούγονται όλες οι απόψεις, ζυμώνεται το νομοσχέδιο, διορθώνεται –κανείς δεν είναι τέλειος άλλωστε- και όταν υπάρχει καλή πρόθεση απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής για να γίνει θετική και εποικοδομητική συζήτηση, σ' αυτή την περίπτωση είναι ακόμη καλύτερα τα αποτελέσματα, διότι καταφέρνουμε και διορθώνουμε προς το καλύτερο το νομοσχέδιο.

Θα πω ότι για εσάς αυτός ο θεσμός είναι μια ευκαιρία. Και για εμάς είναι μεγάλο το όφελος. Θέλω και εγώ να τον εξάρω αυτό το θεσμό, στον οποίο έχω την τύχη να προεδρεύω αρκετές χρονιές. Για εσάς είναι μια εμπειρία πρωτόγνωρη, είναι μια εμπειρία που μπορεί να σας ωφελήσει και στη συνέχεια. Είναι όμως και μια ουσιαστική παρέμβαση στα πράγματα.

Πολλά έχουν ακουστεί. Ακούω καμιά φορά που λέτε «Και που τα είπαμε, τι έγινε;». Δεν είναι καθόλου έτσι. Πολλές θέσεις από τις τοποθετήσεις σας έχουν ακουστεί και έχουν συμπεριληφθεί ακόμη και σε νομοσχέδια, πρέπει να σας πω, ανεξάρτητα αν δεν μπορείτε εσείς να το παρακολουθήσετε.

Δεύτερον είναι και ο δεσμός, ο σύνδεσμος που δημιουργείται μεταξύ μιας γενιάς που φεύγει –και αυτή είμαι εγώ, για παράδειγμα- και μιας γενιάς που έρχεται που είστε εσείς. Μέχρι να φτάσετε να έρθετε εσείς εδώ, είναι καλό να παίρνουμε οι συνάδελφοί μου και εγώ και η ίδια η κοινωνία τα ερεθίσματα για να γεφυρώσουμε αυτό το χάσμα. Γιατί, αν υπολογίσει κανείς ότι μια γενιά είναι γύρω στα είκοσι χρόνια, εγώ ίσως έχω και λίγο παραπάνω απόσταση από εσάς από μια γενιά.

Άρα, κάνει και σε μένα πολύ καλό να έρχομαι σε επαφή με εσάς, διότι αυτή τη στιγμή εγώ σας εκπροσωπώ. Το ίδιο όφελος έχουν και οι συνάδελφοί μου, που είναι μικρότεροι από μένα, ίσως και κάποιοι μεγαλύτεροι. Αυτό είναι πολύ θετικό για όλους μας. Και εσείς ωφελήστε και εμείς ωφελούμαστε και κατ' επέκταση ωφελείται και η ίδια η κοινωνία.

Όλα αυτά μπορούν να γίνουν φτάνει να υπάρχει «καλό αυτί» και από εμάς και από εσάς. Φτάνει και εσείς να έχετε την υπευθυνότητα που χρειάζεται για την ηλικία σας. Εγώ δεν απαιτώ να είστε πρόωρα ώριμοι. Πρέπει να υπάρχει και από μας όμως «καλό αυτί», να ακούμε εσάς και τις θέσεις σας που μπορεί να γεφυρώσουν, όπως είπα, αυτό το χάσμα.

Έχουμε την τιμή να βρίσκεται εδώ –είναι άλλωστε στην Επιτροπή Προγράμματος- και να μας ακούει ο Πατήρ Γεώργιος Μεταλληνός. Θα τον έχετε δει τουλάχιστον στη τηλεόραση. Έχει πολύ σωστές απόψεις, τοποθετήσεις και παρατηρήσεις. Έχει πραγματικά ιδιαίτερες γνώσεις. Δεν είναι μόνο ιερωμένος, είναι και καθηγητής.

Επιτρέψτε μου, πατήρ Μεταλληνέ, να πω αυτά που αισθάνομαι. Είστε «κόσμημα» για την Εκκλησία μας, σε δύσκολες περιόδους, που, όμως, δεν θα πρέπει να επηρεάζουν κανένα οι ταραχές που γίνονται. Σε κάθε περίπτωση, υπάρχουν και εξαιρέσεις, σε όλα τα επίπεδα. Σας ευχαριστούμε, λοιπόν, πατήρ Μεταλληνέ, που θα παρακολουθήσετε τη συνεδρίαση.

Έφηβοι Βουλευτές, δεν θέλω να σας κουράσω και δεν θέλω, κυρίως, να σας κλέψω χρόνο. Εμείς είμαστε εδώ για να σας ακούσουμε. Εμάς μας έχετε ακούσει, μέχρι που μας έχετε βαρεθεί. Ήρθαμε, λοιπόν, να σας ακούσουμε.

Θα μπω κατευθείαν στο θέμα. Ξέρετε ότι ο Εισηγητής, που είναι η Έφηβος Βουλευτής Χρυσάνθη Φωτοπούλου από το Νομό Αχαΐας –κοντογειτόνισσά μου- θα κάνει την εισήγηση στο θέμα και εσείς, βεβαίως, θα εγγραφείτε στη Γραμματεία, κατά την διάρκεια της αγόρευσης της Εισηγήτριας, γράφοντας σε ένα χαρτί το όνομα, το επώνυμο και το νομό από τον οποίο προέρχετε. Ο Γραμματέας θα περάσει να πάρει τα χαρτιά σας –αφού δεν σας γνωρίζει- ώστε μετά να τοποθετηθείτε επί του θέματος.

Ανάλογα με τα νομοσχέδια καθορίζουμε και το χρόνο ομιλίας. Στη δική μας Επιτροπή, η

ομιλία του Εισηγητή έχει καθοριστεί στα έξι λεπτά και στα τρία λεπτά για τους ομιλητές που θα τοποθετηθούν.

Θα ήθελα να περάσω αμέσως στην ουσιαστική συζήτηση.

Καλώ στο Βήμα την κυρία Φωτοπούλου Χρυσάνθη, από το νομό Αχαΐας.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Εισηγήτρια - Νομός Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φίλοι από κάθε μεριά της Ελλάδας, συγκεντρωθήκαμε σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων, προκειμένου να εκφράσουμε τις προσωπικές μας ιδέες και απόψεις, αλλά και τη γνώμη χιλιάδων άλλων νέων της χώρας μας και να μιλήσουμε για τα κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν το έθνος μας.

Η Επιτροπή μας, ασχολείται κυρίως με την ανεργία και την εργασία, με τον κοινωνικό ρατσισμό, με την υγεία και τα νοσοκομεία, με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, με τα άτομα με ειδικές ανάγκες, με τις μεταμοσχεύσεις και τις δωρεές οργάνων, με τη νευρική ανορεξία, με τη βία και την εγκληματικότητα, με τα ναρκωτικά, με το κάπνισμα και τον αλκοολισμό, με την οικογένεια, τη μητρότητα και τις διαπροσωπικές σχέσεις, με την κακοποίηση ανηλίκων, με τις μεταφορές και τα τροχαία ατυχήματα, με τους άστεγους και τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες αλλά και με τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Όλοι γνωρίζουμε πως η χώρα μας, η Ελλάδα μας, αντιμετωπίζει τεράστια κοινωνικά προβλήματα. Προϋπόθεση για ένα υγιές και σωστά δομημένο κράτος αποτελεί η κοινωνία του.

Η σημερινή κοινωνία βρίσκεται σε περίοδο παρακμής και όλοι πρέπει να την επαναφέρουμε στην ακμή της. Εμείς οι νέοι, το μέλλον αυτή της χώρας, δεν μένουμε άπραγοι. Προσπαθούμε ενεργά να αλλάξουμε τη ροή της σημερινής ελληνικής κοινωνίας. Ο σημερινός κοινωνικός πολιτισμός είναι ελλιπής και μέσω διαφόρων προτάσεών μας προσπαθούμε να δώσουμε ιδέες και λύσεις στους Υπουργούς και στους Βουλευτές, προκειμένου να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα και να φέρουν την ελληνική κοινωνία στη θέση που πραγματικά της αξίζει.

Θέματα -ταμπού της σημερινής κοινωνίας, όπως ο κοινωνικός ρατσισμός κι οι μεταμοσχεύσεις - δωρεές οργάνων προβληματίσαν τους νέους που δείχνουν ότι είναι «μέσα στα πράγματα» κι έχουν άποψη πάνω στα θέματα, τα οποία ταλανίζουν τη σημερινή κοινωνία. Πρέπει όλοι να λάβουμε υπόψη μας, πως κουβαλάμε μια μεγάλη κληρονομιά στις πλάτες μας και πως με όλα τα θεμιτά μέσα θα πρέπει να συμβάλλουμε στην πάταξη της διαφθοράς και στη λύση των κοινωνικών προβλημάτων.

Έτσι, λοιπόν, εμείς οι νέοι θα πρέπει να κοιτάξουμε μπροστά στο μέλλον. Εμείς, η επόμενη

γενιά Ελλήνων, θα πρέπει να γίνουμε ενεργοί πολίτες και να συμμετέχουμε στα γεγονότα, ακριβώς όπως κάνουμε αυτήν εδώ τη στιγμή. Το μέλλον είναι στα καθαρά χέρια των νέων, που θα φροντίσουν η Κοινωνία να γίνει ανοιχτή και ισότιμη για όλους, ώστε το ποιοτικό και βιοτικό επίπεδο να ανέβουν. Εξάλλου από αρχαιοτάτων χρόνων η Ελλάδα πρωτοπόρησε στο θέμα της Κοινωνίας. Δεν είναι κρίμα να καταστραφεί αυτή η ιδέα μιας πιο ανθρώπινης και ουσιαστικής κοινωνίας; Δεν πρέπει όλοι να βάλουμε ένα λιθαράκι, προκειμένου να κάνουμε τη χώρα μας καλύτερη; Πρέπει επιτέλους να ανοίξουμε τα μάτια μας και να κοιτάξουμε γύρω μας, να δούμε πως το πραγματικό νόημα της ζωής δεν είναι ο εαυτός μας, αλλά η επικοινωνία με τον κόσμο γύρω μας. Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Να σας πω ότι επίσης, Προεδρεύων της Επιτροπής μας θα είναι και ο κύριος Λεωνίδας Γρηγοράκος, συνάδελφος και στο επάγγελμα. Είναι κι αυτός γιατρός, καθηγητής εντατικολόγος από το Νομό της Λακωνίας. Θα συνεπικουρήσει το έργο του Προεδρείου.

Επίσης, παρίσταται εδώ και ο κύριος Γκλάβας, που είναι μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος.

Κυρία Εισηγήτρια, ήσασταν σύντομη και σας ευχαριστώ. Να ξέρετε ότι το θεωρούμε σημαντικό όταν ο εισηγητής κι οι ομιλητές είναι σύντομοι και περιεκτικοί.

Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής Τσιαπάρη Κωνσταντίνα, από το Νομό Πιερίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΤΣΙΑΠΑΡΗ (Νομός Πιερίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, σεβαστοί Βουλευτές, αξιосέβαστε πάτερ, αξιότιμα μέλη της Βουλής των Εφήβων, κυρίες και κύριοι, ονομάζομαι Τσιαπάρη Κωνσταντίνα και εκπροσωπώ το Γενικό Λύκειο Λεπτοκαρυάς.

Στις μέρες μας το νοσηλευτικό σύστημα της χώρας μας νοσεί και κρίνεται απαραίτητη η αναδιοργάνωσή του, η στελέχωση και η ίδρυση καλύτερων υποδομών και υπηρεσιών. Αρκετά είναι τα προβλήματα που χρήζουν ανάδειξης και αντιμετώπισης. Κάποια απ' αυτά είναι η ανάγκη αναδιάρθρωσης του ΕΚΑΒ και των Κέντρων Υγείας στην περιφέρεια, ο χρηματισμός των γιατρών, η παροχή φαρμάκων, η νευρική ανορεξία.

Αρχικά θα αναφερθώ στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι απομακρυσμένων περιοχών στην περιφέρεια. Πολλοί κάτοικοι της περιφέρειας αντιμετωπίζουν προβλήματα στον τομέα της υγείας και της περίθαλψης. Ένα απ' αυτά είναι η μη έγκαιρη διακομιδή τους στο νοσοκομειακό χώρο λόγω έλλειψης ασθενοφόρων οχημάτων ή λόγω διαφόρων εμποδίων που συναντούν τα οχήματα αυτού του τύπου κατά τη μεταφορά τους στις απομακρυσμένες περιοχές.

Ακόμη έλλειψη διαπιστώνεται πως υπάρχει στην στελέχωση των νοσοκομείων, καθώς και

στον απαραίτητο εξοπλισμό. Κτίρια πολλών ετών που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για να αποτελούν νοσοκομείο λόγω πολλών ελλείψεων βρίσκονται ακόμα σε λειτουργία.

Και συνεχίζω, αναφέροντας ακόμη ένα σοβαρό πρόβλημα: τον χρηματισμό των γιατρών. Όλοι έχουμε ακούσει γι' αυτό το φαινόμενο και είναι πιθανό κάποιος να το έχουν συναντήσει και σε προσωπικές τους εμπειρίες. Πολλές φορές γινόμαστε θύματα αυτού του προβλήματος. Άλλοτε, όμως, απλά γινόμαστε συνένοχοι για να επιτευχθεί ο δικός μας στόχος.

Πρέπει, όμως, να σταματήσει αυτό, να δοθούν λύσεις σ' όλα αυτά τα προβλήματα. Ας συνεχίσουμε, λοιπόν, με κάποιες προτάσεις για την επίλυση των προβλημάτων.

Αρχικά πρέπει να δημιουργηθούν νέα και να αναβαθμιστούν τα ήδη υπάρχοντα κέντρα υγείας στην επαρχία, καθώς, επίσης, να γίνει και εφοδιασμός του ΕΚΑΒ με περισσότερα μέσα, όπως ελικόπτερα, πλοίαρια, πιο σύγχρονα εξοπλισμένα ασθενοφόρα για την παροχή πρώτων βοηθειών.

Χρήσιμη και απαραίτητη κρίνεται, επίσης, η κατασκευή νοσοκομείων και πολυκλινικών στις απομακρυσμένες περιοχές, για την εξυπηρέτηση όλων των πολιτών. Αναγκαία είναι και η κατασκευή περισσότερων κέντρων αποκατάστασης αναπήρων και η δωρεάν περίθαλψη ατόμων στα παραπάνω κέντρα.

Χρήσιμη θα είναι και η σωστή επιλογή προσωπικού, ανθρώπινου δυναμικού στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, με αξιοκρατικά κριτήρια και η διαρκής επιμόρφωσή του, καθώς και ο συνεχής κρατικός έλεγχος για την αποφυγή φαινομένων κρατικής διαφθοράς.

Καρποφόρα θα ήταν και η συνεισφορά των αριστευσάντων αποφοίτων της Ιατρικής, με την προσφορά των γνώσεών τους στο κρατικό σύστημα υγείας.

Απαραίτητο είναι ακόμη να υπάρχουν πέντε ασθενοφόρα στην έδρα κάθε νομού και δέκα με δεκαπέντε στην πρωτεύουσά του για την άμεση εξυπηρέτηση των ασθενών, η παροχή δωρεάν φαρμάκων, ο έλεγχος των Ταμείων. Απαραίτητη είναι και η διαρκής και σωστή ενημέρωση των πολιτών για όλα τα είδη ασθενειών –Aids, καρκίνος και άλλα- και η καταπολέμησή τους θα πρέπει να γνωστοποιείται μέσω διαφόρων προγραμμάτων, ενημερωτικών εκπομπών, εντύπων φυλλαδίων και άλλων.

Τέλος, η σωστή ενημέρωση για τη σωστή διατροφή και την προβολή προϊόντων αδυνατίσματος συμβάλλει στην καταπολέμηση του προβλήματος της νευρικής ανορεξίας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει τώρα η Έφηβος Βουλευτής κυρία Τσαρούχη Αγγελική, από το Νομό Κοζάνης.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ (Νομός Κοζάνης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, σεβαστοί Βουλευτές, νέες και νέοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα γεγονότα που έκαναν όλη την ελληνική κοινωνία να ανατριχιάσει τον τελευταίο καιρό ήταν μια έρευνα που κατέγραφε πως περίπου το 75% των γυναικών και το 80% των παιδιών έχουν υποστεί κάποιας μορφής ενδοοικογενειακή βία. Και αυτό στα πλαίσια της τυπικής ελληνικής, παραδοσιακής και πρότυπης κατά τα λοιπά οικογένειας.

Βία είναι κάθε φορά που πρέπει να πούμε «όχι» αλλά νιώθουμε υποχρεωμένοι να πούμε «ναι», που πνίγεται η φωνή και το δίκιο μας γύρω από τους δικούς μας ανθρώπους, εκείνους που υποτίθεται ότι μας προσφέρουν ή θα έπρεπε να μας προσφέρουν ασφάλεια.

Αυτό που πραγματικά συμβαίνει σε κάποιες ελληνικές οικογένειες είναι απαράδεκτο για μια δυτική κοινωνία. Σε πολλές περιπτώσεις ασκείται κάποιου είδους βία: σωματική, ψυχολογική, σεξουαλική, κυρίως στις γυναίκες και στα παιδιά. Αυτό το πρόβλημα δεν έχει να κάνει με το μορφωτικό ή κοινωνικοοικονομικό επίπεδο των ανθρώπων που είναι θύματα ή θύτες.

Ο δράστης είναι είτε ο πατέρας της οικογένειας είτε από κοινού οι γονείς όταν τα θύματα είναι τα παιδιά.

Τα αίτια αυτών των πράξεων είναι πολλά και οι συνέπειες πάντα τραγικές. Βασικό αίτιο της απαράδεκτης αυτής συμπεριφοράς είναι το ότι ο άνδρας παλαιότερα είχε διαπαιδαγωγηθεί με την πεποίθηση πως έχει το δικαίωμα να ασκεί εξουσία στην οικογένειά του. Αυτό, σε συνδυασμό με την έλλειψη παιδείας, τον καθιστούσε ευάλωτο και τον έκανε συχνά να παραφέρεται.

Ο σύγχρονος άνδρας, από την άλλη, συχνά αισθάνεται ότι απειλείται, ανεξάρτητα από το κοινωνικό ή πολιτιστικό του επίπεδο. Μεγαλωμένος μέσα σε ένα φαλλοκρατικό περιβάλλον δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει τη νέα θέση της γυναίκας και δεν βλέπει ως ισότιμη την ύπαρξή της δίπλα του. Σε μια συνηθισμένη κατάσταση σύγκρουσης ή διαφωνίας αισθάνεται ότι αμφισβητείται πλήρως. Ως απειλή βλέπει ακόμα και το γεγονός ότι δεν ελέγχει πλέον τη γυναίκα και κακοποιώντας την θα νιώσει ότι ανακτά το χαμένο έλεγχο.

Από την άλλη, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει το γεγονός ότι οι βασικές αιτίες της κακοποίησης των παιδιών αποτελούν η χρήση ουσιών από τους δράστες, η δική τους κακοποίηση κατά την παιδική τους ηλικία και η πρόφαση πως ο ξυλοδαρμός αποτελεί τρόπο διαπαιδαγώγησης των παιδιών τους. Είναι φανερό ότι οι δράστες, καθώς είναι υπό την επήρεια ουσιών, γίνονται ευερέθιστοι και παραφέρονται, αφού δεν έχουν τη νηφαλιότητα να ελέγξουν τον εαυτό τους. Επίσης, η βία που έχουν υποστεί οι ίδιοι ως παιδιά, τους εμποδίζει να αναπτύξουν υγιή πρότυπα

και να συμπεριφερθούν με αγάπη στα παιδιά τους.

Τέλος, πιστεύοντας πως η βία αποτελεί μέσο συμμόρφωσης, την χρησιμοποιούν όταν οι ίδιοι θεωρούν πως πρέπει να εφαρμόσουν κάποιου είδους τιμωρία στα παιδιά τους. Έτσι δεν είναι σπάνιες οι φορές που μικρά παιδιά πέφτουν θύματα άγριου ξυλοδαρμού από τους γονείς τους, λόγω χαμηλής βαθμολογίας στο σχολείο ή απείθαρχης συμπεριφοράς μέσα στο σπίτι.

Έχοντας υπ' όψιν τις παραπάνω ειδικές συμπεριφορές, μπορούμε να αντιληφθούμε τα αποτελέσματα. Κατά κύριο λόγο, αυξάνονται τα διαζύγια, με όλα τα επακόλουθα, σε σχέση με την ανισορροπία που προκαλείται στο σύνολο της οικογένειας. Έπειτα, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις της αίσθησης που δημιουργείται στα θύματα, πως είναι τα ίδια υπεύθυνα για όσα έχουν υποστεί και καταλήγουν, όχι σπάνια, ακόμα και σε αυτοχειρία.

Παράλληλα, διαπιστώνονται σωματικά και ψυχολογικά προβλήματα. Σύμφωνα με έρευνα, ο κύριος θύτης της δολοφονίας γυναικών και παιδιών είναι κάποιος από το στενό οικογενειακό τους περιβάλλον.

Εκεί, όμως, που οι συνέπειες είναι δραματικές, είναι στη σωματική, ψυχολογική, σεξουαλική κακοποίηση των ανηλίκων. Η κατάσταση γίνεται ακόμα χειρότερη γιατί τα θύματα δεν έχουν πού να απευθυνθούν, καθώς οι δράστες είναι αυτοί που θα έπρεπε να τους βοηθήσουν. Έτσι, στιγματίζονται για όλη τους τη ζωή, χάνουν την εμπιστοσύνη τους στους ανθρώπους, χάνουν την αξιοπρέπειά τους και γίνονται καχύποπτοι σε όποιον τους πλησιάζει. Δύσκολα ισορροπούν στη ζωή τους, όσα χρόνια κι αν περάσουν και όχι σπάνια αναπαράγουν ως ενήλικες τη βία που υπέστησαν ως παιδιά.

Κανένα πρόβλημα, όσο δισεπίλυτο κι αν είναι, δεν μπορεί να μείνει άλυτο σε μια κοινωνία που σέβεται τον εαυτό της. Το να σταματήσει η κοινωνία να ενοχοποιεί τα θύματα και να ενεργοποιηθεί, αλλά και η ενεργοποίηση των ίδιων των θυμάτων, μπορούν να αποτελέσουν ανασταλτικό παράγοντα στη βία.

Έπειτα, η οργάνωση Κέντρων για την καταπολέμηση της βίας θα βοηθήσει όσους την έχουν υποστεί να νιώσουν ότι μπορούν να αντιδράσουν στην κατάφωρη καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους.

Τέλος και οι αυστηρές ποινές είναι αυτές που μπορούν να βοηθήσουν στην άμβλυνση του προβλήματος. Ωστόσο, κανένα κατασταλτικό μέτρο δεν μπορεί να βοηθήσει στην αντιμετώπιση ενός τόσο σοβαρού προβλήματος όσο η πρόληψή του.

Αυτό σημαίνει πως θα πρέπει να ενεργοποιήσουμε τις ομάδες που είναι υπεύθυνες για την

ενημέρωση στα θέματα της βίας. Ειδικοί επιστήμονες, διανοούμενοι και ακαδημαϊκοί, θα πρέπει να δραστηριοποιηθούν στα σχολεία, για την ενημέρωση των ανήλικων παιδιών. Θα είναι καλό να πραγματοποιηθούν διαλέξεις, σεμιναριακά μαθήματα σχετικά με την ενδοοικογενειακή συμπεριφορά και τη συμβουλευτική γονέων.

Επαγωγικά, λοιπόν, σκεπτόμενοι, καταλήγουμε στο πόρισμα ότι ένα παιδί-θύμα αλλά και κάθε είδους βία μέσα στην οικογένεια δεν αποτελούν ιδιωτική υπόθεση, αλλά σοβαρή κοινωνική παθογένεια. Παραβιάζονται τα ατομικά δικαιώματα και βιάζεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αδιανόητα μεγάλου αριθμού γυναικών και παιδιών, μέσα στην ίδια την οικογενειακή τους καθημερινότητα, μέσα στο ίδιο τους το σπίτι.

Αυτό είναι κάτι που μια σύγχρονη πολιτεία δεν μπορεί να ανεχθεί, κάτι που σε μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία δεν έχει θέση. Ας αναλάβουμε ο καθένας τις ευθύνες του.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Τσιουμπρή Ελευθερία, από τη Β΄ Αθηνών.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΙΟΥΜΠΡΗ (Β΄ Αθηνών): Αξιοσέβαστε πάτερ, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, με αφορμή τη δυνατότητα που μου δόθηκε σήμερα να είμαι κι εγώ ένας από τους 300 Εφήβους Βουλευτές, θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα πρόβλημα μείζονος σημασίας που μας ενδιαφέρει άμεσα, το ασφαλιστικό.

Δυστυχώς, μέσα στα τεράστια κοινωνικά προβλήματα που κατακλύζουν τη χώρα μας είναι και αυτό. Η ανεπάρκεια του ισχύοντος συστήματος πρόνοιας έχει απασχολήσει πολύ συχνά τις εκάστοτε κυβερνήσεις, χωρίς, όμως, να δοθεί οριστική λύση. Όλοι γνωρίζουμε ότι η μετέπειτα εργασία μας, μας παραπέμπει στη μελλοντική συνταξιοδότηση, που, με τα σημερινά δεδομένα, είναι ανύπαρκτη.

Ως έφηβος που ενδιαφέρεται για τα κοινά της χώρας του, θα ήθελα να προτείνω τρόπους αντιμετώπισης:

Αρχικά, θα έκανα λόγο για αύξηση συντάξεων στους συνταξιούχους, που πάλευαν όλα αυτά τα χρόνια για να έχουν ήσυχα γεράματα. Ακόμα, καλό θα ήταν, να υπάρχει πρόωγη σύνταξη στις εργαζόμενες μητέρες που δίνουν τα πάντα, ώστε να ικανοποιήσουν και τα εργασιακά και τα οικογενειακά τους καθήκοντα.

Επίσης, θεωρώ ότι η συνταξιοδότηση στις νοικοκυρές που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους για

να παίξουν τον πιο δύσκολο ρόλο, δηλαδή το μέγιστο των παιδιών τους και τη σωστή ανατροφή, ώστε να βγουν σωστοί άνθρωποι στην κοινωνία, είναι αναγκαία.

Επιπλέον, ένας σοβαρός τρόπος αντιμετώπισης, είναι η πρόωρη σύνταξη στα άτομα με ειδικές ανάγκες, χωρίς, όμως, να υποστούν μείωση του ποσού που εισπράττουν και τα άτομα με χρόνια νοσήματα. Μεγαλύτερη και ικανοποιητικότερη προστασία σε άτομα που ασκούν επικίνδυνα επαγγέλματα, ώστε να νιώθουν ασφάλεια στο χώρο εργασίας τους.

Τέλος, θα ήθελα να αναφέρω ότι η καταλληλότερη λύση θα ήταν να δοθεί περισσότερο ενδιαφέρον απ' όλα τα κόμματα και όχι μόνο από το κυβερνών κόμμα, ώστε να βρεθούν λύσεις, να δοθούν περισσότερα χρήματα στα ταμεία και οι πολίτες να νιώθουν ασφάλεια στην ίδια τους τη χώρα.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Μπεθάνη Ευαγγελία από το Νομό Αττικής.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΕΘΑΝΗ (Νομός Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα αρχικά κι εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τη χαρά μου για τη συμμετοχή μου στις εργασίες της Βουλής των Εφήβων. Πρόκειται για ένα δημοκρατικό θεσμό που δίνει τη δυνατότητα στους νέους να εκφράσουν τους προβληματισμούς και τη γνώμη τους.

Εκμεταλλεούμενη, λοιπόν, αυτή την ευκαιρία θα ήθελα να εκφράσω και τους δικούς μου προβληματισμούς. Συχνό κοινωνικό φαινόμενο αποτελούν οι μονογονεϊκές οικογένειες. Όταν το φαινόμενο αυτό είναι αποτέλεσμα διαζυγίου, τότε τα πράγματα είναι κάπως πιο ευνοϊκά για τα παιδιά.

Στην περίπτωση, όμως, που είναι αποτέλεσμα θανάτου του ενός γονέα, τότε πρόκειται για μία δυσκολότερη κατάσταση. Ο νέος έχει να αντιμετωπίσει σωρεία προβλημάτων. Πέρα από τον πόνο και την έλλειψη που αισθάνεται για το χαμό του γονέα του, πράγμα δύσκολο, καλείται να είναι και συνεπής στις υποχρεώσεις του.

Τα φροντιστήρια, οι σχολικές δραστηριότητες, όπως οι εκδρομές, αλλά και οι εξωσχολικές δραστηριότητες, απαιτούν χρήματα, τα οποία ο νέος πλέον στερείται σε μεγάλο βαθμό. Τα έσοδα της οικογένειας έχουν πια μειωθεί και έτσι ο νέος μένει ένας απλός παρατηρητής στις απολαύσεις των άλλων. Δεν συμμετέχει σε κοινωνικές και άλλες δραστηριότητες, γιατί η ζωή του άλλαξε από τη μια μέρα στην άλλη.

Σαν να μην έφθανε αυτό, προβληματίζεται, αγχώνεται και πιέζεται, αφού τελικά δεν γνωρίζει

αν μετά τις πανελλήνιες εξετάσεις θα μπορέσει να εισαχθεί, μέσω μεταγραφής, σε μια σχολή που βρίσκεται πιο κοντά στην κατοικία του είτε επειδή δεν ανήκει σε πολύτεκνη οικογένεια είτε επειδή τα αδελφιά του είναι άνω των 23 ετών.

Ως τότε θα αγχώνεται αυτό το παιδί; Ως τότε θα πιέζεται και θα προβληματίζεται; Στόχος είναι η παροχή μεγαλύτερων συντάξεων και η αύξηση των επιδομάτων.

Επίσης, πρέπει να γίνει απαραίτητη η παροχή μεγαλύτερης κοινωνικής προστασίας σ' αυτές τις οικογένειες και εύκολη δυνατότητα μεταγραφής των φοιτητών τέτοιων οικογενειών, σε σχολές που καλύπτουν την πιο μικρή απόσταση από τον τόπο κατοικίας τους. Ας μην ξεχνάμε, ότι οι νέοι είναι το μέλλον του κόσμου και μέλημα της κοινωνίας είναι η προστασία και η υποστήριξή τους.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κυρία Μπεθάνη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Πανοπούλου Μαριάνθη από το Νομό Θεσπρωτίας.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είμαστε όλοι σε μια κρίσιμη καμπή, ίσως την κρισιμότερη της ζωής μας, σε αυτή της επιλογής του επαγγέλματος που θα ακολουθήσουμε.

Επενδύουμε σε αυτή την επιλογή μας, εμείς και η οικογένειά μας, μοχθούμε, αγωνιζόμαστε, θυσιάζουμε το χρόνο μας και ένα μεγάλο μέρος του οικογενειακού μας προϋπολογισμού για να επιτύχουμε την είσοδό μας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, να καταρτιστούμε επιστημονικά, να ειδικευτούμε και με εφόδια να πορευθούμε τον αγώνα της ζωής.

Βρισκόμαστε, όμως, μπροστά σε πολλαπλές συμπληγάδες, που απειλούν να μας συνθλίψουν σε κάθε βήμα της ζωής μας, με το φάσμα της ανεργίας να διευρύνεται διαρκώς και να υψώνεται μπροστά μας αζεπέραστο, με ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα να αναβιώνει και μάλιστα, να επικροτείται ή να επιβραβεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση με βδομάδα εξήντα εργάσιμων ωρών, με την εμφάνιση φαινομένων κοινωνικής παθογένειας, όπως η εγκληματικότητα, η βία, η νεανική πορνεία, τα ναρκωτικά και ο αλκοολισμός, που είναι απότοκα, κυρίως, της ανεργίας, με την ερήμωση της επαρχίας και τον υδροκεφαλισμό των αστικών κέντρων, όπου τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας μεγεθύνονται, με το φαινόμενο της μετανάστευσης των νέων πτυχιούχων επιστημόνων να διογκώνεται και την Ελλάδα σαν τον Κρόνο να τρωει τα παιδιά της, με τη συσσώρευση του παραγόμενου πλούτου διαρκώς στα χέρια λίγων, με την κυριαρχία του φαινομένου της ευνοιοκρατίας ή και της αναξιοκρατίας στο δημόσιο, που καταρρακώνει την

αξιοπρέπεια του νέου και τον αναγκάζει να φέρεται με δουλοπρέπεια και με χίλια δύο άλλα προβλήματα που δεν χωράνε σε μία τρίλεπτη εισήγηση.

Λένε ότι στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Αν έτσι είναι, γιατί εμείς βλέπουμε να ορθώνονται μπροστά μας τεράστια αδιέξοδα; Η δημοκρατία μας και αυτή που ευαγγελίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, μήπως παρουσιάζει σημαντικό έλλειμμα;

Δεν πιστεύω ότι διαθέτω τη μοναδική πρόταση που θα λύσει τα προβλήματα. Εξάλλου, δεν υπάρχει πρόταση που να αποτελεί πανάκεια για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα. Εκείνο που επιθυμούμε -και πιστεύω ότι διερμηνεύω τα αισθήματα, την ανησυχία, αλλά και την προσδοκία της γενιάς μου-είναι να έχουμε ξεκάθαρους όρους στο παιχνίδι της επαγγελματικής αποκατάστασης, το παιχνίδι αυτό να μην είναι στημένο και ο διαιτητής πουλημένος, για να μειωθούν, ει δυνατόν, στο ελάχιστο οι πελατειακές σχέσεις μεταξύ πολιτικών και πολιτών.

Σίγουρα, απαιτούνται και γενναία ποσά, αν θέλετε οι Βουλευτές, οι Υπουργοί και γενικά, οι πολιτικοί που ανήκετε στην Βουλή των Ελλήνων, να παίξετε τον ρόλο τον οποίο είστε ταγμένοι και εκλεγμένοι να παίξετε.

Υπάρχει, όμως και μία πρόταση που δεν απαιτεί καθόλου χρήματα και αυτή καταθέτω σήμερα στη Βουλή των Εφήβων, στην επόμενη Συνταγματική Αναθεώρηση να προστεθεί στο Ελληνικό Σύνταγμα άρθρο που να επιβάλλει ρητά και κατηγορηματικά, χωρίς κενά και «παραθυράκια», την αξιοκρατία, ως σύστημα επιλογής και ανάδειξης στο δημόσιο τομέα και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τα κριτήρια να είναι σαφή, ξεκάθαρα και να μην επιδέχονται διπλές ερμηνείες, κατά το δοκούν και το συμφέρον εκείνων που διεξάγουν τις προσλήψεις ή τις επιλογές, να καθορίζεται με σαφήνεια το ποσοστό των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, που θα προσλαμβάνονται με διαφορετικά από τα αξιοκρατικά κριτήρια, για να μην χάνεται από την πολιτική δράση και πράξη η κοινωνική ευαισθησία, που τόσο έχει θιγεί στην εποχή μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, Βουλευτές της Βουλής των Εφήβων, όταν διεκδικούμε το αυτονόητο - και θεωρείται αυτονόητο σε μια ευνομούμενη και δημοκρατική πολιτεία να υπάρχει αξιοκρατία, άρα σύστημα δίκαιης και αντικειμενικής αποτίμησης της αξίας των πολιτών- τότε οι ελπίδες ανάπτυξης και προώθησης της κοινωνίας της χώρας εξανεμίζονται. Η γενιά μας ας διεκδικήσει αυτό το δικαίωμα δυναμικά και ας το κατοχυρώσει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Πρέπει να σας πω, όμως, ότι η Αναθεώρηση του Συντάγματος έχει τελειώσει. Έχει μια

συγκεκριμένη διαδικασία. Δεν απέβη ιδιαίτερα καρποφόρος αυτή η Αναθεώρηση του Συντάγματος. Πρέπει, λοιπόν, να περάσουν τα πέντε χρόνια, να οριστεί Αναθεωρητική μία Βουλή, που δεν μπορεί να είναι αυτή, να συζητηθεί στην επόμενη Βουλή, ώστε να μπορέσει να γίνει η Αναθεώρηση.

Άρα, αυτή η ευκαιρία της Αναθεώρησης του Συντάγματος έχει χαθεί προς το παρόν για κάποια χρόνια.

Ευχαριστώ, πάντως, για τις προτάσεις σας. Ήταν εποικοδομητικές και χαίρομαι όταν ακούω προτάσεις και περιμένουμε όλοι να ακούσουμε από σας.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Μιλώ για την επόμενη Αναθεώρηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχετε δε, το δικαίωμα να δευτερολογήσετε, εφόσον θέλετε. Και η Εισηγήτρια, αλλά και όλοι όσοι μιλάτε μπορείτε να κρατάτε σημειώσεις σε αυτά που λένε οι συνάδελφοί σας και στο μισό χρόνο, στο ενάμισι λεπτό ή στα δύο λεπτά, μπορείτε να δευτερολογήσετε, όταν ολοκληρωθεί ο κατάλογος των πρωτομιλιών.

Μπορείτε, δηλαδή, να τοποθετηθείτε και στις τοποθετήσεις των συναδέλφων σας στη δευτερολογία, εάν διαφωνείτε σε κάτι από αυτά που είπαν ή εάν θέλετε να προσθέσετε στα διάφορα θέματα που αναπτύσσονται.

Να δώσουμε το λόγο τώρα στην Έφηβο Βουλευτή κυρία Πραμαντιώτη Αλεξάνδρα από το Νομό Ιωαννίνων.

Ορίστε, έχετε το λόγο, κυρία Πραμαντιώτη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Ευχαριστώ πολύ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, δύομισι χιλιάδες άτομα στη βορειοανατολική Ελλάδα είναι εξαρτημένα από ηρωίνη και χασίς. Θεαματική αύξηση 15% έως 20% των νέων εξαρτημένων από ναρκωτικά και ψυχοφάρμακα. Στο 57,1% ανέρχονται οι χρήστες στις ηλικίες 21 έως 24 χρόνων, νούμερα σαφώς αυξανόμενα. Τα ναρκωτικά είναι λύκοι που γέννησε ο 20ος αιώνας, που έχουν αποβεί μάλιστα της εποχής, που μισούν τους νέους στον κόσμο τους, στο κόσμο του λευκού θανάτου.

Άραγε, πόσο διορατικοί ήταν οι πάλαι ποτέ Έλληνες φιλόσοφοι, που έζησαν αιώνες πριν και όμως, σημάδεψαν με τρόπο ανεξίτηλο τη σύγχρονη κοινωνία; Ένα εύστοχο παράδειγμα βρίσκεται στην «Πολιτεία» του Πλάτωνα. Οι ναρκομανείς, σαν άλλοι δεσμώτες στο σκοτεινό σπήλαιο της αλληγορίας, είναι αλυσοδεμένοι, παραδομένοι στα πάθη τους, που, όμως, επέλεξαν από αδυναμία. Απομακρύνονται όλο και περισσότερο από την αλήθεια, τη ζωή, αφού βλέπουν μόνο εικασματα της

πραγματικότητας, κίβδηλα όντα του κόσμου των ιδεών. Ζουν μια ζωή ψεύτικη, στο σκότος των παραισθήσεων, όπου ακούσια, υπό την πίεση του εθισμού, μπαίνουν σε καταστροφικές τροχιές.

Εμείς τους αποκαλούμε «πρεζάκια», «χασικλήδες», «άχρηστους». Στην πραγματικότητα, όμως, είναι έκπτωτοι άγγελοι που εξέλαβαν με λάθος τρόπο την έννοια του παραδείσου και ψάχνουν το δικό τους φύλακα άγγελο για να τους επαναφέρει στα επίγεια, αναζητούν την ώθηση για να απεγκλωβιστούν από τα πάθη τους.

Βέβαια, το ελληνικό κράτος έχει μεριμνήσει για την αντιμετώπιση της κατάστασης των ναρκομανών, δημιουργώντας ορισμένα κέντρα αποτοξίνωσης ανά την Ελλάδα. Σε αυτά οι χρήστες αναζητούν τη δική τους «Ιθάκη», ιππεύουν το δικό τους «Πήγασο», πασχίζοντας για σωτηρία και λύτρωση.

Ωστόσο, το φαινόμενο-μάστιγα διαιωνίζεται και έχει παγιωθεί. Ασυνείδητοι απάνθρωποι, που αναγκαστικά, εκ φύσεως, συγκαταλέγονται στο ανθρώπινο γένος, προσηλώνονται στην ιδιότητα να καρπώνονται το αίμα των άλλων. Αν μου επιτρέψετε, θα χρησιμοποιήσω στίχους από ποίημα του Σεφέρη: «Λίγοι πλουτίζουν, εκατομμύρια πεθαίνουν».

Στο ψυχρό πόλεμο που επιβάλλει ο κόσμος των ναρκωτικών, η νεολαία χρειάζεται συμμάχους, όπλα για να κερδίσει τον αγώνα. Σύμμαχος νούμερο 1: Οικογένεια. Οφείλει να στηρίζει το νέο, να του εμψυχήσει μηχανισμούς άμυνας και την ιδέα ότι κάποιος βρίσκεται δίπλα του, με νουθεσίες και όχι ξύλινους διδακτισμούς.

Σύμμαχος νούμερο 2: Σχολείο. Οφείλει να υποστηρίξει, επιτέλους, το ρόλο του, που είναι το χτίσιμο και η διαμόρφωση σοφών νέων, ορθώς πεπαιδευμένων και όχι μηχανών στείρας εξειδίκευσης.

Σύμμαχος νούμερο 3: Πολιτικοί ηγέτες-διανοούμενοι. Οι πρώτοι οφείλουν να καθοδηγούν τη νεολαία, να στηλιτεύουν ό,τι το ανήθικο, να αγκαλιάζουν. Οι δεύτεροι οφείλουν να βγουν από το γυάλινο πύργο τους, να αντικρίσουν την κοινωνία και, μέσα από το έργο τους, να οδηγήσουν το νέο στη θέαση του σωστού, του αγαθού, του υγιούς.

Τα ναρκωτικά είναι ένα στοίχημα με το μυαλό. Όποιος καταφέρει να το κερδίσει, κερδίζει ζωή. Όποιος, όμως, επιλέγει να στοιχηματίσει ριψοκίνδυνα, στοιχηματίζει την ίδια του τη ζωή.

Κυρίες και κύριοι -και τελειώνω- επικαλέστηκα το συναίσθημά σας, γιατί η λογική χάνεται, όταν καθημερινά εκατομμύρια παιδιών ανά τον κόσμο ξεψυχούν σε σοκάκια, όταν κάποιος πλουτίζουν εις βάρος της ζωής άλλων, όταν όλοι εμείς είμαστε απόκοσμοι παρατηρητές για πράγματα που γίνονται για εμάς χωρίς εμάς.

Άραγε, πότε τα λόγια θα γίνουν επιτέλους πράξεις; Είμαστε το μέλλον αυτού του τόπου. Ας πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ την κυρία συνάδελφο για το θέμα, που είναι πολύ επίκαιρο και σημαντικό.

Τα λόγια για να γίνουν πράξεις, επιτρέψτε μου να πω, χρειάζεται η συμμετοχή όλων και η δική σας και είναι υποχρέωση δική μας και ολόκληρης της κοινωνίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Γι' αυτό, το ενέταξα στο πλαίσιο του πολέμου, ότι το άτομο χρειάζεται συμμάχους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έτσι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Δεν το περιόρισα στην πολιτική ηγεσία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν έκανα παρατήρηση. Θέλησα να προσθέσω σε αυτά που είπατε και, αν θέλετε, να διαγνώσω και τη θεραπεία, που πρέπει όλοι να το επιζητούμε. Διότι πολύ καλά είπατε και εσείς και κάποια άλλη συνάδελφός σας, για το ρουσφέτι για το διορισμό, για την αναξιοκρατία. Η κοινωνία το ζητάει αυτό και πρέπει να το επιβάλει και η οικογένεια πρέπει να πει στο παιδί: «Δεν γεννήθηκες για να είσαι υποθηκευμένος σε έναν Βουλευτή, για να σε διορίσει». Όπλα, εφόδια. Απαιτήση, λοιπόν και συμμετοχή.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή κυρία Παπαγεωργίου Ευαγγελία, από το Νομό Αχαΐας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, επέλεξα να ασχοληθώ με το θέμα της ισότητας των δύο φύλων, θέτοντας ένα ερώτημα: Η ισότητα είναι μία έννοια υπαρκτή ή όχι;

Οι γυναίκες όλων των εποχών και όλων των χωρών ενσαρκώνουν ανθρωπότητα από την ίδια έννοια με τους άντρες, χωρίς άντρες και γυναίκες να είναι απολύτως ταυτόσημοι. Και όμως, αυτό ακριβώς είναι που η κοινωνία αρνήθηκε στις γυναίκες, δηλαδή την ισότιμη και διαφορετική ανθρώπινη φύση τους.

Η νομοθετική κατοχύρωση της ισότητας των φύλων είναι γεγονός. Ωστόσο, ανάμεσα σε ό,τι η πολιτεία επιτάσσει και σε ό,τι η κοινωνία εφαρμόζει υπάρχει, συνήθως, μεγάλη απόσταση, που, στην περίπτωση της γυναικείας χειραφέτησης, γίνεται ακόμη μεγαλύτερη.

Στο χώρο της εργασίας εξακολουθούν να ασκούνται σε βάρος της διακρίσεις. Υψηλότερα

ποσοστά ανεργίας, χαμηλότερες αμοιβές, κατάληψη κατώτερων θέσεων στην επαγγελματική ιεραρχία και αδυναμία αναρρίχησης στις υψηλότερες θέσεις.

Υπάρχει διαχωρισμός επαγγελματών, σε αντρικά και γυναικεία, που οφείλεται σε αρχαϊκές συλλογικές νοοτροπίες, που αναπαράγουν στερεότυπες αντιλήψεις για τη διαφοροποίηση των ρόλων ανάλογα με το φύλο. Αυτές οι αντιλήψεις θέλουν τις γυναίκες κατώτερες των αντρών σε πολλούς τομείς λόγω σωματικής ανωτερότητας των δεύτερων.

Κατά τη γνώμη μου, είναι απαράδεκτο στην Ελλάδα του 2008 να γίνεται λόγος για ανωτερότητα των σωματικά ισχυρότερων. Η ταυτότητα του φύλου, βεβαίως, είναι κοινωνική και καθόλου φυσική.

Πότε, όμως, οι πολιτικοί μας θα πάρουν μέτρα; Όσον αφορά το πλαίσιο της πολιτείας, πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα. «Ναι» στις ίσες ευκαιρίες στις γυναίκες για σπουδές, εργασία και σταδιοδρομία και «όχι» στη συγκάλυψη περιπτώσεων βίας. Θα ήταν ωφέλιμο, οι ποινές των πράξεων βίας και εκμετάλλευσης των γυναικών να γίνουν αυστηρότερες.

«Ναι» στη μεγαλύτερη φροντίδα και στις περισσότερες παροχές στις αγρότισσες. Ως γνωστόν, στην επαρχία οι ανισότητες είναι πιο αυξημένες απ' ό,τι στα αστικά κέντρα.

Προτείνω ενίσχυση της προστασίας της μητρότητας και εντατικότερο έλεγχο των απαγορευμένων απολύσεων εγκύων.

Επίσης, θα ήταν ωφέλιμη η χορήγηση σύνταξης στις μητέρες νοικοκυρές και η ασφαλιστική κάλυψη των ανύπαντρων μητέρων, είτε εργάζονται, είτε όχι.

Επιπρόσθετα, είναι επιτακτική ανάγκη η διεύρυνση των ωρών λειτουργίας των παιδικών σταθμών που διευκολύνουν τις εργαζόμενες μητέρες.

Τέλος, είναι αναγκαία η θεσμική προστασία των γυναικών σε όλους τους ρόλους τους, με ίση αμοιβή με τους άντρες για ίση εργασία και μείωση ωραρίου για εργαζόμενες μητέρες, χωρίς περικοπές στη μισθοδοσία.

Αυτό που πρέπει να κατανοήσουμε είναι ότι μπορεί να μην είμαστε όλοι ίδιοι, αλλά είμαστε όλοι ίσοι. Και αυτή η ισότητα απέναντι στο νόμο και την κοινωνία είναι αναγκαίο να αποκτήσει σάρκα και οστά.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Χιώτης Νικήτας από το Νομό Κορινθίας.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΧΙΩΤΗΣ (Νομός Κορινθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες,

τον τελευταίο καιρό γινόμαστε μάρτυρες μιας πληθώρας εκδηλώσεων, ρατσιστικού χαρακτήρα, με θύματα, όχι μόνο μετανάστες, αλλά και άλλες ομάδες του πληθυσμού, που είθισται να τις αποκαλούμε «κατηγορίες υψηλού κοινωνικού κινδύνου».

Ο ρατσισμός, βέβαια, που ανέκαθεν υπήρχε, δεν ερμηνεύεται μόνο με την εξέταση κάποιων κινήτρων, οικονομικών και πολιτικών, αλλά σε συνάρτηση με τον ανθρώπινο ψυχισμό και τη νοσηρή τάση κατασκευής αποδιοπομπαίων τράγων, με συνέπεια τον αποκλεισμό, την περιθωριοποίηση και ακόμα και την εξόντωση αυτών των ευπαθών ομάδων.

Σήμερα, απ' αυτό το Βήμα θα εστιάσω, αγαπητοί συνάδελφοι, τη σκέψη μου στον κοινωνικό ρατσισμό, σ' αυτή τη μεροληπτική στάση που έχω βιώσει ως μαθητής απέναντι σε ορισμένα πρόσωπα και κοινωνικές ομάδες, ο οποίος οδηγεί μέχρι και στην απομόνωση, στην εκμετάλλευση, στην άσκηση βίας πάνω τους και, με άλλα λόγια, σε κάθε προδικαστική διάκριση που γίνεται σε βάρος μιας ομάδας ανθρώπων από ψεύτικα ή λαθεμένα αίτια.

Ο κοινωνικός ρατσισμός εγγράφεται στο πλαίσιο ενός ρατσισμού χωρίς φυλές, του οποίου το κυρίαρχο θέμα δεν είναι η βιολογική κληρονομικότητα, αλλά οι μη αναγώγιμες πολιτισμικές διαφορές. Πρόκειται γι' αυτό που σωστά αποκάλεσαν «διαφοριστικός ρατσισμός», αυτός που αρθρώνεται γύρω από τα στίγματα της ετερότητας, όπως το όνομα, την καταγωγή, τη θρησκεία, τη νοοτροπία, τη γλώσσα.

Εκ πρώτης όψεως, δεν πρεσβεύει την ανωτερότητα κάποιων ομάδων, αλλά τη «ζημιά» που θα προκύψει από την κατάργηση των συνόρων, από την αντισυμβατότητα των τρόπων ζωής και των παραδόσεων.

Με όποια μορφή, λοιπόν, και εάν παρουσιάζεται, αποτελεί πράξη αποκλεισμού και δημιουργίας μειονοτήτων με ή χωρίς βιολογική βάση.

Τα θύματα του κοινωνικού ρατσισμού αποτελούν κατασκευές και αποκυήματα φαντασίας και διάκρισης, δηλαδή, διαφύλαξης ταυτότητας του «εαυτού», του «εμείς» από κάθε πρόσμειξη, από κάθε εισβολή. Πρόκειται για το γνωστό ψυχολογικό μηχανισμό φαντασιακής μετάθεσης των ευθυνών, χρίζοντας επικίνδυνους, με ποικιλόμορφα τεχνάσματα, διάφορους ορατούς στόχους. Είναι επικίνδυνος ο ξένος, ο αλλοδαπός, γιατί ενσαρκώνει τα δεινά όλων των ομολογουμένων και ανομολόγητων κακών μας. Είναι επικίνδυνο το AIDS και τα θύματά του. Γιατί; Ποιοι άραγε θα αναλάβουν το φορτίο της ενοχής και της κατάρας; Είναι επικίνδυνοι οι ναρκομανείς, οι φυλακισμένοι, οι ομοφυλόφιλοι, οι ιερόδουλες, οι επαίτες και οι άστεγοι, τα παιδιά των φαναριών, οι τσιγγάνοι, οι νέοι με αποκλίνουσα συμπεριφορά και εκκεντρική εμφάνιση, γιατί όλα όσα

ενσαρκώνουν, ως νέοι-αποδιοπομπαίοι τράγοι, είναι το φορτίο της ηθικής μας εξαθλίωσης.

Είναι τραγικό, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό που αντιλαμβανόμαστε εμείς, ως άνθρωποι, δηλαδή τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα της κοινωνίας που ζούμε. Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά, πως η ύπαρξη μιας μειονότητας σε μία κοινωνία συνεπάγεται και την ύπαρξη μιας αντίστοιχης, ανώτερης, κυρίαρχης ομάδας, που απολαμβάνει μια ανώτερη θέση και μεγαλύτερα προνόμια, γιατί η ουσία όλου του φαινομένου εστιάζει στο εξής συμπέρασμα: Την οικονομική εκμετάλλευση αυτών των κοινωνικών ομάδων από ισχυρούς κύκλους συμφερόντων, είτε πρόκειται για χαμηλά ημερομίσθια είτε πρόκειται για παροχή ανασφάλιστης εργασίας είτε για καταστρατήγηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων.

Εμείς οι νέοι, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορούμε να αλλάξουμε και να εξαλείψουμε το φαινόμενο. Λέμε «όχι» στο μίσος, το φανατισμό, την αντεκδίκηση και την περιφρόνηση. Λέμε «όχι» στο διασυρμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Λέμε «όχι» στη ναρκοθέτηση των θεμελίων της ομαλής κοινωνικής συμβίωσης, στο δογματισμό και στη μισαλλοδοξία. Δεν δεχόμαστε να υπονομεύεται το κύρος των δημοκρατικών μας θεσμών.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, πως ο ρατσισμός οποιασδήποτε φύσεως δεν γεννιέται μέσα σε γνήσια δημοκρατικά καθεστώτα με ανεπτυγμένη και δραστήρια επικοινωνία των πολιτών. Αντίθετα, υποθάλπεται από μη δημοκρατικές συνειδήσεις, που περιορίζουν τις ελευθερίες των πολιτών σε πολύ στενά πλαίσια. Ας μην ξεχνάμε πως ο Χίτλερ δεν έφτασε στην εξουσία επειδή υπήρχαν πάρα πολλοί ναζί, αλλά επειδή υπήρχαν πολλοί λίγοι φοβισμένοι δημοκράτες.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Μπέτσου Ηλιάνα από τη Γερμανία.

ΗΛΙΑΝΑ ΜΠΕΤΣΟΥ (Γερμανία): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το Ελληνικό Σχολείο Φρανκφούρτης και πρώτα απ' όλα θέλω να απευθύνω πατριωτικούς χαιρετισμούς προς όλους σας.

Το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα, είναι η κακοποίηση ανηλίκων, ένα σημαντικότερο πρόβλημα σε κάθε σύγχρονη κοινωνία.

Στην Ελλάδα ακούμε όλο και περισσότερες περιπτώσεις στις οποίες παιδιά –και μάλιστα πολύ μικρής ηλικίας- και γυναίκες κακοποιούνται σεξουαλικά, λεκτικά και σωματικά. Αυτά τα περιστατικά, παρ' όλο που πολλά απ' αυτά έχουν καταγγεληθεί, δεν έχουν την άμεση και κατάλληλη

αντιμετώπιση που θα έπρεπε.

Οι λόγοι για τους οποίους πολλές οικογένειες κακοποιούν τα παιδιά τους είναι πολλοί, με κυριότερους το μορφωτικό και το βιοτικό επίπεδο της κάθε κοινωνίας, την οικονομική κατάσταση των οικογενειών, αλλά και το ενδιαφέρον και την προσοχή που δείχνουν οι γονείς προς τα παιδιά τους.

Το διαδίκτυο, επίσης, παρά τα πολλά θετικά στοιχεία του, αποτελεί και πηγή παραπληροφόρησης των ανηλίκων, αλλά και πύλη διακίνησης τόσο του παράνομου υλικού, όπως φωτογραφίες κ.λπ., όσο και του εμπορίου ανυπεράσπιστων παιδιών ή και των οργάνων τους από το οργανωμένο έγκλημα.

Τα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν είναι πολλά.

Πρώτα απ' όλα, θα πρέπει να είναι η δημιουργία κατάλληλων κέντρων παροχής ψυχολογικής και υλικής βοήθειας των ατόμων που έχουν πέσει θύματα εκμετάλλευσης, ώστε να μπορέσουν να ξεπεράσουν το σοκ της άσχημης εμπειρίας που βίωσαν, αλλά και να αποφευχθεί η περιθωριοποίησή τους.

Επίσης, απαραίτητη είναι η ύπαρξη τηλεφωνικών γραμμών άμεσης βοήθειας των θυμάτων κακοποίησης και η αυτόματη και άμεση επέμβαση της πολιτείας, χωρίς πολλές τυπικές διαδικασίες και γραφειοκρατικές καθυστερήσεις, σε περιπτώσεις που, όχι μόνο διαπιστώνεται, αλλά υφίσταται και η υπόνοια κακοποίησης ανηλίκων.

Όσον αφορά την πρόληψη τέτοιων περιστατικών, που σαφώς είναι προτιμότερο από την αντιμετώπισή τους, θα πρέπει να θεσπιστούν νέοι νόμοι ή και να τροποποιηθούν οι ίδιοι, ώστε να προβλέπονται αυστηρότερες ποινές για τους θύτες.

Επίσης, απαραίτητη είναι η συμβολή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην καταπολέμηση τέτοιων περιστατικών, με την κατάλληλη ενημέρωση των πολιτών και ιδιαίτερα των ανηλίκων, ώστε να ευαισθητοποιηθεί το ευρύ κοινό.

Παράλληλα, η προβολή σκηνών βίας και σεξουαλικού περιεχομένου με ανηλικούς θα πρέπει να αποφεύγεται, σε κάθε περίπτωση, ακόμα και με τη χρήση έννομων μέσων.

Ο αυστηρός έλεγχος του διαδικτύου και του υλικού που διακινείται μέσα σ' αυτό από το κράτος ή και από κάποιο έτερο φορέα, σε ευρύτερη κλίμακα, είναι κάτι που πρέπει να γίνει άμεσα.

Επίσης, μια πολύ καλή πρόταση θα ήταν η σύσταση κατάλληλου οργανισμού καταπολέμησης των εγκλημάτων κακοποίησης ανηλίκων σε ευρωπαϊκό ή ακόμα και σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος του διαδικτύου, αλλά και του διεθνώς οργανωμένου

εγκλήματος, από φορέα με τις ανάλογες αρμοδιότητες.

Η πρόσβαση των ανηλίκων στο διαδίκτυο και ο έλεγχος των ιστοσελίδων που επισκέπτονται είναι μέλημα των γονέων, οι οποίοι θα πρέπει να δίνουν ιδιαίτερη σημασία και προσοχή, προκειμένου να αποφεύγεται ακόμα και η ακούσια εμφάνιση ιστοσελίδων ακατάλληλου περιεχομένου.

Τέλος, η προστασία των προσωπικών δεδομένων των ανηλίκων θεωρείται αυτονόητη και θα πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη από όλες τις υπηρεσίες και φορείς, ώστε να μη δίνονται πληροφορίες σε τρίτους για κανέναν απολύτως λόγο.

Βεβαίως, κανένα μέτρο δεν είναι αποτελεσματικό χωρίς τη διαρκή παρακολούθηση και ανανέωσή του και χωρίς την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, των πολιτών και φυσικά της ίδιας της πολιτείας και των αρμόδιων φορέων.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σταυροπούλου Θεοδώρα από το Νομό Γρεβενών.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Γρεβενών): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, με την ευκαιρία που μου δίνεται, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα που απασχολεί τους νέους, την ανεργία.

Οι διαστάσεις που έχει πάρει το πρόβλημα αυτό στις μέρες μας είναι ιδιαίτερα ανησυχητικές.

Πολλοί νέοι που, μετά από αγώνες, καταφέρνουν να αποκτήσουν κάποιο πτυχίο, χωρίς, όμως, αυτό να τους προσφέρει την επαγγελματική αποκατάσταση και το μέλλον που έχουν ονειρευτεί, νέοι με μεταπτυχιακά, με πτυχία ξένων γλωσσών και ηλεκτρονικών υπολογιστών, περιμένουν καθημερινά έξω από τα γραφεία του ΟΑΕΔ ελπίζοντας σε ένα θαύμα, την απόκτηση μιας θέσης.

Γιατί, όμως, συμβαίνει αυτό, σε μια κοινωνία τόσο ανεπτυγμένη; Μήπως είναι η έλλειψη αξιοκρατίας; Επικρατεί η άποψη ότι όποιος έχει «μέσον» θα πετύχει εύκολα και δίχως κόπο το στόχο του. Συχνά, άτομα με προσόντα καταφέρνουν να αποκτήσουν κάποια θέση, γιατί απλώς υπάρχουν κάποιοι άλλοι, που δεν έχουν παντού απλωμένα τα «πλοκάμια» τους που, χωρίς τα κατάλληλα προσόντα, καταφέρνουν να αποκτήσουν αυτά για τα οποία οι άλλοι παλεύουν χρόνια.

Από την άλλη, οι νέοι δεν ενημερώνονται κατάλληλα για όλες τις εργασίες και έτσι προχωρούν στα τυφλά. Σε πολλά σχολεία, η απουσία καθηγητών ειδικευμένων στο μάθημα επαγγελματικού προσανατολισμού, οδηγεί στην ημιμάθεια και στη λανθασμένη πληροφόρηση των

μαθητών, ώστε να έχουν στόχο επαγγέλματα στα οποία υπάρχει ήδη κορεσμός για τα επόμενα χρόνια.

Επιπρόσθετα, εύκολα θα χαρακτήριζε κανείς τη χώρα μας ως γεροντοκρατούμενη. Πιστεύω πως το όριο συνταξιοδότησης πρέπει να απασχολήσει ιδιαίτερα την Κυβέρνηση. Με την τροποποίησή του, πολλοί νέοι θα μπορέσουν να πάρουν τη θέση των παλαιότερων. Λένε πως οι νέοι είναι το μέλλον της χώρας. Για ποιο λόγο, λοιπόν, να μένουν άνεργα τόσα άτομα που έχουν όρεξη και δύναμη για εργασία και στη θέση τους να βρίσκονται άτομα κουρασμένα από το πέρασμα του χρόνου;

Ακόμη, το κράτος πρέπει να ασχοληθεί περισσότερο με την προώθηση των χειρωνακτικών επαγγελμάτων, αλλά και οι νέοι θα πρέπει να αρχίσουν να ενδιαφέρονται για επαγγέλματα που δεν είναι τόσο άκοπα. Με την αποβολή προκαταλήψεων απέναντι σε ορισμένες δουλειές, θα πάψει να επικρατεί και η άποψη πως οι λαθρομετανάστες ενισχύουν την ανεργία, ενώ στην πραγματικότητα κάνουν δουλειές τις οποίες εμείς οι Έλληνες θεωρούμε υποτιμητικές.

Θέλοντας, λοιπόν, να μειώσουμε την ανεργία που πλήττει κυρίως τους νέους, πρέπει να συμβάλλουμε όλοι μας, η πολιτεία, το κράτος, το σχολείο, η οικογένεια, αλλά προπαντός ο καθένας από μας ξεχωριστά. Ας ελπίσουμε όλοι μας πως με τις κατάλληλες προσπάθειες θα μειωθεί η ανεργία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο στην ομιλία της συναδέλφου.

Ισονομία, αξιοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη. Το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, που είχε θεσμοθετηθεί το 1994 από έναν μεγάλο κοινοβουλευτικό άνδρα, τον Αναστάσιο Πεπονή, έφερε πολύ μεγάλες αντιδράσεις στην ελληνική κοινωνία.

Όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν, με διάφορους τρόπους, όλες οι κυβερνήσεις προσπάθησαν να ανοίξουν «παράθυρα» στο Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού.

Άρα, όσον αφορά αυτό που είπατε και στο οποίο έχετε απόλυτο δίκιο, θα ήθελα να πω, ότι πρέπει να συμβάλλουμε όλοι και να δεχτούμε, ότι η αξιοκρατία είναι ένα από τα μεγάλα επόμενα συνθήματα και στόχους της ελληνικής κοινωνίας. Και αυτό θα το πετύχουμε όταν το ίδιο το σύστημα δείξει, ότι είναι αξιόπιστο, ότι είναι ένα σύστημα, όπως οι πανελλήνιες εξετάσεις, που δεν αμφισβητείται από κανέναν. Πιθανόν οι πανελλήνιες εξετάσεις να είναι ο μόνος θεσμός στο ελληνικό κράτος που δεν μπορεί να υπεισέλθει το «μέσον» ή το ρουσφέτι.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε καθήκον όλοι μας -και πολύ περισσότερο εμείς- να διαφυλάξουμε τους θεσμούς, γιατί το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού ήταν ένας μεγάλος θεσμός.

Δυστυχώς, οι πολιτικοί, δηλαδή εμείς οι ίδιοι, κάναμε τις υποχωρήσεις μας και ανοίξαμε «παράθυρα» σ' αυτό το πραγματικά μεγάλο επίτευγμα που είχε πετύχει η δημοκρατία μας.

Αυτό ήταν ένα σχόλιο, που ήθελα να το κάνω, γιατί είμαστε υποχρεωμένοι τα επόμενα χρόνια, όσο ποτέ άλλοτε, μέσα σ' αυτό το μεγάλο πολυπολιτισμικό γεγονός, που ζούμε αυτές τις μέρες και μέσα σε ένα κόσμο πολύ ανταγωνιστικό, να δώσουμε την ευκαιρία στους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν προσόντα και αξίες, να είναι, τουλάχιστον, ηθικά ικανοποιημένοι.

Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πατράλη Πελαγία, από τον Πειραιά.

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΤΡΑΛΗ (Α΄ Πειραιώς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγόρια και κορίτσια καλημέρα σας.

Με την ευκαιρία που μου δόθηκε σήμερα, θα ήθελα να σας επισημάνω μερικά πράγματα τα οποία ήδη γνωρίζετε. Παρ' όλα αυτά, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι Βουλευτές εξακολουθούν να μένουν απαθείς και εν τέλει να συμβάλλουν με τον τρόπο τους στην πλήρη ευτέλεια της χώρας μας.

Ζώντας λοιπόν στην αυγή του 21ου αιώνα, το φαινόμενο-πρόβλημα που ταλανίζει την κοινωνία μας, είναι η ανεργία.

Κατά καιρούς προτείνονται πρωτότυπες ιδέες, που δεν έχουν ίχνος απήχησης και πραγματικά κανένα νόημα. Γιατί δεν επιλέγετε λοιπόν να αλλάξετε το εκπαιδευτικό σύστημα, να μειώσετε δηλαδή τον αριθμό των εισακτέων στα πανεπιστήμια βάζοντάς τους λιγότερο απαιτητικά θέματα στις εισαγωγικές τους;

Σκεφθείτε ότι μειώνοντας αυτό το ποσοστό, θα περιοριστεί η ανεργία, αφού πλέον θα είναι λιγότεροι και καλύτεροι αυτοί που θα πετυχαίνουν και θα έχουν το πτυχίο που θα αποδεικνύει την αξία τους και όχι απλώς έναν τίτλο σπουδών.

Οι καλοί μαθητές πάλι θα πετύχουν και θα περάσουν, αλλά όχι όμως με 19.300 μόρια, που θέλει και χρειάζεται η ιατρική ως βάση, αλλά αντίστοιχα με 16, 17 και 18.

Παράλληλα, προσπαθήστε να δώσετε ό,τι έχετε στο θέμα της παιδείας και όχι μόνο υποσχέσεις μέσα από διαφημίσεις, αλλά τόσο την ψυχή σας όσο και την προσοχή σας μέσα από πράξεις, δικές σας πράξεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Προεδρεύων της Επιτροπής, κ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ)

Δημιουργήστε προγράμματα που να προσανατολίζουν τους μαθητές προς σωστές κατευθύνσεις, όχι τόσο με το πρόσφατο θέμα συζήτησης των Βουλευτών για ένα προπαρασκευαστικό έτος, αλλά για κάτι βαθύτερο, χωρίς να εμπλέκει και τις πολιτικές σκοπιμότητες. Γι' αυτούς μπορεί να είναι μια απλή στρατηγική, αλλά για μας είναι το μέλλον μας. Σκεφθείτε το καλά, λοιπόν! Ας μην φτάσουμε στην περίπτωση του «καιόμενου».

Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Χούπη Ευρύκλεια από το Βέλγιο.

ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ ΧΟΥΠΗ (Βέλγιο): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το Ελληνικό Λύκειο Βρυξελλών και σκοπός της εισήγησης που σας απευθύνω, είναι η παρουσίαση ενός φαινομένου, που παρατηρείται στην καθημερινή ζωή όλων μας, δηλαδή, του ρατσισμού. Ενός φαινομένου, που αποτέλεσμά του είναι ο κοινωνικός διαχωρισμός ή με άλλα λόγια η αντιμετώπιση της διαφορετικότητας.

Θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα, πως ο ρατσισμός είναι ένα διαχρονικό φαινόμενο. Δεν είναι κάτι καινούργιο. Περνάει από γενιά σε γενιά. Στο λυκαυγές του 21ου αιώνα, ο ρατσισμός παρατηρείται σε τεράστιο βαθμό και με πολλές μορφές. Ας μην κρυβόμαστε. Ας παραδεχθούμε, πως όλοι έχουμε θίξει κάποιο συνάνθρωπό μας για κάτι που εμείς το αντιμετωπίζουμε διαφορετικά.

Αυτή η διαφορετικότητα που παρουσιάζεται, αυτός ο διαφορετικός, κατά την άποψή μας, άνθρωπος είναι συνάνθρωπός μας, είναι φίλος μας, είναι αδελφός μας. Δεν είναι ξένος, δεν είναι εχθρός. Μήπως κάποιος αξίζει κάτι περισσότερο; Μήπως κάποιος αξίζει κάτι λιγότερο; Η απάντηση είναι όχι. Είμαστε όλοι ίσοι. Έχουμε ίσα δικαιώματα.

Δεν θα σταθώ σε προτάσεις που θα μπορούσαν να βελτιώσουν την υπάρχουσα κατάσταση. Η αντιμετώπιση του προβλήματος είναι μέσα μας, στην καρδιά μας, στο μυαλό μας. Ας ξεχάσουμε, λοιπόν, τα μίσση μεταξύ μας. Είμαστε οι νέοι της Ελλάδος, είμαστε το αύριο της Ελλάδος και όλα είναι στο χέρι μας. Ας ενώσουμε τα χέρια, ας φτιάξουμε έναν κύκλο, που θα βλέπουμε όλους τους συνανθρώπους ίδιους, χωρίς καμία ιδιαιτερότητα, χωρίς αντιπαλότητες, χωρίς κλάμα στη ζωή, χωρίς μελλοντικούς διαχωρισμούς. Αυτή είναι η Ελλάδα. Εμείς ας μην απογοητεύσουμε κανέναν. Ευχαριστώ πολύ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η τελευταία ομιλήτρια για την περίοδο αυτή είναι η Έφηβος Βουλευτής κυρία Χατζημιχαήλ Αθηνά, από το Νομό Ημαθίας και μετά

θα κάνουμε διακοπή για είκοσι λεπτά.

ΑΘΗΝΑ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα χαρακτηρίζεται από την ανάπτυξη της τεχνολογίας και την πρόοδο των επιστημών, τα επιτεύγματα των οποίων έχουν δημιουργήσει την αισιόδοξη προσδοκία, ότι μπορεί ο άνθρωπος να ζήσει ένα βίο ποιοτικά ανθισμένο. Όμως, η σωρεία των προβλημάτων που σημαδεύουν το σύγχρονο πολιτισμό, μεταθέτουν την πραγμάτωση των προσδοκιών αυτών στο αόριστο και μακρινό μέλλον.

Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες κοινωνίες, είναι η εγκληματικότητα και ειδικά η εγκληματικότητα των ανηλίκων, που τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.

Τα συναισθήματα ανησυχίας εντείνουν τα φρικαλέα εγκλήματα, που έχουν διαπραχθεί από παιδιά, τα οποία βασάνιζαν μέχρι θανάτου το θύμα τους. Τέτοιες πράξεις έγιναν σε μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις, είδαν το φως της δημοσιότητας πρόσφατα και συγκλόνισαν την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Η αναζήτηση των παραγόντων, που προκαλούν το φαινόμενο έχει προβληματίσει πολλούς κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, φιλοσόφους και νομικούς, των οποίων οι απόψεις για τους παράγοντες γέννησης και ανάπτυξης της παιδικής εγκληματικότητας στρέφονται προς τον αρνητικό χαρακτήρα του περιβάλλοντος, στον οποίο έχει κοινωνικοποιηθεί το παιδί.

Κανείς δεν αμφισβητεί τη σπουδαιότητα του ρόλου που διαδραματίζουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στη σύγχρονη εποχή. Ιδιαίτερα η τηλεόραση, η παρακολούθηση της οποίας καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος του ελεύθερου χρόνου των παιδιών, θεωρείται, από τις σύγχρονες παιδαγωγικές και κοινωνιολογικές θεωρίες, ένας αυτοδύναμος φορέας αγωγής, ο οποίος, σε πολλές περιπτώσεις, παίζει μεγαλύτερο ρόλο στη διάπλαση της ψυχοσύνθεσης του παιδιού από την οικογένεια και το σχολείο.

Έτσι, πολλοί επιστήμονες αποδίδουν ιδιαίτερη βαρύτητα στο ρόλο που μπορεί να παίξει η τηλεόραση στην ανάπτυξη της εγκληματικότητας των ανηλίκων. Στηριζόμενοι στη θεωρία της μίμησης υποστηρίζουν ότι η προβολή εγκλημάτων, φόνων, άσεμνων θεαμάτων, αποτελεί ένα πρότυπο βίαιης συμπεριφοράς, το οποίο έχει επηρεάσει την ψυχοσύνθεση του παιδιού, που συνηθίζει να μιμείται τα πρότυπα συμπεριφοράς που δέχεται από το περιβάλλον του.

Αναμφισβήτητα η άποψη αυτή περιέχει σημαντικά σπέρματα αλήθειας και θίγει το σοβαρό πρόβλημα της επίδρασης της τηλεοπτικής βίας στην άνοδο της παιδικής εγκληματικότητας.

Παράλληλα, δίνει μια διαφορετική και ουσιαστική διάσταση στην πολυσυζητημένη δεοντολογία, που πρέπει να διακατέχει τόσο τους ιδιοκτήτες των τηλεοπτικών σταθμών, όσο και τους δημοσιογράφους. Όμως, η επιμονή στην αναζήτηση σχετικών στοιχείων μεταξύ τηλεοπτικής βίας και παιδικής εγκληματικότητας αποτελεί μια προσπάθεια, που ενώ προσπαθεί να φωτίσει μια σημαντική πτυχή του φαινομένου, αποσιωπά και συσκοτίζει τις υπόλοιπες. Δεν πρέπει να διαφεύγει από κανέναν, ότι το κοινωνικό περιβάλλον του παιδιού δεν εξαντλείται μόνο από την τηλεοπτική οθόνη, ούτε και τα μηνύματα που δέχεται προέρχονται από εκεί.

Κατ' αρχήν, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να εξετάσουμε, γιατί η τηλεόραση διαδραματίζει τόσο μεγάλο ρόλο στη ζωή του σύγχρονου ανθρώπου και ιδιαίτερα των παιδιών. Η αναζήτηση των αιτιών θα μας οδηγήσει σε προβλήματα περιβάλλοντος στις σύγχρονες μεγαλουπόλεις, όπου διαπιστώνουμε ότι η δόμηση της σύγχρονης πόλης είναι αυτή που ωθεί το παιδί στην τηλεόραση. Οι περισσότεροι ακάλυπτοι χώροι, τα οικόπεδα και οι ανοικτοί από αυτοκίνητα δρόμοι, που φιλοξενούσαν τα παραδοσιακά παιχνίδια, δεν υπάρχουν πια. Έτσι η ανάγκη του παιδιού για παιχνίδι αναγκαστικά προσαρμόζεται μέσα στα πλαίσια του διαμερίσματος, με αποτέλεσμα η τηλεόραση να αποτελεί κυρίαρχο μέσο, με το οποίο το παιδί προσπαθεί να αντιμετωπίσει την καταπιεσμένη του ενεργητικότητα. Έτσι η βία μπορεί να ερμηνευτεί και ως προϊόν συνθηκών του παιδιού στη σύγχρονη μεγαλούπολη και να μην αποδίδεται μονοδιάστατα στην τηλεόραση.

Οι άλλοι φορείς κοινωνικοποίησης έχουν και αυτοί σοβαρές ευθύνες για τα κρούσματα της παιδικής βίας και εγκληματικότητας. Πιο συγκεκριμένα, η οικογένεια, η οποία αποτελεί και το πρώτο κοινωνικό περιβάλλον του παιδιού, διαδραματίζει σοβαρό ρόλο στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Η ψυχρή και αδιάφορη αντιμετώπιση του παιδιού από τους γονείς του, οι κακές σχέσεις των γονιών ανάμεσά τους, οι συγκρούσεις και οι καυγάδες, σκληραίνουν την ψυχή του παιδιού, το οποίο μεγαλώνει μέσα στη βία. Δεν είναι τυχαίο ότι πολλά παιδιά, που συλλαμβάνονται να προβαίνουν σε πράξεις βίας, προέρχονται από διαλυμένες οικογένειες ή αδιάφορους γονείς.

Σ' αυτές, λοιπόν, τις περιπτώσεις, η επικέντρωση της προσοχής μόνο στην τηλεοπτική βία δίνει άφεση αμαρτιών, τόσο στους γονείς, όσο και στην κοινωνική πρόνοια, που έπρεπε να λάβει το κράτος με τις αρμόδιες υπηρεσίες του.

Το σχολείο, ως φορέας κοινωνικοποίησης, έχει την ευθύνη, μέσα από τα προγράμματα, να βοηθήσει το παιδί να αναπτύξει μια αυτόνομη προσωπικότητα, με την οποία θα μπορέσει να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις μιας ρευστής κοινωνικής πραγματικότητας. Όμως, σε παγκόσμιο

επίπεδο, το σύγχρονο σχολείο περνάει κρίση, δυσλειτουργεί, δεν μπορεί να ικανοποιήσει αυτή την ανάγκη.

Η αδυναμία του σύγχρονου σχολείου να λειτουργήσει στην κατεύθυνση της προβολής προτύπων στους νέους και της ηθικοποίησής τους, αποτελεί έναν παράγοντα, που πρέπει να εγείρει περισσότερο την προσοχή των ειδικών από την ανάλυση των τηλεοπτικών προγραμμάτων, διότι ένα οργανωμένο εκπαιδευτικό σύστημα, που θα προετοίμαζε ένα σύγχρονο, κριτικά σκεπτόμενο άνθρωπο, θα αποτελούσε το καλύτερο αντίσωμα απέναντι στην κακή λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών.

Με βάση τις παραπάνω σκέψεις, είναι ευνόητο, ότι οποιαδήποτε απόπειρα διατύπωσης προτάσεων για την αντιμετώπιση του φαινομένου της παιδικής εγκληματικότητας δεν μπορεί να θεωρηθεί ουσιαστική, αν περιοριστεί μόνο στη δεοντολογία, που πρέπει να διακρίνει τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Αυτό δεν σημαίνει, ότι δεν πρέπει να δημιουργηθεί ένας τηλεοπτικός κώδικας, που θα τον σέβονταν όλοι οι σταθμοί, όμως μόνο αυτό το μέτρο δεν αρκεί.

Στις πόλεις είναι αναγκαία η δημιουργία ειδικών χώρων για το παιδικό παιχνίδι, στους οποίους θα αναπτυχθούν δραστηριότητες, που θα επιτρέψουν στο παιδί να απομακρυνθεί από την τηλεόραση. Παράλληλα, η πολιτεία, σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, οφείλουν να δημιουργήσουν υπηρεσίες για την ψυχολογική και κοινωνική στήριξη των παιδιών με οικογενειακά προβλήματα.

Τέλος, το εκπαιδευτικό σύστημα πρέπει να προσπαθήσει, μέσα από τα αναλυτικά του προγράμματα και τις δραστηριότητες της σχολικής ζωής, να παράσχει ουσιαστική ανθρώπινη παιδεία στους νέους, απαραίτητη για να μην αλλοτριωθούν στις συνθήκες που θα οριοθετεί η σύγχρονη ανταγωνιστική, κοινωνική πραγματικότητα. Ευχαριστώ για το χρόνο σας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε, πάρα πολύ. Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για είκοσι λεπτά και θα επανέλθουμε με τους υπόλοιπους ομιλητές.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Σταύρου Ηλίας-Δημήτριος από την Αιθιοπία.

ΗΛΙΑΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ (Αιθιοπία): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, Έφηβοι Βουλευτές, σας μεταφέρω τους χαιρετισμούς των συμμαθητών μου, των καθηγητών μου και ιδιαίτερως της ελληνικής κοινότητας Αντίς Αμπέμπα της Αιθιοπίας, η οποία στηρίζει και προασπίζει με όλα τα μέσα τον εναπομείναντα Ελληνισμό σε αυτήν τη μακρινή χώρα στην καρδιά της Αφρικής.

Είναι για μένα μεγάλη τιμή και χαρά να ζω μια τέτοια ανεπανάληπτη εμπειρία, η οποία μου δίνει τη δυνατότητα να εκθέσω τις προσωπικές μου απόψεις σε ένα από τα προβλήματα που μαστίζουν τη σημερινή ευρύτερη κοινωνία.

Βεβαίως, τόσο τα προβλήματα που απασχολούν τις σύγχρονες κοινωνίες είναι άπειρα και τόσο η προσέγγιση όσο και η επίλυσή τους συχνά συνιστούν μια υπόθεση σύνθετη και πολυδιάστατη.

Σε αυτή τη λίστα των προβλημάτων, τα ναρκωτικά κατέχουν μια υψηλή θέση. Οι σημαντικότερες αιτίες που οδηγούν τους νέους στα ναρκωτικά, νομίζω πως είναι η αδυναμία των γονέων, εξαιτίας των καθημερινών κοινωνικών προβλημάτων, που και οι ίδιοι αντιμετωπίζουν, να ελέγξουν τα παιδιά τους και να τους δώσουν την αγάπη, τη φροντίδα και τη συμβουλή, που εκείνα χρειάζονται σε κάθε τους βήμα. Η αδυναμία, λόγω έλλειψης ειδικών γνώσεων, πολλών εκπαιδευτικών να προσεγγίσουν κατάλληλα την πρώιμη παραβατική συμπεριφορά των μικρών μαθητών τους. Η αδυναμία, ίσως, του κράτους να ελέγξει επαρκώς τους μηχανισμούς διακίνησης των ναρκωτικών και να δημιουργήσει ικανούς μηχανισμούς πρόληψης.

Καθημερινά ακούγονται πολλά και διάφορα από τους ειδικούς στο θέμα των ναρκωτικών, κυρίως, από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ακόμη και τα παιδιά του γυμνασίου και του λυκείου ενημερώνονται για το θέμα αυτό μέσα από προγράμματα και δραστηριότητες.

Μήπως, όμως, και αυτή η ενημέρωση δεν είναι αρκετή, γιατί ποιο παιδί σήμερα θα επιλέξει μια ενημερωτική εκπομπή αντί για μια ψυχαγωγική; Μήπως η ενημέρωση θα έπρεπε να αρχίζει σε μικρότερες ηλικίες;

Είναι πολύ ανησυχητικά, νομίζω, τα στατιστικά στοιχεία, που όλο και κατεβάζουν σε μικρότερες ηλικίες την πρώτη εμπειρία των ενήλικων χρηστών.

Οι αρχαίοι Έλληνες και ιδιαίτερα ο Πλάτωνας, πολύ νωρίς ανακάλυψαν την παιδαγωγική αξία του παιχνιδιού. Σε μια ιδανική κοινωνία –μας λέει ο Πλάτωνας- τα μαθήματα θα έπρεπε να έχουν τη μορφή του παιχνιδιού.

Μήπως, λοιπόν, μέσα από κατάλληλα παιδαγωγικά παιχνίδια, τα παιδιά θα πρέπει να μάθουν πολύ νωρίτερα, από τη μια τους κινδύνους, που κρύβονται πίσω απ' αυτήν την κοινωνική μάστιγα και από την άλλη, να αντιμετωπίζουν με περισσότερο υγιείς και ρεαλιστικούς τρόπους τα προβλήματα, που για την παιδική και εφηβική ηλικία μοιάζουν δυσβάστακτα;

Μήπως η ενημέρωση δεν είναι αρκετή, αλλά θα έπρεπε και έμπρακτα να στηριχθούν οι οικογένειες ευπαθών κοινωνικών ομάδων;

Ολοκληρώνοντας, Έφηβοι Βουλευτές, πρέπει να διορθώσουμε τις κοινωνίες, διότι το μέλλον ανήκει σε εμάς.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κύριο Σταύρου.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μηλολιδάκη Μαρία, από το Νομό Ηρακλείου.

MARIA ΜΗΛΟΛΙΔΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι Βουλευτές, σεβαστέ πάτερ, αγαπητοί φίλοι, δράπτομαι της ευκαιρίας που μου δίνεται, να συμμετάσχω στη Βουλή των Εφήβων και μετατρέπω τη φωνή μου στη φωνή ενός από τα εκατομμύρια των κακοποιημένων παιδιών, που, δυστυχώς, πληθαίνουν συνεχώς εν έτει 2008.

Και ενώ όλοι εμείς έχουμε την τιμή και την τύχη να βρισκόμαστε σήμερα εδώ, δίνοντας σάρκα και οστά στον ιερό θεσμό της δημοκρατίας, εκεί έξω, σε κάθε γωνιά του πλανήτη, ζει μέσα στο φόβο και στον τρόμο ένας συνομήλικος συνάνθρωπός μας.

Στη γειτονιά της Ελλάδας η κατάσταση είναι τραγική. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Ένας στους δύο Έλληνες έχει γίνει μάρτυρας κακοποίησης ανηλίκου, αλλά μόλις ένας στους τέσσερις έχει προσπαθήσει να σπάσει τον κύκλο της βίας.

Το συγκλονιστικό, όμως, είναι ότι η κακοποίηση ξεκινά μέσα από το σπίτι στις περισσότερες των περιπτώσεων. Και ενώ παλαιότερα μιλούσαμε για τον κύριο με τις καραμέλες στη γωνία, τώρα ένας στους τρεις θύτες ανήκει στη στενή πυρηνική οικογένεια.

Οι λόγοι που μπορούν να οδηγήσουν σε μια τόσο αποτρόπαιη πράξη είναι πολλοί: Η κοινωνική και οικονομική πίεση, το κυνήγι του υλικού ευδαιμονισμού, που προκαλεί την ψυχική και πνευματική κούραση, που χαρακτηρίζει το σύγχρονο άνθρωπο, σε συνδυασμό με την έλλειψη

μόρφωσης και ευαισθησίας στις ανώτερες ιδέες της αγάπης και της ελευθερίας είναι μόνο μερικοί λόγοι γι' αυτές τις εκρήξεις κτηνωδίας.

Όμως, ως γνωστό, φίλες και φίλοι, η βία γεννά βία. Έτσι, έχει καταγραφεί ότι τα παιδιά που έχουν γαλουχηθεί με παρόμοια βιώματα, εκτός του ότι νιώθουν εχθρότητα για τους ανθρώπους και εμφανίζουν έντονα ψυχωσικά συμπτώματα, καταφεύγουν και αυτά στις ίδιες μεθόδους στα δικά τους παιδιά.

Το μαχαίρι έχει φθάσει στο κόκαλο. Τα παιδιά αυτά κραυγάζουν σιωπηλά για βοήθεια. Κρίνεται, λοιπόν, επιτακτική ανάγκη μιας συντονισμένης προσπάθειας εκ μέρους τόσο της πολιτείας όσο και των υπόλοιπων κοινωνικών φορέων, με κοινό άξονα την καταστολή, αλλά προπαντός την κοινωνική μέριμνα και πρόληψη, ως μόνες θεραπευτικές αγωγές για όλα αυτά τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας.

Πρέπει, λοιπόν, οι νέοι-θύματα να πάψουν να παραπέμπονται σε ιδρύματα, όπου εκλείπει το ειδικευόμενο προσωπικό και απουσιάζει η οργάνωση και στελέχωση των ψυχοκοινωνικών υπηρεσιών.

Καταφανής ένδειξη του παραγκωνισμού των ιδρυμάτων είναι ο Ε.Ο.Κ.Φ., δηλαδή ο Ελληνικός Οργανισμός Κοινωνικής Φροντίδας, που διαλύθηκε, ενώ τα παιδιά που φιλοξενούσε, χάθηκαν, χωρίς να δημιουργηθεί νέος φορέας.

Ας ιδρυθούν, λοιπόν, κέντρα συνάντησης παιδιών, όπου το κακοποιημένο παιδί θα διατηρεί επαφή με ένα τουλάχιστον μέλος της οικογένειάς του, ενώ θα καλλιεργείται και το μοντέλο της ανάδοχης οικογένειας. Φυσικά, θα πρέπει να παρέχεται ψυχολογική υποστήριξη, από ειδικά καταρτισμένο προσωπικό, για την ομαλή επανένταξή τους στην κοινωνία.

Η τεχνολογία, από την πλευρά της, μπορεί να συμβάλλει, πρώτον, μέσω των Μ.Μ.Ε. για την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση του κοινού και, δεύτερον, μέσω των τηλεφωνικών γραμμών άμεσης βοήθειας, όπου όλες οι καταγγελίες θα λαμβάνονται σοβαρά υπόψη, χωρίς να χωλαίνουν σε γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Τέλος, πρέπει οπωσδήποτε να θεσπιστούν αυστηρότατες ποινές στους βιαστές και στους κακοποιούς, που εκμεταλλεύονται αθώα θύματα.

Ας πάψουμε, λοιπόν, να κλείνουμε τα αφιά και τα μάτια μας και ας αφουγκραστούμε τον ταραγμένο παλμό αυτών των παιδιών. Είναι –το λιγότερο– χρέος μας να τα προστατέψουμε και να τα κάνουμε να ξαναχαμογελάσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σεβαστίδου Σοφία, από το Νομό Δράμας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΒΑΣΤΙΔΟΥ (Νομός Δράμας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ελπίζω να με συγχωρήσετε που δεν θα χρησιμοποιήσω κάποιον αποδεικτικό λόγο, για να εκφράσω τις απόψεις μου. Απλώς θεωρώ, πως ο βιωματικός λόγος, δηλαδή αυτός που εκπορεύεται από την ψυχή, είναι ο μόνος εναργής τρόπος για να θίξω ένα τόσο οικείο σε μένα, αλλά και στο σύνολο –θα έλεγα- της ελληνικής κοινωνίας πρόβλημα, αυτό της ανεργίας.

Θα επιδιώξω να πραγματευτώ αυτό το διαχρονικό θέμα, περιορίζοντάς το μέσα στα όρια μιας συγκεκριμένης κοινωνίας, αυτής της επαρχίας απ' όπου κατάγομαι και εγώ.

Είμαι και εγώ ένα παιδί της επαρχίας. Ζω μόνιμα σε ένα από τα χωριά της Ελλάδας, το οποίο μπορεί σε πολλούς να είναι άγνωστο, αλλά για μένα είναι ολόκληρη η ζωή: το Οχυρό Κάτω Νευροκοπίου. Σε λιγότερο από ένα χρόνο, θα κληθώ και εγώ να κάνω τις πρώτες επιλογές μου, που αφορούν τον επαγγελματικό μου προσανατολισμό και τη μετέπειτα επαγγελματική μου αποκατάσταση. Ωστόσο, με θλίβει η σκέψη, πως καμιά προοπτική για την ένταξή μου στο χώρο της εργασίας δεν συνάδει με τη μόνιμη εγκατάστασή μου στο χωριό που μένω. Γιατί; Γιατί απλούστατα το χωριό δεν έχει μέλλον.

Αυτή είναι μια κοινότητα φράση την οποία συνεχώς ακούω από ολοένα και περισσότερο μεγαλύτερους ανθρώπους εκεί στην επαρχία. Και πώς μπορεί, βέβαια –σας ρωτώ εγώ- να έχει μέλλον και να πάρει λίγες ανάσες ζωής η επαρχία, όταν βάλλεται αδιάλειπτα από την ανεργία, η οποία εντοπίζεται στα μεγαλύτερα ποσοστά της ανάμεσα στους νέους;

Ζωντανά παραδείγματα βλέπω καθημερινά: Νέοι, οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα να περάσουν στις πανελλαδικές εξετάσεις, μένουν στο χωριό και δεν βρίσκουν δουλειά. Νέοι, που περιμένουν κάθε χρόνο εναγωνίως για κάποια προκήρυξη σε οποιαδήποτε θέση εργασίας στο δημόσιο, η οποία, όμως, ποτέ δεν έρχεται. Νέοι, που δεν βρίσκουν καν πόρτες εργασίας ανοικτές για να ρωτήσουν, καθώς οι περισσότεροι κάτοικοι της επαρχίας, όπως είναι γνωστό, είναι αυτοαπασχολούμενοι και με ελάχιστες δυνατότητες για πρόσληψη υπαλλήλων.

Και αφού η προσπάθεια για εύρεση εργασίας στην επαρχία αποβεί άκαρπη, ολοένα και περισσότεροι νέοι εξωθούνται στην αναζήτηση απασχόλησης σε κάποια μεγαλούπολη, θεωρώντας και μάλλον εθελουφλώντας –θα προσέθετα εγώ- πως το μέλλον τους εκεί θα φανεί πιο ευοίωνο.

Έτσι, λοιπόν, δημιουργούνται τα χωριά - φαντάσματα, που τα παρουσιάζουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σαν κάτι πρωτόγνωρο, κάτι πρωτοφανές. Για μένα, όμως, αυτά τα χωριά - φαντάσματα δεν είναι κάτι πρωτοφανές. Είναι μια ρεαλιστική πραγματικότητα, την οποία αντικρίζω

καθημερινά στην περιφέρειά μου.

Ίσως, όμως, η ρεαλιστικότητα αυτή, με την οποία αντιμετωπίζω τα πράγματα, να είναι επιβλαβής για μένα. Γιατί, έχοντας μια ρεαλιστική θέση των πραγμάτων, συνειδητοποιώ πως η κατάσταση, παρά τους ευσεβείς μου πόθους, δεν μπορεί να αλλάξει άρδην. Είμαι, ωστόσο, πεπεισμένη, πως μπορούν να γίνουν βήματα για την αναχαίτιση του προβλήματος της ανεργίας, ειδικά στην περιφέρεια της χώρας.

Το μόνο που μπορώ, λοιπόν, να κάνω, μέσω της παρούσας δυνατότητας που μου δόθηκε, είναι να εκφράσω την αγωνία και τον έντονο προβληματισμό των νέων της περιοχής μου, προκειμένου να αφυπνίσω συνειδήσεις.

Καταλήγοντας, λοιπόν, θα ήθελα να κάνω μια έκκληση στις τοπικές αρχές της χώρας μας, σε εσάς, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, που τυγχάνει να είστε και Βουλευτής, δανειζόμενη τη φράση που είχε ειπωθεί λίγα χρόνια νωρίτερα από κάποια άλλη Έφηβο Βουλευτή, επίσης, από την επαρχία, η οποία είχε πει, «μην αφήνετε την ελληνική επαρχία να πεθαίνει». Αυτό που χρειάζεται η ελληνική επαρχία είναι τόσο απλό, μα συνάμα και τόσο σπουδαίο, ζωή, νεανική ζωή και δημιουργικότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας ευχαριστούμε.

Να καλέσω στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Πάσχου Μαρία, από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συμμαθητές, ονομάζομαι Πάσχου Μαρία και εκπροσωπώ το 19ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Αρχικά, αξιοποιώντας την ευκαιρία που μου δίνεται, θα ήθελα να καταθέσω από το Βήμα κάποιες σκέψεις και προβληματισμούς μου, σχετικά με ένα θέμα, κατά την κρίση μου, ύψιστης σημασίας, που έχει να κάνει με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση της χώρας μας.

Πολλές συζητήσεις έχουν πραγματοποιηθεί από Βουλευτές, έχουν διατυπωθεί πολλοί προβληματισμοί απλών ανθρώπων γύρω από το συγκεκριμένο ζήτημα και αποτέλεσμα αυτών είναι η ανάγκη αναβάθμισης του ισχύοντος συστήματος πρόνοιας.

Το σύστημα διατείνονται πολλοί πολίτες, ότι δυσλειτουργεί, στηριζόμενοι μάλιστα σε επιχειρήματα και τεκμήρια όπως αυτά που θα καταθέσω στη συνέχεια.

Τα μέτρα πρόνοιας υπέρ των σεισμοπαθών, τα τρεις χιλιάδες ευρώ και τα άτοκα δάνεια, δυστυχώς, δεν μπόρεσαν να υλοποιηθούν.

Η υπολειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, των γνωστών σε εμάς ΕΣΥ, αποτελεί

πραγματικότητα σε πολλά χωριά αλλά και επαρχιακές πόλεις. Ένα ακόμα σοβαρό πρόβλημα, που επιζητά άμεση λύση, είναι και οι χαμηλές συντάξεις, που οδηγούν τους συνταξιούχους σε απόγνωση.

Τέλος, η συγχώνευση των ασφαλιστικών ταμείων, που μπορεί να οδηγήσει τα υγιή από αυτά ταμεία σε δυσκολία πληρωμών συντάξεων, ή άλλων υποχρεώσεων, καθώς και η συμμετοχή του ασφαλισμένου στην αξία των φαρμάκων, με αποτέλεσμα την επιβάρυνσή του, δείχνουν, με τη σειρά τους, την αναγκαιότητα αναβάθμισης του κοινωνικού μας συστήματος πρόνοιας.

Αυτή η αναβάθμιση, λοιπόν, μπορεί να γίνει σταδιακά και μέσα από τη λύση του κάθε προβλήματος υπάρχει ξεχωριστά. Αρχικά θεωρείται αναγκαία η ενίσχυση της κοινωνικής πρόνοιας από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αναγκαία όμως είναι και η ορθή διαχείριση των κονδυλίων από την πλευρά των ασφαλιστικών φορέων, με σκοπό την παροχή μεγαλύτερης σύνταξης και αυξημένων επιδομάτων. Εκτός όμως από τη σωστή οικονομική διαχείριση, απαιτείται και καλύτερη εποπτεία, αλλά και συντήρηση των μηχανημάτων, που υποστηρίζουν τη λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Τέλος, θα ήταν παράλειψή μου αν δεν ανέφερα και την ανάγκη για λιγότερη ταλαιπωρία των σωματικά κα ψυχικά ανάπηρων συνανθρώπων μας, ώστε να προβούν σε εξετάσεις, προκειμένου να λάβουν το επίδομα που δικαιούνται.

Επιλεκτικά θεωρώ σκόπιμο να αναφέρω, για άλλη μια φορά, πως το ισχύον σύστημα κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης χρήζει αναβάθμισης. Οι λόγοι άλλωστε γίνονται αντιληπτοί καθημερινά σχεδόν από όλους μας, μέσω των προβλημάτων που αυτό δημιουργεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, την κυρία Πάσχου.

Καλώ στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή Πασχαλία Δώρα, από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΔΩΡΑ ΠΑΣΧΑΛΙΑ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο 21ο Ενιαίο Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Θεωρώ θετικό, ότι μέσα από το Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω τις σκέψεις μου, να πω κάποια πράγματα από τη δική μου οπτική γωνία και ελπίζω να ακουστούν, παρά τις όποιες διαφωνίες.

Το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ αφορά στον τομέα της υγείας, στην κατάσταση που επικρατεί και κυρίως σε πράγματα που θεωρώ, πως θα έπρεπε να γίνουν.

Κατ' αρχήν, θεωρώ πολύ σημαντικό να επισημάνω, ότι η υγεία είναι κοινωνικό αγαθό και όχι

εμπόρευμα. Με αυτήν την έννοια, δεν πουλιέται και δεν αγοράζεται και δεν θα πρέπει να καλλιεργείται η άποψη, ότι ο μόνος τρόπος για πλήρη ιατρική περίθαλψη είναι η καταβολή μεγάλων χρηματικών ποσών. Αντίθετα, η υγεία αποτελεί βασική συνιστώσα του κοινωνικού κράτους και θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη ευαισθησία και προσοχή.

Είναι κοινώς αποδεκτό, ότι το υγειονομικό σύστημα νοσεί και υπάρχουν πολλά παραδείγματα, που συνηγορούν σε αυτήν την διαπίστωση. Πολύ συχνά ακούμε, ότι οι αναμονές για μια απλή εξέταση ή πόσο μάλλον για μια χειρουργική επέμβαση είναι τεράστιες. Το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό στα δημόσια νοσοκομεία δεν είναι επαρκές, με αποτέλεσμα τα νοσοκομεία να υπολειτουργούν.

Επίσης, τα ωράρια του προσωπικού των νοσοκομείων είναι εξαντλητικά και απάνθρωπα και συχνά γίνονται λάθη ή παραλείψεις που μπορεί να είναι πολύ επικίνδυνα και μοιραία για τους ασθενείς.

Ακόμα πολλοί άνθρωποι παραπέμπονται σε ιδιωτικές κλινικές, με τη δικαιολογία ότι δεν υπάρχει, δεν λειτουργεί ο απαραίτητος εξοπλισμός στα δημόσια νοσοκομεία. Και αν τα πράγματα φαίνονται δυσοίωνα στις μεγάλες πόλεις, η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη στην περιφέρεια. Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, λιγότερο ή περισσότερο απομακρυσμένες, δεν λειτουργούν νοσοκομεία. Τα περιφερειακά ιατρεία και τα κέντρα υγείας υπολειτουργούν, αφού δεν διαθέτουν τον αναγκαίο εξοπλισμό, καθώς και γιατρούς όλων των ειδικοτήτων, με αποτέλεσμα ο κόσμος της περιφέρειας να μην απολαμβάνει τις υπηρεσίες υγείας που θα έπρεπε από το κράτος πρόνοιας.

Από τα παραπάνω εξάγεται αβίαστα το συμπέρασμα, ότι η αναδιοργάνωση του υγειονομικού συστήματος αποτελεί επιτακτική ανάγκη, με σκοπό την παροχή καλύτερων υπηρεσιών περίθαλψης στο κοινωνικό σύνολο.

Πρώτιστα πρέπει όλα τα νοσοκομεία να στελεχωθούν με το απαραίτητο νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό και να καλυφθούν άμεσα όλες οι κενές οργανικές θέσεις. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να υπάρχουν νοσοκομεία σε κάθε απομακρυσμένο μέρος της Ελλάδας, έτσι ώστε να μη χρειάζεται να μεταφέρονται οι ασθενείς σε νοσοκομεία των πόλεων, γεγονός που θα συμβάλλει στην αποσυμφόρηση των νοσοκομείων και στη μείωση του χρόνου μεταφοράς, που συχνά αποβαίνει μοιραίος.

Η παροχή των φαρμάκων θα πρέπει να είναι δωρεάν, αφού τα ταμεία οφείλουν να καλύπτουν αυτό το έξοδο. Μεγάλη σημασία θα πρέπει να δοθεί και στην αναδιάρθρωση του ΕΚΑΒ, το οποίο θα πρέπει να εφοδιαστεί με περισσότερα μέσα, όπως ελικόπτερα, πλοίαρια και πιο

σύγχρονα εξοπλισμένα ασθενοφόρα για παροχή πρώτων βοηθειών.

Τέλος, γερό πλήγμα πρέπει να δεχθεί ο χρηματισμός των γιατρών και συνολικότερα η ιατρική διαφθορά, που αποτελεί μια άκρως νοσηρή και εξοργιστική κατάσταση. Ωστόσο, δεν πρέπει να υποτιμηθεί το αίτημα για αύξηση των μισθών των νοσηλευτών και των νοσοκομειακών γιατρών, για να επιτελούν με αξιοπρέπεια το λειτούργημα της ιατρικής περίθαλψης και να αντιμετωπίζουν με ευαισθησία τον ανθρώπινο πόνο.

Τελειώνοντας, θέλω να πω, ότι η υγεία είναι υπόθεση όλων μας. Εμείς, συνάδελφοι, είμαστε η νέα γενιά, η ελπίδα για να πάνε τα πράγματα καλύτερα. Έχουμε κοινές αγωνίες και κοινά όνειρα. Οφείλουμε, λοιπόν, όλοι μαζί ενωμένοι, να προσπαθήσουμε να αναβαθμίσουμε το υγειονομικό σύστημα και να το καταστήσουμε ικανό να επιτελέσει το έργο που του αναλογεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επιτρέψτε μου να κάνω ένα μικρό σχόλιο.

Η ισοπέδωση, ξέρετε, δεν είναι αυτό που βοηθά. Αν σας άκουγε κάποιος που δεν ζει στην Ελλάδα, εάν ήσασταν στο εξωτερικό και σας καλούσαν να μιλήσετε για το σύστημα υγείας στην Ελλάδα, θα πίστευε, ότι εδώ δεν υπάρχει τίποτα από το κοινωνικό κράτος. Κανένας δεν μπορεί να χειρουργηθεί σε καλό νοσοκομείο, δεν μπορεί να ζητήσει βοήθεια, δεν υπάρχουν νοσοκομεία, δεν υπάρχει στελέχωση, δεν υπάρχει ΕΚΑΒ, δεν υπάρχει τίποτα. Αυτό δεν βοηθά στο να επιστημόνουμε τις ελλείψεις που, πράγματι, υπάρχουν. Θα ήμουν ο τελευταίος και μάλιστα ως γιατρός να πω ότι δεν έχει ελλείψεις το σύστημα υγείας.

Θα πρέπει, όμως, να δείτε πραγματικά πως λειτουργεί το σύστημα υγείας, γιατί εγώ έχω άποψη για όλη την Ελλάδα. Έχω δουλέψει και στην επαρχία και στην περιφέρεια και γνωρίζω τις ελλείψεις που υπάρχουν. Όμως, έχουμε ένα πολύ καλό σύστημα, θα πρέπει να ξέρετε, που θέλει τις βελτιώσεις του, που θέλει να ενισχυθεί με προσωπικό, με εξειδικευμένο προσωπικό στην επαρχία, που έχουμε αδυναμίες, αλλά λειτουργεί. Και λειτουργεί καλά και έχει προσφέρει για πολλά χρόνια ως κρατικό σύστημα υγείας. Μπορεί ο καθένας να επισκεφθεί τα νοσοκομεία και να δει. Βεβαίως και υπάρχουν και νοσηρά φαινόμενα, όπως είναι το «φακελάκι» που αναφερθήκατε εσείς, όπως και κάποια άλλη συνάδελφός σας. Βεβαίως, είναι νοσηρό φαινόμενο, αλλά φταίνε πάντα δύο να ξέρετε: Και ο γιατρός που το παίρνει και εσείς που το δίνετε. Και εδώ θέλει πάλι μια καλλιέργεια και να το δούμε γιατί έχουμε φθάσει εκεί.

Πολλές φορές εγώ έχω πει «Δεν χρειάζεται να δώσεις, θα χειρουργηθείς» και δεν μπορεί να

έχει δύο μυαλά ο γιατρός που χειρουργεί. Ή ξέρει να χειρουργεί ή δεν ξέρει να χειρουργεί. Είτε πάρει χρήματα είτε δεν πάρει, έχουμε ακόμη την ελληνική νοοτροπία «να δώσουμε, να έχουμε στην ψυχή μας, ότι για τον άνθρωπό μας δώσαμε». Για χρόνια βαριά άρρωστοι καρκινοπαθείς κατέφευγαν στο εξωτερικό. Με καλούσαν σε συμβούλια και τους έλεγα «θα πεθάνει έτσι κι αλλιώς, γιατί να πάει στο εξωτερικό» και μου απαντούσαν «να το 'χω στην ψυχή μου ότι εγώ έκανα για τον πατέρα μου, για τη μάνα μου, για τη γυναίκα μου, το καλύτερο».

Πρέπει όλοι προς αυτή την κατεύθυνση να το δούμε και να συμβάλλουμε. Γιατί έχουμε ένα σύστημα και αξιόπιστο και αξιόλογο, με πολύ μεγάλες δυνατότητες προσφοράς σε όλα τα νοσοκομεία. Βελτίωση χρειάζεται, γιατί είναι ένα σύστημα που είναι από το συχωρεμένο το Γιώργο Γεννηματά, που το ξεκίνησε. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινούμεθα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ντόντου Ελένη, από το Νομό Λάρισας.

ΕΛΕΝΗ ΝΤΟΝΤΟΥ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου που βρίσκομαι σε τούτο εδώ το Βήμα και έχω την ευκαιρία να μοιραστώ τους προβληματισμούς μου με νέους και νέες απ' όλη τη χώρα.

Ένα κοινωνικό πρόβλημα που ταλανίζει την κοινωνία μας και θα ήθελα να μιλήσω γι' αυτό, είναι η βία και, κατ' επέκταση, η εγκληματικότητα. Η βία και η εγκληματικότητα των ημερών μας, σε παγκόσμια κλίμακα, είναι ένα σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα, που μαρτυρεί περίτρανα την ηθική κρίση της εποχής μας και τον εκφυλισμό των κοινωνιών. Πιστοποιεί το πώς ο σύγχρονος άνθρωπος έχει χάσει την ανθρωπιά του και έχει καταντήσει σκληρός και ανελέητος απέναντι στο συνάνθρωπο. Το πιο ανησυχητικό είναι ότι σήμερα η εγκληματικότητα έχει διαδοθεί επικίνδυνα σε άτομα νεαρής ηλικίας. Νέοι, που θα έπρεπε να διοχετεύουν την δραστηριότητά τους σε έργα δημιουργικά και να οικοδομούν ένα λαμπρό μέλλον, συχνά εκδηλώνουν το δυναμισμό και τον ενθουσιασμό τους σε πράξεις βίας, σε ενέργειες εγκληματικές.

Τα αίτια που, κυρίως, ωθούν τον άνθρωπο στη βία, είναι κοινωνικά και ψυχολογικά. Είναι γεγονός, πως ο εγκληματίας, κατά κύριο λόγο, γίνεται, δεν γεννιέται. Θα λέγαμε πως τον εγκληματία δεν τον γεννάει η μάνα, αλλά η κοινωνία. Ακόμη διάφορες ψυχασθένειες και νευρώσεις, όπως και τα αισθήματα μειονεξίας, προκαλούν συχνά την αντικοινωνική συμπεριφορά και τις εγκληματικές πράξεις.

Επιπρόσθετα, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προβάλλουν σήμερα με έμφαση, λαθεμένα πρότυπα ζωής, υπερτονίζοντας την αξία των υλικών αγαθών και της οικονομικής δύναμης.

Μέσα στα κοινωνικά αίτια πρέπει να αναφερθεί ακόμη και η έλλειψη σωστού οικογενειακού περιβάλλοντος. Πολλά από τα άτομα που εγκληματούν ή πήραν λαθεμένη διαπαιδαγώγηση ή δεν γνώρισαν τη στοργή και το ενδιαφέρον των γονιών. Οι τραυματικές εμπειρίες, που αποκομίζουν από ένα νοσηρό οικογενειακό περιβάλλον, γίνονται αργότερα αίτια για έκτροπες πράξεις.

Αναμφίβολα οι συνέπειες αυτού του αντικοινωνικού φαινομένου είναι τεράστιες. Κατ' αρχάς διαταράσσονται οι ομαλές κοινωνικές σχέσεις και η κοινωνική ισορροπία. Τα άτομα δεν μπορούν να συνυπάρξουν αρμονικά, να συνεργαστούν για την πρόοδο τη δική τους και της κοινωνίας. Επικρατούν η καχυποψία και η κρίση εμπιστοσύνης ανάμεσα στους ανθρώπους. Ακόμη, εξαφανίζεται κάθε μορφή ηθικής από τον κόσμο. Οι αξίες υποβιβάζονται. Η ζωή μας υποβαθμίζεται και προδιαγράφεται προβληματική για το μέλλον.

Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, που έχει πλέον παγκόσμια διάσταση, επιβάλλεται η διεθνής συνεργασία, που θα αποβλέπει στην πρόληψη και πάταξη της βίας και της εγκληματικότητας. Παράλληλα, θα πρέπει να θεσπιστεί αυστηρή νομοθεσία και να επιβάλλονται αυστηρότερες κυρώσεις στους δράστες.

Βέβαια, τα όποια κατασταλτικά μέτρα δεν λύνουν το πρόβλημα. Κάθε μέτρο που κτυπάει το αποτέλεσμα και όχι τις ρίζες του κακού, δεν είναι επαρκές. Χρειάζονται, όμως, οπωσδήποτε και τα μέτρα αυτά. Πρέπει, όμως, να είναι συνδυασμένα με μια γενικότερη προσπάθεια για την εκρίζωση του κακού. Και για το πρόβλημά μας, αυτή η προσπάθεια σημαίνει αγώνας για μια άλλη κοινωνική πραγματικότητα, μακριά από ανταγωνισμούς, αδικίες και υποκρισίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Τσαμπάζη, από το Νομό Ροδόπης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΜΠΑΖΗ (Νομός Ροδόπης): Γεια σας. Ονομάζομαι Ευαγγελία Τσαμπάζη και εκπροσωπώ το 1ο Λύκειο Κομοτηνής.

Κύριοι Βουλευτές, στη σύγχρονη εποχή ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα είναι τα ναρκωτικά. Είναι η μάστιγα του αιώνα που απειλεί θανάσιμα την ανθρωπότητα. Δυστυχώς, την πρώτη θέση σ' αυτό τον μακάβριο μονόδρομο, κρατούν σταθερά οι νέοι.

Ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες, που επηρεάζουν τη ζωή των νέων, είναι οι φορείς κοινωνικοποίησης. Παλαιότερα, οι περισσότερες οικογένειες ήταν πυρηνικές, ενώ σήμερα η πλειονότητα των οικογενειών είναι μονογονεϊκές. Έτσι παρατηρούμε μια κρίση στο θεσμό της οικογένειας και έλλειψη συναισθηματικών δεσμών.

Ακόμη, ένα αίτιο που οι νέοι οδηγούνται στα ναρκωτικά, είναι ο μιμητισμός. Τα παιδιά πάντα θέλουν να είναι αρεστά στους άλλους. Μερικές φορές η παρέα στην οποία θέλουν να ενταχθούν, κάνει χρήση ναρκωτικών και μπορεί να αισθάνονται ότι αν αρχίσουν και τα ίδια να παίρνουν αυτά τα ναρκωτικά, θα ταιριάζουν καλύτερα με τους άλλους και θα γίνουν πιο δημοφιλή και κοινωνικά αποδεκτά.

Επιπρόσθετα, υπάρχουν πολλά πράγματα σήμερα που δυσκολεύουν τη ζωή των παιδιών, όπως η αυξημένη βία και οι συμμορίες, οι οικονομικές δυσκολίες, η αλλαγή των οικογενειακών δομών και σχέσεων, καθώς και η εύκολη πρόσβαση στα ναρκωτικά.

Τα ναρκωτικά προκαλούν μεγάλες ζημιές στη σωματική αλλά και στην ψυχική υγεία. Ο θάνατος είναι η πιο μεγάλη και η σοβαρή συνέπεια της χρήσης των ναρκωτικών. Η ανάγκη που δημιουργούν πολλά απ' αυτά για λήψη μεγαλύτερης δόσης, λόγω εθισμού, μπορεί να σταθεί μοιραία για τη ζωή του χρήστη. Επειδή σ' αυτές τις περιπτώσεις ο τοξικομανής έχει ανάγκη να αυξάνει συνεχώς τη δόση του, φτάνει κάποτε στην υπερδόση.

Οι κοινωνικές συνέπειες της χρήσης ναρκωτικών είναι η αδυναμία σχέσεων και επικοινωνίας των χρηστών με άλλα άτομα. Η μόνη σχέση που έχουν είναι η εξάρτηση από ουσίες, που οδηγούν, πολλές φορές, τους τοξικομανείς στην επιθετικότητα και σε βίαιη συμπεριφορά για εξασφάλιση της ουσίας. Η θεραπεία και η συνολική αντιμετώπιση του φαινομένου είναι δύσκολη και τα καλύτερα αποτελέσματα είναι δυνατόν να επιτευχθούν με τη βοήθεια του ίδιου του ατόμου και της πολιτείας, με την καθοδήγηση πάντα των ειδικών.

Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα των ναρκωτικών, πιστεύω πως η οικογένεια θα πρέπει να είναι λειτουργική. Για να το πετύχουν οι γονείς αυτό, θα πρέπει η σχέση τους με τα παιδιά να χαρακτηρίζεται από τρυφερότητα, εμπιστοσύνη και αμοιβαίο σεβασμό και όχι από ανασφάλεια και φόβο. Οι γονείς έχουν τη δυνατότητα, να ωθήσουν τα παιδιά να ασχοληθούν με εξωσχολικές δραστηριότητες, που θα έχουν θετικό αντίκτυπο στη ζωή τους.

Από την άλλη πλευρά, το κράτος μπορεί να προσφέρει βοήθεια, ιδρύοντας πολιτιστικά και ψυχαγωγικά κέντρα, καθώς, επίσης και πολλούς εξοπλισμούς, για την υποστήριξη των ατόμων που είναι εθισμένα στα ναρκωτικά.

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να τιμωρούν αυστηρά τους εμπόρους του λευκού θανάτου και να συνεργάζονται για την εξάρθρωσή τους.

Οι έμποροι πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά και παραδειγματικά, να καταδιώκονται από το νόμο, να φυλακίζονται και να εκτίουν μεγάλες ποινές.

Ένα άλλο μέτρο αντιμετώπισης, είναι η ριζική αναδιοργάνωση του συστήματος σωφρονισμού ανηλίκων, το οποίο πρέπει να καταρτιστεί από ειδικευμένους ανθρώπους και ψυχολόγους, που θα βοηθήσουν τα εξαρτημένα άτομα να ξεφύγουν από τις ουσίες, αλλά και να τα στηρίξουν ψυχολογικά, με σκοπό μια νέα αρχή.

Επιπρόσθετα, πιστεύω πως είναι πολύ σημαντική η υπεύθυνη ενημέρωση από το σχολείο, που πρέπει να αρχίζει από τις πρώτες τάξεις του γυμνασίου. Αλλά και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μπορούν να συμβάλλουν, μεταδίδοντας εκπομπές και μηνύματα που θα αποτρέπουν τους νέους να δοκιμάζουν αυτό το δηλητήριο.

Αυτά τα άτομα που είναι θύματα και κάνουν προσπάθειες να επανενταχθούν στην κοινωνία και να γίνουν μέλη, πρέπει να τους συμπαρασταθούμε, να τους βοηθήσουμε και όχι να τους λυπόμαστε, να τους θεωρούμε άρρωστους ή να τους παραμερίζουμε θεωρώντας τους ως απόβλητα της κοινωνίας.

Με σωστή ενημέρωση, καλύτερους ανθρώπινους όρους ύπαρξης και καλύτερη νομοθεσία, θα κερδίζει ο άνθρωπος τη μάχη εναντίον του λευκού θανάτου και θα εξουδετερώσει αυτό το θανάσιμο εχθρό.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Κανένας συνάδελφος δεν μίλησε για το δημογραφικό, ένα τεράστιο πρόβλημα εθνικό που έχει επιπτώσεις ακόμη και στη διαπαιδαγώγηση. Άκουσα τώρα που είπε η συνάδελφος ότι αλλιώς μεγαλώνει ένα παιδί μόνο του στην οικογένεια, αλλιώς μεγαλώνει όταν είναι δύο, τρία, τέσσερα παιδιά. Δεν σας απασχόλησε αυτό το τεράστιο ζήτημα με πολλές διαστάσεις, όπως είπα, εθνικές, οικονομικές και για το ασφαλιστικό.

Η Έφηβος Βουλευτής Μπιτούνη Βικτωρία-Ελισάβετ, από το Νομό Λέσβου έχει το λόγο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ- ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΠΙΤΟΥΝΗ (Νόμος Λέσβου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ πάτερ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν σας έλεγα τη λέξη «ναρκωτικά» θα μου απαντούσατε ότι αποτελεί τη μάστιγα της εποχής. Ποιας εποχής απ' όλες όμως; Όλοι μας τα καταδικάζουμε, αλλά κανείς ως αυτή την ώρα και τη στιγμή δεν έχει κάνει κάτι ουσιαστικό και μπορώ να πω δραστικό. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι δίπλα μας, κυκλοφορούν ανάμεσά μας, κλέβουν, αρπάζουν και ξεριζώνουν τις ψυχές και τα σώματα αυτών που αγαπάμε ή απλώς μπορεί να γνωρίζουμε ή να έχουμε δει.

Οι νέοι νιώθουν αδύναμοι. Ψάχνουν την ευτυχία και την ευχαρίστηση σε μια τόσο

προβληματική και δύσκολη εποχή, γεμάτη από υποκριτικούς και αντιφατικούς ανθρώπους. Χάνουν τις αξίες, τα ιδανικά, τα ιδεώδη τους, ψάχνοντας έναν τεχνητό και εφήμερο παράδεισο που δεν υπάρχει, και όλα αυτά κάνοντας χρήση ναρκωτικών ουσιών. Αρχίζουν να έχουν προβληματικές σχέσεις οι γονείς με τα παιδιά τους. Όλοι έχουν κουραστεί από τον κορεσμό και τις υλικές απολαύσεις. Διψούν για πλούτο, φήμη, δόξα, μιμούνται είδωλα, ανθρώπους διάσημους ντυμένους με χρυσά και πλουμιστά ενδύματα με μια ψυχή μαύρη σκουρόχρωμη και θολή σαν ένα κρύο και βαρύ χειμωνιάτικο βράδυ.

Τα ναρκωτικά οδηγούν στη νέκρωση του εγκεφάλου και επιδρούν καταστροφικά στην ψυχική πνευματική και σωματική υγεία των νέων. Θα πρέπει οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί να συζητούν και να ανακαλύπτουν τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος ακόμη και στις πιο μικρές ηλικίες. Να ληφθούν αυστηρά και δραστικά μέτρα κατά των λαθρεμπόρων ναρκωτικών με την οργανωμένη και συστηματική παρακολούθηση. Το κοινωνικό σύνολο να δει τους ανθρώπους που κάνουν χρήση ναρκωτικών σαν ανθρώπους που χρειάζονται ιατρική και ψυχολογική υποστήριξη και όχι σαν εγκληματικά όντα.

Να υπάρχουν μεγαλύτερα κέντρα αποτοξίνωσης εκτός πόλεως κοντά στη φύση με ειδικευμένο ιατρικό και ψυχολογικό τομέα. Να υπάρχουν πνευματικοί και αθλητικοί χώροι που θα μπορούν να ασχολούνται. Επίσης, να ασχολούνται με κτηνοτροφικές και γεωργικές εργασίες. Επίσης, να διδάσκονται θέατρο, μουσική και ζωγραφική και έπειτα με τη σειρά τους να παρουσιάζουν τα έργα τους σε μας.

Όλα αυτά σάς τα γράφω εγώ μια νεαρή έφηβη που δεν έχει σχέση με τα ναρκωτικά ούτε και κάποιος μέσα από την οικογενειακή της εστία. Απλά, πληγώνομαι και πονάω να βλέπω να φεύγουν τόσοι πολλοί άνθρωποι νέοι που είναι το μέλλον μας. Έτσι εγώ τι θα κάνω αν μείνω μόνη;

Ας ενώσουμε όλοι μαζί τα χέρια με μια γερή και δυνατή γροθιά. Ας είναι ο χτύπος της καρδιάς μας πιο δυνατός. Ας είναι η φωνή δυνατή: όχι στο θάνατο, ναι στη ζωή!

Ευχαριστώ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ την κυρία Μπιτούνη.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών και εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Η κυρία εισηγήτρια θέλει να δευτερολογήσει;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Θα συμφωνήσω με τις απόψεις των υπόλοιπων ομιλητών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η δευτερολογία έχει την έννοια ότι μπορείτε να τοποθετηθείτε ή να βελτιώσετε κάτι. Δεν είναι μόνο το να συμφωνήσετε.

Η Έφηβος Βουλευτής Πάσχου Μαρία, από το Νομό Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Νομός Θεσσαλονίκης): Απλά, θα ήθελα να πω κάτι για αυτά που αναφέρατε πριν για το σύστημα υγείας. Θέλω να κάνω μια παρατήρηση, όχι κάτι σημαντικό.

Θεωρώ ότι θα έπρεπε να αλλάξουμε γενικά τη νοοτροπία μας ως Έλληνες και μιλώ για το χρηματισμό των γιατρών που είπατε και εσείς. Χωρίς να θέλω φυσικά να πω κάτι για τον κλάδο σας, απλά τις περισσότερες φορές από ό,τι έχει τύχει σε μένα και στην οικογένειά μου τουλάχιστον, ο χρηματισμός αυτός έχει ξεκινήσει από πλευράς του γιατρού και μάλιστα όχι με ένα πλάγιο τρόπο. Μας το είχαν αναφέρει άμεσα, δηλαδή ότι η συγκεκριμένη επέμβαση θα στοιχίσει «τόσο».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σε δημόσιο λέτε;

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Νομός Θεσσαλονίκης): Μάλιστα. Και επειδή ήμουν αρκετά μικρή τότε, δεν είχα καταλάβει τι ακριβώς συνέβαινε. Αλλά σε ένα τελευταίο περιστατικό κατάλαβα ότι ο χρηματισμός των γιατρών δυστυχώς είναι ένα μεγάλο πρόβλημα, γιατί τα λεφτά είναι αρκετά. Οπότε μπορούμε να κάνουμε την πρόταση για την αύξηση μισθών των γιατρών για το συγκεκριμένο λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πιστεύετε ότι η αύξηση των μισθών θα μπορέσει να θεραπεύσει αυτή την πληγή;

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Νομός Θεσσαλονίκης): Πιστεύω ότι θα μπορέσει να την περιορίσει τουλάχιστον.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν θα κάνουμε διάλογο, πάντως συμφωνώ ότι είναι ένα φαινόμενο που πρέπει να εκλείψει. Είμαστε σύμφωνοι όλοι οι συναδέλφοι στη Βουλή. Δεν είναι γενικευμένο βέβαια –πρέπει να πω ότι είναι μόνο κάποιοι γιατί θα αδικήσουμε τους συναδέλφους που «λειτουργούν», γιατί είναι λειτουργήματα ιατρική. Όμως, και για όσους συμβαίνει πρέπει να πω ότι δεν πρέπει να συμβαίνει. Δεν είναι ηθικό, δεν τηρούν τον όρκο του Ιπποκράτη.

Εγώ θα προχωρήσω και πιο πέρα, ότι αν θέλετε αυτοί που αποδεδειγμένα, οι λίγοι, εκβιάζουν για να πάρουν το φακελάκι αν δεν τους το δίνουν αυθορμήτως, θα χειρουργήσουν καλά. Γιατί πιστέψτε με η εμπειρία μου είναι πιο μεγάλη από τη δική σας, λέει «τι να δώσω;», το έχει

περάσει στη συνείδησή του ο Έλληνας να δώσει κάτι. Εγώ λω να μη δώσει και να καταγγείλει. Εδώ έχουμε και τη συμμετοχή τη δική μας για το πώς θα εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο. Τον βολεύει και μάλιστα με το χειρότερο τρόπο, γιατί πρέπει να σας πω ότι είναι και φοροφυγάς, κλέβει και την εφορία. Ο μισθός του πληρώνεται από μας, από τον ελληνικό λαό, είναι όλα πληρωμένα από το ταμείο του, το νοσοκομείο, όλο το σέρβις. Δυστυχώς, υπάρχουν τέτοιοι γιατροί, όμως πρέπει να συμβάλλουμε όλοι να μην ενδώσουμε. Πάντα, θα υπάρχουν οι άνθρωποι που δεν θέλουν να σέβονται τον όρκο τους, την αποστολή τους, τη λειτουργία τους. Και εμείς πώς θα το διορθώσουμε; Εάν καταγγεληθεί, βεβαίως τιμωρείται. Εσείς δεν το κάνετε γιατί λέτε εγώ θέλω να κάνω τον άνθρωπό μου καλά, άρα τον έχω ανάγκη. Δεν είναι όμως έτσι. Μπορούμε όλοι να συμβάλλουμε.

Καταγγέλλουμε και καταδικάζουμε αυτό το φαινόμενο. Κανένας από τους συναδέλφους Βουλευτές δεν το συγχαίρει. Όλοι μας έχουμε καταγγείλει αυτούς τους λίγους επίορκους συναδέλφους γιατρούς, όμως πρέπει να βοηθήσουμε όλοι για την εξάλειψη του φαινομένου. Είναι μια νοσηρή κατάσταση.

Εγώ το έχω πει δημοσίως πάρα πολλά χρόνια: δεν μπορεί ο γιατρός που είναι στο δημόσιο να απαιτεί φακελάκι. Θέλεις να πληρωθείς; Πήγαινε στον ιδιωτικό τομέα να σε επιλέξουν για να σε πληρώσουν. Υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Έχεις τη δυνατότητα να είσαι στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Εάν, λοιπόν, θέλεις και σε αδικεί ο μισθός, που δεν είναι αυτό, βγες στον ιδιωτικό τομέα. Εγώ ήμουν στο δημόσιο και βγήκα στον ιδιωτικό τομέα για πάρα πολλά χρόνια. Εκεί ανάλογα εκτιμούσα τι θα πάρω και με επέλεγε ή δεν με επέλεγε. Αυτό είναι το ελεύθερο σύστημα υγείας και έτσι πρέπει να είναι. Στο δημόσιο, όμως, τομέα που πληρώνει ο ελληνικός λαός για να έχει δωρεάν υγεία, είναι απαράδεκτο, καταδικαστέο να υπάρχει αυτό το φαινόμενο του χρηματισμού.

Βοηθήστε και εσείς που είστε νέοι άνθρωποι. Απαλλαγείτε από την αντίληψη ότι αν πληρώσετε θα κάνετε τη δουλειά σας καλύτερη. Υπάρχει διεύθυνση στο νοσοκομείο, απευθυνθείτε στους διοικητές. Και να ξέρετε ότι κανένας γιατρός –αυτό σας το υπογράφω- δεν κάνει άσχημα τη δουλειά του. Έστω και αν δεν πάρει το φακελάκι του, θα χειρουργήσει καλά. Δεν υπάρχει εκ πεποιθήσεως εγκληματίας. Αυτό σας το υπογράφω. Άρα, μη φοβάστε να απευθυνθείτε στη διοίκηση του νοσοκομείου για να εξυπηρετηθείτε. Αυτό δεν φτάνει όμως, δεν μπορώ εγώ να είμαι πίσω και κάποιος συνάδελφος Βουλευτής πίσω από κάθε οικογένεια που θα πάει να επισκεφτεί το γιατρό για να του δώσει το φακελάκι. Άρα, κάποιος πρέπει να το καταγγείλει αυτό.

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΤΡΑΛΗ (Α΄ Πειραιώς): Αφού αντικρίζετε το πρόβλημα που υπάρχει εδώ και χρόνια γιατί δεν ενεργοποιήστε να κάνετε κάτι; Αυτό που λέτε εσείς και το ευτελίζετε είναι να κάνουμε κάτι εμείς, ότι εμείς πρέπει να απευθυνθούμε στους διευθυντές κ.λπ. Η υπόλοιπη κοινωνία, εσείς ο Βουλευτής τι θα κάνετε γι' αυτό το θέμα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εμείς, ως Βουλευτές, κάνουμε αυτό που πρέπει. Δεν μπορεί όμως εγώ και ο κάθε Βουλευτής να είμαστε πίσω από κάθε οικογένεια, που θα επισκεφθεί κάποιον γιατρό για να του δώσει «φακελάκι». Επομένως, κάποιος πρέπει να το καταγγείλει αυτό. Η δική μου υποχρέωση είναι να δηλώσω δημοσίως, ότι το καταδικάζουμε όλοι οι συνάδελφοι του Κοινοβουλίου και, βεβαίως, νομοθετούμε και ισχύουν οι νόμοι με τους οποίους ο γιατρός τιμωρείται αυστηρά και χάνει τη θέση του.

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΤΡΑΛΗ (Α΄ Πειραιώς): Όμως, η κοινωνία πληρώνει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η κοινωνία μπορεί να μιλήσει. Ακόμη και ανώνυμες καταγγελίες δέχονται τα νοσοκομεία. Πώς θα το βρει ο Βουλευτής, ποιος γιατρός χρηματίζεται, εάν δεν υπάρξει καταγγελία; Δεν είναι σωστό αυτό που λες.

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΤΡΑΛΗ (Α΄ Πειραιώς): Τα περιμένετε από την κοινωνία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αν ήσασταν εσείς Βουλευτής, τι θα προτείνατε να γίνει;

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΤΡΑΛΗ (Α΄ Πειραιώς): Προληπτικά μέτρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Τα μέτρα υπάρχουν. Όμως, για να τιμωρήσεις κάποιον πρέπει να ξέρεις ποιος είναι.

ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΤΡΑΛΗ (Α΄ Πειραιώς): Να αυξήσετε τα εισοδήματα. Μου έρχονται ένα σωρό ιδέες που μπορώ να σας πω για να μην παίρνει «φακελάκι» ένας γιατρός του δημοσίου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ (Νομός Κοζάνης): Οι γιατροί έχουν ήδη αρκετό εισόδημα. Οι υπόλοιποι άνθρωποι που παίρνουν λιγότερα, τι πρέπει να κάνουν;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό δεν είναι λύση. Δυστυχώς η απληστία είναι πάθηση.

Στο σημείο αυτό, πρέπει να σας πω, ότι έχουμε μαζί μας τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής, κ. Απόστολο Κακλαμάνη και την Υφυπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κυρία Σοφία Καλαντζάκου.

Ο συνάδελφος κ. Γρηγοράκος έχει το λόγο για ένα λεπτό, παρότι αυτό δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Το «φακελάκι» για το οποίο μίλησαν οι Έφηβοι Βουλευτές είναι ένα τραγικό καταδικαστέο φαινόμενο, πρωτόγνωρο στην παγκόσμια κοινωνία και ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Μέτρα υπάρχουν. Το «φακελάκι» είναι ό,τι πιο ανήθικο μπορεί να συναντήσει κανείς στη δοσοληψία μεταξύ ασθενούς και γιατρού. Είναι κοινωνικά καταδικαστέο, πολιτικά καταδικαστέο, ηθικά καταδικαστέο. Είναι μια ανήθικη πράξη.

Όμως, και εμείς οι ίδιοι δεν πρέπει να είμαστε υποκριτές. Η ελληνική κοινωνία είναι υποκριτική, διότι δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα, αφού δεν υπάρχει μια αξιολόγηση του συστήματος, ένας προγραμματισμός παραγωγής στελεχών, δεν υπάρχει κάτι που να δίνει την ευκαιρία σ' αυτούς τους νέους επιστήμονες μέχρι τα τριάντα πέντε χρόνια τους, να μπορούν να επιλέξουν κάτι διαφορετικό, δηλαδή, δεν υπάρχει ένα σωστός επαγγελματικός προσανατολισμός.

Με αυτό θέλω να πω, ότι κάπου κάποτε υπήρχε μια χώρα που την έλεγαν Ελλάδα και όλοι εμείς πιστεύαμε ότι πρέπει να γίνουμε επιστήμονες, γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, αρχιτέκτονες και ότι, μέσα από αυτή την πορεία, θα βρίσκαμε μια αξιοπρεπή δουλειά, καλά αμειβόμενη, στην ελληνική κοινωνία. Αυτά έχουν ξεπεραστεί. Έχει ξεπεραστεί το μοντέλο του πλούσιου γιατρού. Οι γιατροί σήμερα είναι αξιοπρεπείς επιστήμονες αλλά ελάχιστα αμειβόμενοι. Η Ελλάδα προκηρύσσει αυτές τις θέσεις με αυτές τις πραγματικά ελάχιστα αμοιβές. Είναι πολύ μικρές οι αμοιβές των Ελλήνων γιατρών, σε σχέση με τις αμοιβές των γιατρών σε άλλα μέρη του κόσμου. Όμως, δεν παρακαλέσαμε κανένα από αυτούς τους γιατρούς να μπει στο ΕΣΥ. Σε κανέναν δεν είπαμε ότι τον έχουμε ανάγκη. Μπορεί να επιλέξει τον ιδιωτικό τομέα της υγείας. Γι' αυτό θεωρώ ότι το «φακελάκι» είναι η πιο ανήθικη και ανέντιμη συναλλαγή που γίνεται στην ελληνική κοινωνία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πράγματι, κανένας δεν λέει ότι το «φακελάκι» στους γιατρούς μπορεί να είναι τρόπος συναλλαγής. Πρέπει όμως όλοι να βοηθήσουμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πραμαντιώτη Αλεξάνδρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Καταγγελίες έχουν υπάρξει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πάρα πολλές, όπως και τιμωρίες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Στο πρόβλημα υπάρχει καταστολή; Η καταγγελία θα είναι η αρχή. Μετά θα μείνουμε μόνο στην καταγγελία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σας είπα ότι αυτός που συλλαμβάνεται αποπέμπεται και υφίσταται τις συνέπειες του νόμου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Οπότε το «φακελάκι» θα το αποδώσουμε στη φύση του ανθρώπου;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Εγώ δεν θα το αποδώσω στη φύση του ανθρώπου παρόλο ότι πιστεύω ότι οι ελαστικές συνειδήσεις υπάρχουν σε όλα τα επαγγέλματα. Και όπως κάποιος πλουτίζει πουλώντας το θάνατο και το ξέρει –το είπε κάποια συνάδελφός σας- έχει χαλαρή συνείδηση και φτάνει σ' αυτό το σημείο. Και ο γιατρός, επειδή είναι γιατρός, δεν είναι υποχρεωτικά ευαίσθητος και σωστός άνθρωπος. Οπότε έρχεται η πολιτεία και θεσπίζει τους νόμους, για να προφυλάξει τον ασθενή που θα χρειαστεί τη βοήθειά του. Ο ασθενής θα πρέπει να προφυλάξει και αυτός τον εαυτό του. Η πολιτεία δεν μπορεί να καταστείλει προληπτικά. Δεν μπορείς να περάσεις κάποιον από τεστ, για να δεις αν θα ζητήσει «φακελάκι» όταν θα διοριστεί.

Άρα, αφού εντοπιστεί το φαινόμενο, η πολιτεία έχει προβλέψει την καταστολή νομικά. Τιμωρείται, αποπέμπεται. Κάποιος, όμως, πρέπει να το πει. Δεν είναι «ρουφιανιά», για να μιλήσουμε ελεύθερα. Όταν σε εκβιάζει ο γιατρός, ως εκβιαστής του χειρίστου είδους, στην πιο κρίσιμη στιγμή για μια οικογένεια, αυτό πρέπει να κάνεις. Αφού απευθύνθηκες στο δημόσιο νοσοκομείο, για τη νοσηλεία ενός μέλους της οικογένειάς σου και εφόσον η πολιτεία σου έχει διασφαλίσει την υγεία, δεν δικαιούται κανένας να εκβιάσει και να πάρει «φακελάκι». Όμως, αυτό πρέπει να το καταγγείλετε για να τιμωρηθεί. Έτσι θα γίνει συνείδηση στον ελληνικό λαό, ότι θα μπαίνει στο νοσοκομείο και δεν θα βάζει το χέρι στην τσέπη. Εδώ έχουν πουληθεί περιουσίες για τέτοια ζητήματα.

Είναι ανεπίτρεπτο. Σας μιλώ εκ μέρους όλων των συναδέλφων της Βουλής. Κανένας δεν υποστηρίζει τέτοια φαινόμενα.

(Στο σημείο αυτό, εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Σιούφας)

Καλωσορίζουμε και τον Πρόεδρο της Βουλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπιτούνη Βικτωρία.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΠΙΤΟΥΝΗ (Νομός Λέσβου): Είμαι η Βικτωρία Μπιτούνη από τη Λήμνο, το Νομό Λέσβου.

Θέλω να πω, ότι η Ελλάδα είναι στηριγμένη και βασισμένη σε κάποια πρότυπα και σε κάποιες προκαταλήψεις. Δηλαδή, μόλις μπαίνουν στο σχολείο και αρχίζουν και ακούγονται οι

ερωτήσεις «τι επάγγελμα θέλεις να κάνεις και με ποιο τρόπο θα το διάλεγες; Με βάση τα χρήματα, τη δόξα ή επειδή θα σου άρεσε;», εγώ πιστεύω ότι τα περισσότερα παιδιά -και κακώς- διαλέγουν το επάγγελμά τους, όχι επειδή το αγαπάνε, επειδή ξέρουν ότι θα είναι καλοί και θα νοιάζονται γι' αυτό και θα προσπαθούν να γίνουν καλύτεροι, αλλά ανάλογα με το τι θα πουν οι γονείς, αν θα τους αρέσει και θα είναι ευχαριστημένοι με τα παιδιά τους ή με το εάν θα έχουν καλή οικονομική αποκατάσταση, όπως συμβαίνει με κάποια επαγγέλματα, όπως, για παράδειγμα, δικηγόρος, γιατρός, αρχιτέκτονας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε ζωντανέψει το διάλογο, όπως βλέπετε. Και σας ευχαριστούμε που είστε εδώ και μας παρακολουθείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Εγώ ήρθα για να ακούσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχει μπει ένα ζήτημα για τον επαγγελματικό προσανατολισμό. Βεβαίως, δεν είμαστε η αρμόδια Επιτροπή για να το εξαντλήσουμε. Πάντως, εμπειρικά θα σας πω, ότι όποιος κάνει αυτό που αγαπάει, πετυχαίνει. Και πετυχαίνει, ικανοποιείται ο ίδιος –γιατί έτσι πρέπει να ξεκινάμε πάντα, από το εάν αυτό που κάνουμε ευχαριστεί εμάς- και είναι και χρήσιμος για την κοινωνία. Εάν ένας γίνει γιατρός και δεν την αγαπά την Ιατρική, ποτέ του δεν θα είναι καλός γιατρός και, κατ' επέκταση, δεν θα είναι και χρήσιμος για τους ασθενείς του. Ένας που την αγαπά, ούτε «φακελάκι» -όπως λέγαμε πριν- παίρνει, αλλά κάθεται και με τις ώρες μέσα στο νοσοκομείο, είναι κοντά στον άρρωστο, συμπαρίσταται, πονάει. Η Ιατρική είναι το μεράκι του, η αγάπη του. Και μια κι είναι και ο Πρόεδρος εδώ, θα πω το εξής. Εγώ, κύριε Πρόεδρε, όταν με ρωτούν λω ότι πρώτη μου αγάπη είναι η Ιατρική και μετά είναι η Βουλή. Τόσο πρέπει να αγαπάς αυτό που κάνεις!

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χούπη Ευρίκλεια.

ΕΥΡΙΚΛΕΙΑ ΧΟΥΠΗ (Βέλγιο): Θέλω να πω, πως τόση ώρα συζητάμε κάποια πράγματα, κάποια προβλήματα της κοινωνίας μας, της χώρας μας, που πιστεύω πως, βεβαίως, δεν είναι ανούσια, γιατί σαν χώρα, σαν κοινωνία, έχουμε τα δικά μας προβλήματα. Όμως, επειδή ζω στο εξωτερικό και ξέρω, πιστεύω πως υπάρχουν πολύ σοβαρότερα προβλήματα. Και το λω αυτό, γιατί από την αρχή ήθελα να δευτερολογήσω, για το θέμα που έθιξε μία συνάδελφός μου, για την ισότητα των δύο φύλων. Παρατήρησε ότι είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα στην Ελλάδα. Πιστεύω πως, λαμβάνοντας υπόψη τα τεκταινόμενα, θα έπρεπε να είμαστε ευχαριστημένοι με τα όσα μας προσφέρει η χώρα μας και η κοινωνία μας σ' όλα τα ζητήματα.

Υπάρχουν πολλά προβλήματα, αλλά θα έπρεπε να είμαστε ευχαριστημένοι. Γιατί σε κάποιες χώρες, οι γυναίκες δεν έχουν κανένα δικαίωμα. Μέχρι και το γεγονός ότι σήμερα βρισκόμαστε εδώ τόσα κορίτσια μέσα στη Βουλή είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία που ποτέ δεν θα την είχαν άλλες γυναίκες στον κόσμο ολόκληρο, σ' άλλες χώρες. Δηλαδή, αυτές δεν έχουν δικαιώματα; Φυσικά και έχουν. Το θέμα είναι, ότι δεν αναγνωρίζονται τα δικαιώματά τους και πιστεύω πως θα πρέπει να ασχοληθούμε και να παρατηρήσουμε, κυρίως, τα προβλήματα που έχουν οι άλλες χώρες και οι άλλες κοινωνίες και μετά να έρθουμε και να παραπνεθούμε για τα προβλήματα της κοινωνίας και της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χιώτης Νικήτας.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΧΙΩΤΗΣ (Νομός Κορινθίας): Θέλω να πιστεύω, ότι οι σημερινοί Έλληνες και οι Ελληνίδες είναι αρκετά ώριμοι, ώστε να μπορούν να κατασταλάξουν για το τι θέλουν να κάνουν στη ζωή τους. Δυστυχώς, όμως, θεωρώ ότι δεν έχουν τα κατάλληλα εφόδια. Πιστεύω ότι το κράτος πρέπει να μεριμνήσει. Για παράδειγμα, από τις πρώτες τάξεις, ίσως, του Δημοτικού, να υπάρχει ένας άμεσος επαγγελματικός προσανατολισμός, ένα μάθημα που θα τους βοηθήσει να κατασταλάξουν για το τι θέλουν να κάνουν στη ζωή τους.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χαρδαλούπα Καρολίνα από τη Β' Αθηνών.

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΧΑΡΔΑΛΟΥΠΑ (Β' Αθηνών): Ήθελα να πω, ότι αυτό το πρόβλημα με τον επαγγελματικό προσανατολισμό δεν προέρχεται μόνο από μας. Γιατί, ανάμεσα στα πολλά παιδιά που δεν ξέρουν τι θέλουν να κάνουν στη ζωή τους ή ακόμη και σ' αυτά που ξέρουν τι θα κάνουν, όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν άτομα, τα οποία τα πιέζουν οι γονείς τους, να ακολουθήσουν ένα επάγγελμα, το οποίο δεν το αγαπάνε ούτε το θέλουν, αλλά το επιλέγουν μόνο και μόνο επειδή μπορεί να έχουν επαγγελματική αποκατάσταση. Αυτό είναι πάρα πολύ μεγάλο λάθος. Κι έτσι πολλά άτομα αναγκάζονται να ακολουθήσουν ένα επάγγελμα, το οποίο όχι μόνο δεν το αγαπάνε, αλλά δεν θα το κάνουν και σωστά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Σεβαστίδου Σοφία από το Νομό Δράμας.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΒΑΣΤΙΔΟΥ (Νομός Δράμας): Θα ήθελα να ρωτήσω την κυρία Υφυπουργό το

εξής. Δεν ξέρω αν αυτό θα μπορούσε να γίνει, αλλά με κάποιο τρόπο δεν θα μπορούσε, για παράδειγμα, το Υπουργείο Εργασίας, σε συνδυασμό με το Υπουργείο Παιδείας, να κάνει ένα πρόγραμμα, ούτως ώστε αν, για παράδειγμα, κάποιος θέλει να γίνει γιατρός, να παρακολουθήσει, εκ των έσω, πώς λειτουργεί το ιατρικό σύστημα και να δει αν όντως του ταιριάζει; Εγώ, για παράδειγμα, λρω ότι θέλω να γίνω δικηγόρος. Τι θα κάνω; Θα τρέχω στα δικαστήρια για να δω πέντε δίκες, για να διαπιστώσω αν όντως μου ταιριάζει αυτό το επάγγελμα; Ή θέλω να γίνω πολιτικός μηχανικός. Μπορώ να το αντέξω αυτό το πράγμα;

Τα βλέπουμε πολύ επιφανειακά αυτά τα πράγματα. Λέμε «θέλω να γίνω πολιτικός μηχανικός γιατί έχει καταξίωση» ή λέμε ότι «θέλω να γίνω δικηγόρος γιατί μου ταιριάζει στην εμφάνισή μου». Ας δούμε λίγο πιο ουσιαστικά τα πράγματα. Ας πάμε στο χώρο εργασίας αυτών των ανθρώπων να παρακολουθήσουμε τους ρυθμούς τους. Δεν ξέρω πώς μπορεί να γίνει αυτό, αλλά γι' αυτό νομίζω ότι είστε εσείς εδώ, για να μας βοηθήσετε να κάνουμε κάτι τέτοιο, να παρακολουθήσουμε τους ρυθμούς τους, να δούμε αν όντως συνάδουν με τους δικούς μας ρυθμούς και έτσι νομίζω πως θα βγουν, όχι καλύτεροι επαγγελματίες, αλλά πιο πολύ καλύτεροι άνθρωποι, οι οποίοι, κατά δεύτερο λόγο, θα έχουν τον επαγγελματία μέσα τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καλοί άνθρωποι, που θα υπηρετούν το επάγγελμα ανθρώπινα.

Ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Παιδιά μου, είναι ενδιαφέροντα όλα αυτά που συζητάτε.

Δυο σκέψεις θέλω να σας καταθέσω. Ακούσατε χθες το βράδυ το λόγο του Προέδρου της Επιτροπής για το Πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων, τον κ. Μπαμπινιώτη, που σας μίλησε για το σύστημα παιδείας. Να τον ξαναδιαβάσετε.

Όμως, η έγνοιά μας δεν είναι μόνο για τα παιδιά εκείνα, τα οποία σκέφτονται να πάνε στα πανεπιστήμια ή πετυχαίνουν στα πανεπιστήμια. Πρέπει να δούμε και τα παιδιά εκείνα, τα οποία είτε δεν περνούν στα πανεπιστήμια είτε διαλέγουν έναν άλλο δρόμο μέσα στη ζωή, να μάθουν μια τέχνη, ένα επάγγελμα, να φτιάξουν με μια δική τους ιδέα μια επιχείρηση και πρέπει να τα βλέπουμε όλα ισότιμα.

Δεν είναι μονόδρομος η επιτυχία στη ζωή μέσα από το πανεπιστήμιο. Υπάρχουν και άλλοι δρόμοι στη ζωή. Και μια δυσκολία με μια αποτυχία στις πανελλήνιες εξετάσεις δεν πρέπει να

γονατίζει κανέναν! Βέβαια, όλοι μεγαλώσαμε με τη συνήθεια από τα μικρά μας οι γονείς μας να μας ρωτούν «τι θέλεις να γίνεις, όταν μεγαλώσεις;». Και θα το έλεγαν και σε εσάς οι γονείς σας, όταν ήσασταν ακόμα πιο μικρά παιδιά, για να δουν πού στρέφεστε, ποιο είναι το πρότυπο, το οποίο σας οδηγεί να πείτε «θέλω να γίνω γιατρός, θέλω να γίνω δικηγόρος, θέλω να γίνω ένας καλός μηχανικός, ένας καλός τεχνίτης, να συνεχίσω τη δουλειά του πατέρα μου, να γίνω αστροναύτης, να γίνω πιλότος, να γίνω αεροπόρος».

Θα θυμάστε κι ένα ποίημα που θα διαβάζατε στα σχολικά βιβλία, το «αεροπόρος θα γενώ, τη γη να μην αγγίζω». Δεν ξέρω αν αυτό ήταν στα δικά σας, αλλά στη δική μου γενιά ήταν. Εγώ –είμαι περίπου 28-29 χρονών, δεν έχω μεγάλη απόσταση από εσάς!- προσπαθώ για να το θυμηθώ. Όμως, όταν είναι κανείς με νέους, γίνεται νέος, ειδικά όταν ακούει τις φρέσκιες ιδέες, τις απόψεις, τον ανατρεπτικό λόγο.

Έτσι να συνεχίσετε να λειτουργείτε. Είναι μια σημαντική εμπειρία αυτή, την οποία έχετε. Κι εδώ λειτουργείτε, όπως λειτουργούν οι πραγματικοί Βουλευτές, με ορισμένους κανόνες. Βάζετε ένα θέμα. Περιμένετε να έλθει η σειρά του άλλου. Τηρείτε το χρόνο. Θα κάνετε ψηφοφορία στο τέλος, για το ποιες από τις απόψεις και τις προτάσεις σας θα περάσουν στην Ολομέλεια.

Αυτό το «προγυμναστήριο», το εργαστήριο Δημοκρατίας, είναι αυτό που σας έλεγα χθες το βράδυ στο λόγο μου, με τον οποίο σας καλωσόρισα στην Ολομέλεια της Βουλής και είναι για να το γνωρίζετε αύριο, στα δεκαοκτώ σας χρόνια, που θα έχετε το δικαίωμα να ψηφίζετε.

Μελετήστε τον Επιτάφιο του Περικλέους, που το Ίδρυμα σας έχει δώσει με όλο το άλλο υλικό, μαζί με το λόγο του Κολοκοτρώνη στην Πνύκα. Ο Θουκυδίδης στον Επιτάφιο του Περικλέους, σας προτρέπει να μετέχετε στα κοινά, να ασχοληθείτε με τα δημόσια πράγματα, να μην αδιαφορείτε. Γιατί αυτός που δεν συμμετέχει εις τα δημόσια πράγματα δεν είναι κάποιος άπραγος πολίτης, αλλά είναι ένας πολίτης άχρηστος.

Ο Περικλής έλεγε «τον μη μετέχοντα των κοινών ουκ απράγμονα, αλλ' αχρείον νομίζομεν» και αυτό είναι ένα διαχρονικό μήνυμα. Όσο πιο πολύ ασχολούνται με τα κοινά οι πολίτες, τόσο καλύτερη είναι η κοινωνία τους.

Κι εσείς ως νέοι άνθρωποι –γιατί δική σας είναι αύριο η κοινωνία- να συμμετέχετε στα κοινά, να διαμαρτύρεστε, να διεκδικείτε, να σκέπτεστε ρηξικέλευθα, ανατρεπτικά, για να γίνουν καλύτερα τα πράγματα. Γιατί εσείς θα ζήσετε τη ζωή για το επόμενο διάστημα. Και να είστε αισιόδοξοι! Καλή συνέχεια!

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Σιούφα.

Άλλωστε εμείς εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο, τη γυναίκα την προωθήσαμε ακόμα περισσότερο, όπως είπε και η κυρία Υπουργός, αφού η προηγούμενη Πρόεδρος ήταν η κυρία Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη. Μάλιστα, απ' όλο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν η πρώτη γυναίκα που έχει αναλάβει τέτοιο πόστο.

Η Έφηβος Βουλευτής κυρία Αγγελική Τσαρούχη έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΣΑΡΟΥΧΗ (Νομός Κοζάνης): Ονομάζομαι Αγγελική Τσαρούχη και είμαι από το Νομό Κοζάνης.

Τόση ώρα ακούω να λένε για τον επαγγελματικό προσανατολισμό των παιδιών. Αυτό δεν είναι το μόνο πρόβλημα του εκπαιδευτικού συστήματος. Υπάρχει και ένα άλλο. Αν κάποιος ρωτήσει σήμερα τα παιδιά του σχολείου «πώς τα πάτε με το σχολείο, τι γίνεται με το σχολείο, μαθαίνετε;», όλα τα παιδιά και εγώ μαζί, το μόνο που έχουμε να απαντήσουμε είναι «ναι, σιγά μην περιμένουμε από το σχολείο για να περάσουμε».

Αυτό γίνεται. Το λεω γιατί λέμε για δωρεάν παιδεία και δωρεάν παιδεία. Όλοι στα φροντιστήρια τρέχουμε, όλη η μέρα μας εκεί πάει χαμένη και τους πληρώνουμε κιόλας πάρα πολλά λεφτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είμαστε, όπως γνωρίζετε, στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και αυτά τα ζητήματα ανήκουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Πρέπει να διαφυλάξω τη λειτουργία της Επιτροπής αυτής ως Πρόεδρος και να ασχοληθούμε με τα θέματα της Επιτροπής. Δεν είναι ελεύθερος διάλογος, είναι δομημένη η συζήτηση, όπως ακούσατε και από τον Πρόεδρο. Συζητάμε τα της επιτροπής μας.

Βάλατε ένα τεράστιο ζήτημα. Θα μπορούσε να ανοίξει ένας τεράστιος διάλογος, αλλά δεν δομείται έτσι η συζήτηση. Είμαστε στις δευτερολογίες και μάλιστα κανονικά έπρεπε να μιλήσουν όσοι πρωτολόγησαν, για να τηρήσουμε τον Κανονισμό. Τριτολογίες δεν θα δεχθώ.

Ποιος άλλος θα ήθελε το λόγο;

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Ονομάζομαι Μαρία Πάσχου και είμαι από το Νομό Θεσσαλονίκης.

Θα ήθελα να κάνω μια μικρή παρατήρηση σχετικά με το θέμα της ισότητας των δύο φύλων. Ποτέ δεν πρέπει να περιοριζόμαστε -και γενικά σε κάθε τομέα, όχι μόνον σ' αυτόν για την ισότητα- σε κάτι το οποίο υπάρχει ήδη και σε κάτι το οποίο, προφανώς, μπορεί να εξελιχθεί, να πάει

παραπάνω. Αυτό θα ήθελα να πω. Απλά καλό θα είναι να διεκδικούμε κάποια πράγματα παραπάνω, εφόσον μπορούμε και φυσικά εμείς που είμαστε νέοι και είμαστε πιο αυθόρμητοι, όπως λένε και οι μεγαλύτεροι. Θα πρέπει να διεκδικούμε περισσότερα πράγματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θέλω να πω ότι μιλάμε για ισότητα, αλλά τι σημαίνει ισότητα; Ισονομία διεκδικούμε. Ίσοι δεν είμαστε και δεν μπορούν τα δύο φύλα να είναι ίσα. Είμαστε όμοιοι, είμαστε ανθρωποειδή και διεκδικούμε την ισονομία. Το λέω για να βάζουμε τους όρους, ως οφείλουμε. Ισότητα των δύο φύλων δεν μπορεί να επέλθει. Είμαστε ίσοι απέναντι στο νόμο βεβαίως. Αυτήν την ισονομία διεκδικούμε και αυτή στην Ελλάδα, την έχουμε πετύχει σε πάρα πολύ υψηλό ποσοστό. Δεν νομίζω ότι σήμερα η γυναίκα έχει αυτό το πρόβλημα. Γι' αυτό και τα φεμινιστικά κινήματα έχουν κάνει λίγο πίσω.

Αυτό που νομίζω, όχι πολύ δόκιμα, σε κάποια περίοδο, πριν από μιάμιση με δύο δεκαετίες, η γυναίκα, με την απελευθέρωση, διεκδικούσε, δεν ήταν διεκδίκηση για την ισότητα απέναντι των νόμων και την ισονομία. Στη διεκδίκηση της απελευθέρωσης ήταν μπερδεμένα τα πράγματα. Να μην ανοίξουμε τέτοιο διάλογο. Η απελευθέρωση δεν διεκδικούσε την ισότητα, δεν διεκδικούσε την ισονομία. Και, βεβαίως, γι' αυτό αυτά τα κινήματα –και καλώς κατά την εκτίμησή μου, αν θέλετε– έχουν αναστραφεί, τα είδαμε να χαλαρώνουν, έως και να παγώνουν, διότι δεν βοήθησαν και δεν προήγαγαν την ισονομία.

Ποιος άλλος θα ήθελε το λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΕΖΑ (Β' Αθηνών): Ονομάζομαι Γεωργία Μπέζα και είμαι από τη Β' Αθηνών.

Εγώ, επειδή νομίζω ότι είχαμε ξεφύγει λίγο από τις υποθέσεις που αφορούν την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και είχαμε πάει προς τις υποθέσεις που αφορούν τη Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ήθελα απλά να εκφράσω έναν προβληματισμό μου, για κάτι που δεν ακούστηκε.

Αναφερθήκατε πριν στην ισονομία. Εγώ θέλω να εκφράσω, λοιπόν, τον προβληματισμό μου σχετικά με τα πολιτικά σκάνδαλα, καθώς και τη διαφθορά ορισμένων ηγετικών φυσιογνωμιών, που επωμίζονται, είτε διοικητικά, είτε στρατιωτικά, είτε πολιτικά καθήκοντα.

Σε μένα, ως μέσο πολίτη ή σε κάθε ελεύθερο πολίτη, επιβάλλονται οι ίδιες ποινές που επιβάλλονται σε κάποιους πολιτικούς, σε κάποιους θρησκευτικούς άρχοντες ή σε κάποιους επώνυμους; Για ποια ισονομία μιλάμε; Ή όλα καλύπτονται κάτω από τον τίτλο του πολιτικού; Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μπερδέψατε την ισονομία των

φύλων με την ισονομία των πολιτικών, όσον αφορά την υπόλοιπη κοινωνία. Είναι δύο ξεχωριστά πράγματα. Η ισονομία, λοιπόν, των φύλων είναι αυτή που είπα προηγουμένως –να μην την αναλύσω ξανά- και, βεβαίως, πρέπει να υπάρχει, αλλά δεν υπάρχει καμία διαφορά, πρέπει να σας πω -αυτό λέγεται αλλά δεν έχει καμιά σχέση ουσίας- ως προς την ισονομία των πολιτικών με τους άλλους πολίτες.

Κανένας μα κανένας, κατηγορηματικά σας το δηλώνω, δεν είναι απέναντι στο νόμο ξεχωριστός. Είμαστε ίσοι απέναντι στο νόμο, είτε είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είτε είναι ο τελευταίος Κοινοτάρχης στο χωριό του. Αυτό, έτσι όπως παρουσιάζεται από τα κανάλια, δεν ωφελεί, δεν προάγει τη Δημοκρατία.

Βεβαίως, υπάρχει μια διαδικασία, γιατί αν με κατηγορήσουν εμένα για τις πολιτικές μου απόψεις, θα είμαι κάθε μέρα στα δικαστήρια. Άλλο είναι αυτό που έχετε ακούσει για την πολιτική ασυλία των Βουλευτών, που και εκεί προβλέπεται από το νόμο η άρση της. Υπάρχει ειδική επιτροπή, που αν θεωρήσει ότι πρέπει να πάω και εγώ στο δικαστήριο, θα πάω. Όταν, όμως, φθάσω στο δικαστήριο, εκεί είμαι ίσος απέναντι του νόμου. Λέει «κατηγορούμενος Αδρακτάς Παναγιώτης», δεν λέει «κατηγορούμενος Βουλευτής Αδρακτάς Παναγιώτης».

Μην παρασύρεστε, λοιπόν, γιατί δυστυχώς στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ακούγονται πολλά. Και άκουσα να λέγονται πολύ λίγα για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, για το τι σας τροφοδοτούν και για το τι τροφοδοτούν ολόκληρη την κοινωνία μας. Άκουσα πολύ λίγη κριτική.

Όλοι, λοιπόν, είμαστε ίσοι και προβλέπεται και από το Σύνταγμα ότι είμαστε ίσοι. Υπάρχουν και ειδικές διαδικασίες για τους Υπουργούς, υπάρχουν ειδικές διαδικασίες για τους πολιτικούς, υπάρχουν τα ειδικά δικαστήρια, ακόμα πιο ισχυρά, για τους πολιτικούς, εφόσον αποδειχθεί ότι πράγματι ενέχονται.

Ακούτε ίσως αυτές τις μέρες για εξεταστικές επιτροπές. Και η Βουλή η ίδια ακόμη ασχολείται για το αν ενέχεται και πολιτικό πρόσωπο σε ένα σκάνδαλο. Για παράδειγμα, εμείς οι ίδιοι οι Βουλευτές κάνουμε επιτροπή και εξετάζουμε πραγματικά περιστατικά και, βεβαίως, κάνουμε μέχρι και ειδικό δικαστήριο. Είστε μικροί, αλλά θα σας πω ότι έχουν γίνει τέτοια ειδικά δικαστήρια και στο παρελθόν.

Δεν διεκδικούμε, λοιπόν και δεν πρέπει να διεκδικήσουμε κανένας από εμάς τους πολιτικούς να έχει ιδιαίτερη μεταχείριση. Και στην αναθεώρηση του Συντάγματος το είχαμε θέσει. Δυστυχώς, αυτή η αναθεώρηση, όπως σας είπα, δεν πήγε πολύ καλά. Δεν θέλω, όμως, να κομματικοποιήσω αυτήν την ωραία συζήτηση που έχουμε, για να σας πω για ποιο λόγο δεν πήγε καλά. Πάντως, δεν

προσήλθε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και έτσι δεν μπόρεσαν να ψηφιστούν παρά ελάχιστα, μόνο δύο-τρία άρθρα, από την αναθεώρηση του παρόντος Συντάγματος.

Μην πετάμε, λοιπόν, συνθήματα, γιατί η ουσία της ισονομίας είναι για ολόκληρη την κοινωνία και εμείς οι πολιτικοί τη στηρίζουμε. Και, βεβαίως, δεν διεκδικούμε να έχουμε καμία άλλη συμπεριφορά απέναντι στο νόμο.

Ποιος άλλος θα ήθελε το λόγο;

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Ονομάζομαι Μαριάνθη Πανοπούλου και είμαι από το Νομό Θεσπρωτίας.

Είπαμε πάρα πολλά για τα διάφορα προγράμματα εργασίας που υπάρχουν. Όμως, τι γίνεται όταν ένας πολιτικός υπόσχεται εργασία σε έναν απλό πολίτη και, κατά κάποιο τρόπο, ασκεί μια μορφή δυνάστευσης απέναντι σ' αυτόν και ο κάθε πολίτης εμπορεύεται την ψήφο του;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μου είπατε για το αν του κλέβει την ψήφο του και δεν είναι συνεπής σ' αυτά που έχει υποσχεθεί;

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Όχι, είπα ότι ο κάθε πολιτικός υπόσχεται θέσεις εργασίας σε κάποιο πολίτη και ασκεί μια μορφή δυνάστευσης, κατά κάποιον τρόπο, στις πολιτικές του επιλογές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ο πολιτικός υπόσχεται, λέτε, θέσεις εργασίας. Σ' αυτό πρέπει πια να βουλώσετε τα αυτιά σας. Αυτό θα πρέπει να σταματήσει. Αυτό θα πρέπει να πάψει να είναι το κριτήριο του καλού πολιτικού, δηλαδή σε πόσους έχει υποσχεθεί. Πιστέψτε με ότι εγώ δεν το κάνω, καθώς και πολλοί συνάδελφοι πια.

Γι' αυτό και η πολιτεία έχει προχωρήσει, με τη ρύθμιση, μέσω ΑΣΕΠ, των προκηρύξεων, ώστε, αντικειμενικά, να πρέπει πλέον να προσλαμβάνονται όλα τα παιδιά σε όλες τις θέσεις, με τα προσόντα τους και μόνο και να μην υπάρχει πολιτική παρέμβαση. Αυτό γινόταν για πάρα πολλά χρόνια και είναι υποχρέωση όλων μας να το σταματήσουμε. Έχει ήδη σταματήσει με την ένταξη στην προηγούμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος και συμπεριελήφθη ως άρθρο του Συντάγματος.

Για να ξέρετε, το Σύνταγμα δεν αλλάζει, όπως αλλάζουν οι νόμοι. Τους νόμους τους αλλάζουμε στη Βουλή κάθε μέρα. Αυτό κάνουμε κάθε μέρα στη Βουλή, αλλάζουμε νόμους. Το Σύνταγμα υπόκειται σε μια άλλη διαδικασία –όπως σας είπα στην αρχή, για τη Συνταγματική Αναθεώρηση- και όλοι οι νόμοι που ψηφίζονται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να είναι ευθυγραμμισμένοι με το πνεύμα του Συντάγματος. Γι' αυτό, θα έχετε ακούσει πολλές φορές, ότι κάποιος νόμος καταργήθηκε, ως αντισυνταγματικός, γιατί δεν πληρούσε τις επιταγές του

Συντάγματος και έτσι προσέφυγε ο πολίτης –ο οποιοσδήποτε πολίτης μπορεί να προσφύγει- προκειμένου να ανακληθεί αυτός ο νόμος.

Άρα, λοιπόν, με τον ΑΣΕΠ προχωράμε στις αξιοκρατικές προσλήψεις.

Δεύτερον, θα πρέπει και εσείς να πάψετε να κρίνετε τους πολιτικούς από τις προσλήψεις. Θα πρέπει να καταδικάσετε –και το λέω ειλικρινά- τους πολιτικούς, που δεν ασχολούνται με τα κοινωνικά και το σύνολο των προβλημάτων και της κοινωνίας και ασχολούνται μόνο με τα προσωπικά. Θα πρέπει όμως και εσείς και οι γονείς σας να τους πιέζετε, να μη σας λένε ψέματα, ότι θα το διορίσει το παιδί ή δεν θα το διορίσει. Πρέπει να απαιτείτε κανόνες συμπεριφοράς και κανόνες σεβασμού από τους πολιτικούς απέναντί σας, γιατί δεν σας σέβεται ο πολιτικός που σας τάζει ότι θα σας διορίσει. Κατά την άποψή μου, σας υποτιμά.

Εγώ δεν το επιτρέπω στον εαυτό μου και άρα δεν πρέπει και εσείς να το επιτρέψετε στον εαυτό σας. Πρέπει αυτούς τους πολιτικούς να τους στείλετε στο σπίτι τους και όχι στη Βουλή. Πρέπει να κρίνετε τον πολιτικό από το τι προσέφερε στο κοινωνικό σύνολο, ποια ήταν η προσφορά του στην κοινωνία, τι έκανε για την παιδεία, τι έκανε για την υγεία, τι έκανε για τα ναρκωτικά, τι έκανε για τα μεγάλα έργα υποδομής στην περιοχή σας, στο νομό σας, αλλά και σε ολόκληρη την Ελλάδα, ποιες θέσεις είχε στα εθνικά ζητήματα.

Αυτά είναι που πρέπει να κρίνετε και αυτά προβλέπονται από το Σύνταγμα. Όλα τα άλλα είναι πολιτικάντικα. Και οι πολιτικοί χωρίζονται σε δύο κατηγορίες, τους πολιτικούς και τους πολιτικάντηδες. Οι πολιτικοί είναι αυτοί που παράγουν πραγματικά πολιτική, αυτοί που ασχολούνται με το σύνολο των προβλημάτων της κοινωνίας ολόκληρης και οι πολιτικάντηδες είναι αυτοί που εξαπατούν την κοινωνία, τους φίλους τους, για να τους στείλουν στη Βουλή.

Εδώ, λοιπόν, είναι και δική σας ευθύνη, να ξεχωρίσετε ποιοι είναι οι πολιτικοί και ποιοι είναι οι πολιτικάντηδες. Και σ' αυτούς μπορείτε να ελπίζετε εσείς και ολόκληρη η κοινωνία και το Έθνος μας, για να έχει μέλλον τούτος ο τόπος και όχι στους πολιτικάντηδες. Αυτά είναι τα κριτήρια και εσείς θα πρέπει προς αυτήν την κατεύθυνση να κινηθείτε και έτσι να κρίνετε τους πολιτικούς σας.

Δεν θα κάνουμε άλλο διάλογο. Νομίζω ότι τελείωσαν και οι δευτερολογίες και μάλιστα πολύ χαλαρά. Σας ευχαριστώ γιατί συμμετείχατε. Ζεστάναμε και λίγο το κλίμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαντλήθηκε ο κατάλογος των ομιλητών.

Προχωρούμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών.

Θα ψηφίσουμε επί της αρχής τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει ότι δεχόμαστε το κείμενο της Σύνθεσης, ως μια βάση για τη συζήτηση των επιμέρους

θεμάτων αυτής.

Γίνεται, λοιπόν, δεκτή, επί της αρχής, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή το κείμενο από τη σελίδα 51 έως τη σελίδα 68;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται, επί της αρχής, τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, δηλαδή, τη φιλοσοφία γενικότερα των θεμάτων που περιλαμβάνονται σ' αυτήν, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι, επί της αρχής, τη Σύνοψη Κειμένων σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι συμφωνούν.

Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, 2ο Τμήμα, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Τώρα θα ψηφίσουμε τα επιμέρους κεφάλαια.

Γίνεται δεκτό το 1ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Ανεργία-Εργασία»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 1ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι συμφωνούν.

Επομένως, το 1ο κεφάλαιο που αφορά στα θέματα «Ανεργία-Εργασία» γίνεται δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 2ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Κοινωνικός Ρατσισμός»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 2ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι συμφωνούν.

Επομένως, το 2ο κεφάλαιο, που αφορά στο θέμα «Κοινωνικός Ρατσισμός», γίνεται δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 3ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Υγεία-Νοσοκομεία»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 3ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι συμφωνούν.

Επομένως, το 3ο κεφάλαιο, που αφορά στα θέματα «Υγεία-Νοσοκομεία», γίνεται δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 4ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Κοινωνική Πρόνοια και Ασφάλιση», που έχει δύο ενότητες, δηλαδή την ενότητα «Άτομα με Ειδικές Ανάγκες» και την ενότητα «Μεταμοσχεύσεις Οργάνων»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 4ο κεφάλαιο, στην πρώτη ενότητα, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρώτη ενότητα του κεφαλαίου σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, να σηκώσουν το χέρι.

(Κανείς δεν σήκωσε το χέρι)

Προφανώς, όλοι συμφωνούν.

Επομένως, η πρώτη ενότητα του 4ου κεφαλαίου, που αφορά στο θέμα «Άτομα με Ειδικές Ανάγκες», γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή, αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 4ο κεφάλαιο, στη δεύτερη ενότητα, να σηκώσουν το χέρι, παρ' όλο που δεν ακούσαμε τίποτα σχεδόν για τις μεταμοσχεύσεις οργάνων.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας πω ότι δεν συμφωνώ με τις προτάσεις στο θέμα της κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, το οποίο δεν το ψηφίζω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γιατί δεν το ψηφίζετε;

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Έχω κάποιες αντιρρήσεις σχετικά με την κατάργηση της εθελουσίας εξόδου των υπαλλήλων των Δ.Ε.Κ.Ο. και τη συγχώνευση των ασφαλιστικών ταμείων. Έχω κάποιες διαφωνίες πάνω σ' αυτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αιτιολογήστε μας, λοιπόν,

εφόσον κάνετε την επισήμανσή σας, γιατί διαφωνείτε. Μπορείτε να μην το ψηφίσετε. Απλά, πρέπει να το αιτιολογήσετε.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν συμφωνώ με την κατάργηση της εθελουσίας εξόδου των υπαλλήλων των Δ.Ε.Κ.Ο., διότι χρειαζόμαστε ολοένα και περισσότερους νέους ανθρώπους να κάνουν κάποιες δουλειές. Και δεν εννοώ μόνο μία συγκεκριμένη, αλλά όλες τις δουλειές.

Και όσον αφορά τη συγχώνευση των ασφαλιστικών ταμείων –το ανέφερα και στην ομιλία μου....

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Καταλαβαίνετε τι σημαίνει «κατάργηση της εθελουσίας εξόδου»; Επειδή είπατε να μπαίνουν οι νέοι.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Βεβαίως και κατάλαβα. Εννοώ να φεύγουν οι μεγαλύτεροι σε ηλικία, με κάποιο ποσό παραπάνω και να μπαίνουν άτομα, τα οποία είναι πιο νέα, πιο ικανά και έχουν περισσότερες γνώσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όμως, αυτός που θέλει να φύγει, αφήνει μια θέση κενή και κάποιος νέος θα μπει.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Μα, αυτό ακριβώς λεω. Εδώ αναφέρεται στην κατάργηση αυτής της δυνατότητας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μάλιστα, κατάλαβα.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Και όσον αφορά τη συγχώνευση των ασφαλιστικών ταμείων, επίσης, διαφωνώ, γιατί αυτό μπορεί να οδηγήσει τα ασφαλή ταμεία σε δυσκολίες πληρωμών συντάξεων ή άλλων τυχόν υποθέσεων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δηλαδή, θέλετε τα εκατόν εβδομήντα πέντε ταμεία που είχαμε ως παγκόσμια πρωτοτυπία;

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν το γνώριζα αυτό, με συγχωρείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Γι' αυτό σας το λεω αυτό, όχι για να επηρεάσω την άποψη, ίσως, αλλά επειδή ψηφίζουμε ή δεν ψηφίζουμε, όταν κάτι το γνωρίζουμε.

Λειτουργούσαν, λοιπόν, εκατόν εβδομήντα πέντε ταμεία. Υπήρχε μία πανσπερμία ταμείων και τώρα συμμαζεύονται αυτά τα ταμεία. Επρόκειτο για μία τεράστια σπατάλη. Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχουν τόσα ταμεία. Τώρα τα ενοποιούμε και ομογενοποιούνται και τα δικαιώματα. Για παράδειγμα, το ταμείο των γιατρών, που μπορεί να ήταν ένα καλό ταμείο, σήμερα έρχεται μαζί

με άλλα ταμεία και έχει την ίδια συμπεριφορά.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Απλά, κοιτάτε περισσότερο την αισιόδοξη πλευρά. Η απαισιόδοξη είναι ότι μπορεί να οδηγήσει και τα άλλα ταμεία σε κάποιες δυσκολίες πληρωμών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όχι, γιατί είναι εξασφαλισμένη η σύνταξη από το κράτος. Δεν υπάρχει, λοιπόν, τέτοια περίπτωση.

Εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι η δική σας άποψη. Εγώ διαφωνώ, αλλά αυτό δεν έχει καμία σημασία. Εσείς μπορεί να θέλετε και διακόσια ταμεία, κάθε γειτονιά και ένα ταμείο.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Δεν υποστήριξα κάτι τέτοιο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, το 4ο κεφάλαιο που αφορά τα θέματα της κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης με τις δύο ενότητες, δηλαδή τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τις μεταμοσχεύσεις και τις δωρεές οργάνων, γίνεται δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Γίνεται δεκτό το 5ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Νευρική Ανορεξία»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 5ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 5ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 5ο κεφάλαιο, που αφορά το θέμα της νευρικής ανορεξίας, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 7ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Ναρκωτικά»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 7ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 7ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 7ο κεφάλαιο, που αφορά το θέμα των ναρκωτικών, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 8ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Κάπνισμα-Αλκοολισμός»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 8ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 8ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 8ο κεφάλαιο που αφορά τα θέματα του καπνίσματος και του αλκοολισμού, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Πάντως, και γι' αυτά τα θέματα, δηλαδή για το θέμα του καπνίσματος και του αλκοολισμού, ακούσαμε λίγα πράγματα, ενώ πρόκειται για τεράστια ζητήματα.

Μάλιστα, ο αλκοολισμός είναι μεγαλύτερο θέμα από τα ναρκωτικά, όσον αφορά την επίδρασή του στην υγεία του ανθρώπου. Όμως, επειδή οι παρενέργειές του στην υγεία μας φαίνονται αργότερα, δεν έχει πάρει τις διαστάσεις που πρέπει.

Όμως, στην Ελλάδα μας, έχουμε υψηλά ποσοστά αλκοολισμού, δεδομένου ότι τα παιδιά από δεκαπέντε ετών –και πιο νωρίς, ίσως- έχουν επαφή με το αλκοόλ.

Και ο αλκοολισμός και το κάπνισμα, λοιπόν, είναι τεράστια προβλήματα, τα οποία θα πρέπει να δείτε. Πρόκειται για πολύ κακές συνήθειες.

Γίνεται δεκτό το 6ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Βία και Εγκληματικότητα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 6ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 6ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 6ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα της βίας και της εγκληματικότητας, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 9ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Οικογένεια-Μητρότητα-Διαπροσωπικές Σχέσεις»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 9ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 9ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 9ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα της οικογένειας, της μητρότητας και τις διαπροσωπικές σχέσεις, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 10ο κεφάλαιο, δηλαδή το θέμα «Κακοποίηση Ανηλίκων»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 10ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 10ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 10ο κεφάλαιο που αφορά το θέμα κακοποίησης ανηλίκων, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Γίνεται δεκτό το 11ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Μεταφορές, Τροχαία Ατυχήματα»;

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 11ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται το θέμα που περιλαμβάνεται στο 11ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 11ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα μεταφορές και τροχαία ατυχήματα, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Πάντως, και στο κεφάλαιο αυτό δεν άκουσα πολλά πράγματα.

Γίνεται δεκτό το 12ο κεφάλαιο, δηλαδή τα θέματα «Άστεγοι και Ευπαθείς κοινωνικές ομάδες»

Όσοι συμφωνούν, δηλαδή αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 12ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο σηκώνουν το χέρι)

Όσοι δεν συμφωνούν, δηλαδή δεν αποδέχονται τα θέματα που περιλαμβάνονται στο 12ο κεφάλαιο, να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε κανείς το χέρι).

Προφανώς, συμφωνούν όλοι.

Επομένως, το 12ο κεφάλαιο, που αφορά τα θέματα των αστέγων και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων, έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Όμως, λυπάμαι που θα πω ότι πολλά κεφάλαια δεν τα συζητήσαμε καν. Δεν άκουσα τοποθετήσεις.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν είμαι ευχαριστημένος. Δεν αναπτύξαμε κεφάλαια ουσιαστικής σημασίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Προσωπικά ούτε και εγώ είμαι ευχαριστημένη από τις απαντήσεις που πήρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν ήρθατε να πάρετε απαντήσεις εδώ. Κάνετε ένα λάθος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Τη Δευτέρα που θα γυρίσω σπίτι μου, ο πατέρας μου και η μητέρα μου θα με ρωτήσουν για τη Βουλή των Εφήβων. Τι θα τους πω; Θα τους πω ότι πάλι άκουσα ξύλινες διδαχές και υποσχέσεις;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μάλλον, δεν σας έχουν ενημερώσει γιατί ήρθατε εδώ.

Εγώ ως Πρόεδρος δεν έχω δικαίωμα να μιλήσω. Και αυτά που λεω, κακώς τα λεω. Ως Πρόεδρος, έχω καθήκον να διευθύνω τη συζήτηση. Εδώ δεν ήρθατε να πάρετε απαντήσεις, κυρία συνάδελφε. Κάνετε λάθος!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Προφανώς, πήρα το θεσμό της Βουλής των Εφήβων με λάθος τρόπο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Βεβαίως, είναι δικό σας λάθος, γιατί εδώ ήρθατε για να μιλήσετε εσείς. Δεν ήρθατε να σας μιλήσουμε.

Εγώ, που τοποθετούμαι, ως Πρόεδρος είμαι διακομματικός. Αν τοποθετηθώ, θα τοποθετηθώ κομματικά και δεν έχω το δικαίωμα. Δεν θα το κάνω, λοιπόν.

Άρα, λοιπόν, εδώ δεν ήρθατε για να πάρετε απαντήσεις. Δεν μου θέσατε ερωτήματα. Εδώ ήρθατε για να καταθέσετε τις απόψεις σας σε όλα αυτά τα ζητήματα και κυρίως να καταθέσετε προτάσεις, τις οποίες δεν άκουσα. Αυτές οι προτάσεις θα καταγραφούν στα Πρακτικά και βεβαίως, θα αποσταλούν στους αρμόδιους Υπουργούς, Υφυπουργούς, στην Κυβέρνηση, στους Βουλευτές, οι οποίοι μελετούν τα Πρακτικά. Ήρθατε να μεταφέρετε τις δικές σας ανησυχίες, τις δικές σας εμπειρίες, τους δικούς σας προβληματισμούς στη Βουλή. Δεν ήρθατε εδώ για να κάνουμε κομματική συζήτηση. Δεν ήρθατε εδώ για να ακούσετε τον κάθε Βουλευτή.

Άλλωστε, είδατε ότι είπα στην κυρία Υπουργό, ότι δεν θα έπρεπε να τοποθετηθεί, διότι αυτό προβλέπεται από τον Κανονισμό. Τήρησα, λοιπόν, τη διαδικασία.

Άρα, θα πάτε στο σπίτι σας και θα πείτε ότι είπατε τις προτάσεις σας και ότι εύχεστε να εισακουστούν.

Σας λεω πάλι ότι μιλάτε στον Πρόεδρο. Ο Πρόεδρος κάνει ευχή. Δεν μπορεί να σας απαντήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΗ (Νομός Ιωαννίνων): Πώς θα βεβαιωθώ ότι αυτά που είπα θα εισακουστούν; Και πότε θα εισακουστούν;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Πρώτα-πρώτα, δεν είναι υποχρεωμένος κανένας να σας ακούσει. Δεν κατάλαβα τι σημαίνει το «θα εισακουστούν». Ποιος σας είπε ότι έχετε το αλάθητο;

Αν αναπτύσσαμε διάλογο στα θέματα που βάλατε με τον αρμόδιο Υπουργό, θα υπήρχε αντίλογος και θα βλέπαμε αν εσείς έχετε δίκιο ή κάποιος άλλος, δηλαδή ο Υπουργός, με τον οποίο θα μιλούσατε.

Δεν ήρθατε εδώ ούτε να δώσετε εντολές ούτε οδηγίες. Ήρθατε να καταθέσετε τις απόψεις σας, τις εμπειρίες σας και τις προτάσεις και βεβαίως, εφόσον αυτές γίνουν αποδεκτές, μπορεί και να υλοποιηθούν. Δεν ήρθατε εδώ να μας δώσετε οδηγίες. Και βεβαίως, σας είπα ότι εγώ προεδρεύω. Ούτε κρίνω αυτά που είπατε ούτε απαντώ σε όλα αυτά που είπατε. Είδατε ότι άκουγα και έδινα το λόγο. Θα μπορούσα να έχω απαντήσει. Όμως, αυτό δεν είναι σωστό, διότι ο Προεδρεύων εκπροσωπεί όλη τη Βουλή, όλες τις Πτέρυγες και δεν εκπροσωπεί κανένα κόμμα. Μπορεί να ανήκω στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά αυτό δεν λέει τίποτα όταν είμαι σ' αυτή την Έδρα. Όταν θέλω να μιλήσω –αυτό γίνεται και στην κανονική διαδικασία- κατεβαίνω από την Έδρα και μιλάω από εδράνου.

Πάντως, ήταν καλό που μας δόθηκε η ευκαιρία να διευκρινιστεί η διαδικασία, γιατί θα

μπορούσατε να είχατε μείνει με την απορία του τι αποκομίσατε από τη Βουλή των Εφήβων.

Αντιλαμβάνεστε ότι σε μία συνεδρίαση δεν μπορούν να εξαντληθούν όλα αυτά τα ζητήματα. Αυτά τα ζητήματα που θέσαμε θέλουν μήνες για να τα συζητήσουμε διεξοδικά. Εσείς ήρθατε και καταθέσατε τις απόψεις σας, πολλές από τις οποίες έχω δει να νομοθετούνται. Γι' αυτό με ακούσατε να λεω, να κάνετε και να καταθέσετε καινούριες προτάσεις και απόψεις. Τις έχουμε και εμείς ανάγκη. Δεν θέλω ξύλινο λόγο από εσάς τους νέους. Θέλω λόγο «ζωντανό», λόγο από ψυχής.

Μάλιστα, έλεγα και στους παρισταμένους της Επιτροπής του Προγράμματος, δηλαδή την κυρία Πετραλιά και τον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό ότι πρέπει να σταματήσετε και εσείς να μιλάτε από χειρογράφου. Εδώ, θα πρέπει να καταθέτετε την ψυχή σας και να μιλάτε αυθόρμητα. Θα πρέπει να καταθέτετε αυτά που ζείτε όλα αυτά τα χρόνια. Από αυτά έχω να πάρω. Χόρτασα από τις στημένες ομιλίες, από τις οποίες δεν έχει να κερδίσει κανένας τίποτα. Μάλιστα, δεν σας κρύβω ότι παλιά στο Κοινοβούλιο απαγορευόταν η ομιλία από χειρογράφου. Ο Βουλευτής επιτρεπόταν να έχει μόνο σημειώσεις.

Ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα).

Ερωτάται τώρα η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) εάν γίνεται δεκτή, στο σύνολό της, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της συγκεκριμένης Επιτροπής.

Οι αποδεχόμενοι να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύνθεση Κειμένων)

Οι μη αποδεχόμενοι να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύνθεση Κειμένων)

Προφανώς, οι αποδεχόμενοι είναι περισσότεροι.

Επομένως, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) γίνεται δεκτή και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Σας έχουν ζητήσει, από τη Γραμματεία της Επιτροπής, να δηλώσετε ποιοι θέλετε να μιλήσετε στην Ολομέλεια. Παρακαλώ, λοιπόν, να γράψετε σε ένα χαρτάκι το όνομά σας και την περιφέρεια στην οποία εκλέγεστε.

Παρακαλώ, ο ψηφολέκτης να μαζέψει τα χαρτάκια με τα ονόματα των Εφήβων Βουλευτών της Επιτροπής που θέλουν να μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Θα γίνει κλήρωση, από την οποία θα επιλεγούν δύο Έφηβοι Βουλευτές της Επιτροπής μας,

από την ελληνική περιφέρεια, για να μιλήσουν στην Ολομέλεια της Βουλής. Για τους Έφηβους Βουλευτές από την Κύπρο και την Ομογένεια, θα γίνει ξεχωριστή κλήρωση.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Μπορώ να κάνω μια επισήμανση, κύριε Πρόεδρε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΣΧΟΥ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα απλώς να πω ότι δεν γνωρίζαμε τον τρόπο επιλογής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν μου αρέσει αυτό που ακούω. Δεν είναι ενημερωμένα τα παιδιά; Λέει ότι δεν γνώριζαν τον τρόπο με τον οποίο θα δουλέψουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΕΘΑΝΗ (Νομός Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, οι καθηγητές στα σχολεία δεν ήταν καθόλου ενημερωμένοι! Ούτε καν ο Διευθυντής!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Επομένως, δεν έχετε καλή ενημέρωση.

Αυτό που μπορώ να κάνω ως Πρόεδρος –και θα το κάνω– είναι να το μεταφέρω και εγώ προσωπικά, εκτός από την παράκληση που έκανα στα μέλη της Επιτροπής. Φαίνεται ότι πραγματικά σε κάποιο κρίκο πάσχει όλο αυτό το σύστημα. Πρέπει να πω την αλήθεια, να σας την καταθέσω και να το ακούσουν τα μέλη της Επιτροπής. Κάπου πάσχει αυτό το σύστημα.

Μας δόθηκε αφορμή σήμερα να το διορθώσουμε για την επόμενη χρονιά και τους επόμενους συναδέλφους σας Έφηβους Βουλευτές.

Παρακαλώ να φέρετε τώρα την κάλπη στην Έδρα, για να γίνει η κλήρωση των ονομάτων που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια. Βλέπετε ότι έχουμε διαφανείς διαδικασίες.

Να εμπιστευθούμε την πρώτη κλήρωση στον πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το πρώτο όνομα είναι η συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής Ντόντου Ελένη, από το Νομό Λάρισας.

Το δεύτερο όνομα που κληρώθηκε είναι η συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής Χαρδαλούπα Καρολίνα, από τη Β΄ Αθηνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση.

Εγώ χαίρομαι που, για άλλη μία χρονιά, βρέθηκα κοντά σε νέους της πατρίδας μας. Πάντα λεω φεύγω κερδισμένος, ανανεωμένος, προβληματισμένος. Δεν πήγε χαμένο τίποτα απ' ό,τι είπαμε, κυρίως οι θέσεις σας και οι προτάσεις σας. Να είστε βέβαιοι ότι φτάνουν σε όλους τους

αρμοδίου και σε όλους τους συναδέλφους που έχουν την ευθύνη να νομοθετούν. Κυρίως όμως, είναι το ισχυρό μήνυμα που παίρνουμε από τα νιάτα της πατρίδας μας, είναι οι ισχυροί προβληματισμοί που δεχόμεθα και που αποτελούν και για μας τους μεγαλύτερους και για όλους τους συναδέλφους, που θα διαβάσουν τα πρακτικά, πολύ μεγάλη πρόκληση, να κρατούμε αυτόν τον κρίκο, της επερχόμενης γενιάς με τη δική μας, ζωντανό, με την ευθύνη, εμείς να προετοιμάζουμε το δρόμο για σας, αλλά για σας, όχι το δρόμο για μας. Και αυτή είναι μία πολύ μεγάλη ευκαιρία με το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, να ακούμε πραγματικά προβλήματα. Θεωρώ ότι ο πολιτικός πρέπει να ζει μέσα στην κοινωνία. Δεν πρέπει να είναι μόνο αυτή η ευκαιριακή μας συνάντηση, αλλά θα πρέπει να είναι μία συνεχής συνάντηση στις περιφέρειές μας, στους χώρους των σχολείων σας και όπου συναντιόμαστε.

Θα ήθελα να κάνω μία ακόμα παράκληση και να κλείσω.

Εμπιστευθείτε τους πολιτικούς, που αύριο μπορεί να είσαστε και εσείς. Αλλά μην τους αφήνετε. Από εκεί τους δείχνετε από μακριά. Εγώ πάω σε νεολαιίστικα κέντρα, προσπαθώ να μιλήσω με νέους. Βλέπω έτσι, μία απαξίωση. Δεν έχετε άδικο σε πολλά ζητήματα. Έχει απαξιωθεί η πολιτική και ο πολιτικός. Δεν είναι καλό πράγμα. Η απάντηση είναι, μιλάμε, πλησιάζουμε ο ένας τον άλλο, έχουμε ανάγκη να μιλήσουμε. Και εσείς όταν θα γίνετε σαν εμάς, θα είναι μία γενιά πίσω από εσάς. Και εσείς θα έχετε ανάγκη τότε να μιλήσετε και εσείς στη θέση μας πάλι θα έχετε αυτήν την ανάγκη. Με το να αποκόπτουμε τους δεσμούς μεταξύ των παλαιότερων και των νεότερων, δεν προάγουμε ούτε τη δημοκρατία, ούτε την κοινωνία, αλλά ούτε και τα συμφέροντα της ίδιας της κοινωνίας.

Κάνω παράκληση, αν θέλετε, σας μιλάω σαν παλιός και έμπειρος πολιτικός, που έχω τα αυτιά μου πάντα ανοικτά, γιατί θέλω να ακούω. Δώστε μας και εμάς την ευκαιρία να σας ακούμε. Μην βλέπετε την πολιτική και τους πολιτικούς έτσι απαξιωτικά, «δεν έκανε τίποτα, δεν κάνει τίποτα» κ.λπ. Μπορείτε να κρίνετε το έργο των πολιτικών και μπορείτε να συνεννοηθείτε μαζί τους, να πάρουν τα μηνύματα, να τους πείσετε να πάρουν τα μηνύματα. Ελάτε σε επαφή, είναι εις όφελος της κοινωνίας μας και του συνόλου μας. Δεν ωφελείται ο Βουλευτής, ούτε εσείς μόνο προσωπικά, αλλά όλοι μας.

Θέλω να πιστεύω, ότι έτσι θα προχωρήσουμε για να αναβαθμίσουμε τους θεσμούς, που έχουν απαξιωθεί. Δεν είναι όμως το σύνολο και δεν υπάρχει μία μαύρη γραμμή. Δεν πρέπει να τα δούμε όλα τόσο μαύρα. Εάν οι θεσμοί κλονίζονται, είμαστε εμείς εδώ για να τους στηρίξουμε, είσαστε εσείς να μας δώσετε τη δική σας θέση και την κατεύθυνση.

Εύχομαι καλή πρόοδο σε όλους σας, υγεία πάνω απ' όλα σε εσάς και στις οικογένειές σας και να έχετε μια καλή χρονιά και εποικοδομητική στις σπουδές σας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την πολύ ωραία συνεδρίαση που είχαμε. Να είστε καλά.

Τέλος και περί ώρα 13.25' λύθηκε η συνεδρίαση.

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΓ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2007 - 2008

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (2ο Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Ανεργία – Εργασία», «Κοινωνικός Ρατσισμός», «Υγεία – Νοσοκομεία», «Κοινωνική Πρόνοια – Ασφάλιση (Ατομα με Ειδικές Ανάγκες, Μεταμοσχεύσεις – Δωρεές Οργάνων)», «Νευρική Ανορεξία», «Βία και Εγκληματικότητα», «Ναρκωτικά», «Κάπνισμα – Αλκοολισμός», «Οικογένεια – Μητρότητα – Διαπροσωπικές Σχέσεις», «Κακοποίηση Ανηλίκων», «Μεταφορές – Τροχαία Ατυχήματα», «Άστεγοι και Ευπαθείς Κοινωνικές Ομάδες», «Επαγγελματικός Προσανατολισμός», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008

Προς την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συνήλθε στις 11 Οκτωβρίου 2008, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Βουλευτή Ηλείας, κ. Παναγιώτη Αδρακτά και του Βουλευτή Λακωνίας, κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μηλολιδάκη Μαρία (Νομός Ηρακλείου), Μηνά Κατερίνα (Κύπρος), Μπέζα Γεωργία (Β΄ Αθηνών), Μπεθάνη Ευαγγελία (Νομός Αττικής), Μπέλλου Ελένη (Νομός Πρέβεζας), Μπέτσα Χρυσαιγή (Νομός Ευβοίας), Μπέτσου Ηλιάνα (Γερμανία), Μπιτούνη Βικτωρία-Ελισάβετ

(Νομός Λέσβου), Νίνου Βαρβάρα (Β΄ Αθηνών), Νούρου Μαρία (Κύπρος), Ντάλιου Σοφία (Β΄ Αθηνών), Ντόντου Ελένη (Νομός Λάρισας), Οικονόμου Ελευθερία-Βαλεντίνη (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Παλαιολόγου Άννα (Επικρατείας), Πανοπούλου Μαριάνθη (Νομός Θεσπρωτίας), Παντελή Πέτρος (Κύπρος), Παπαγεωργίου Ευαγγελία (Νομός Αχαΐας), Παπαϊωάννου Αχιλλέας (Νομός Μαγνησίας), Παπαϊωάννου Νικόλαος (Καναδάς), Πασχαλιά Δώρα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πάσχου Μαρία (Α΄ Θεσσαλονίκης), Πάτραλη Πελαγία (Α΄ Πειραιώς), Παυλίδου Μαρία-Τερέζα (Κύπρος), Πέτρου Παναγιώτα (Μ. Βρετανία), Πραμαντιώτη Αλεξάνδρα (Νομός Ιωαννίνων), Σγκούβα Ελένη (Νομός Τρικάλων), Σεβαστίδου Σοφία (Νομός Δράμας), Σιδηροπούλου Δέσποινα (Σουηδία), Σταυροπούλου Θεοδώρα (Νομός Γρεβενών), Σταύρου Ηλίας-Δημήτριος (Αιθιοπία), Στρατοπούλου Ειρήνη (Νομός Αιτωλοακαρνανίας), Τζιοβάρα Ευρυδίκη (Νομός Τρικάλων), Τερδήμου Αριάδνη (Νομός Ηρακλείου), Τσαμπάζη Ευαγγελία (Νομός Ροδόπης), Τσαρούχη Αγγελική (Νομός Κοζάνης), Τσιάβε Ευφροσύνη (Νομός Λάρισας), Τσιαπάρη Κωνσταντίνα (Νομός Πιερίας), Τσιουμπρή Ελευθερία (Β΄ Αθηνών), Τσιτσιμπίκου Παναγιώτα – Ελευθερία (Νομός Καρδίτσας), Φιάκκα Μαρίνα (Κύπρος), Φωκά Χριστίνα (Νομός Ευβοίας), Φωτοπούλου Χρυσάνθη (Νομός Αχαΐας), Χαϊτόγλου Ξανθή (Νομός Σερρών), Χαρδαλούπα Καρολίνα (Β΄ Αθηνών), Χασάν Άλι Μοχάμεντ (Σουδάν), Χατζημιχαήλ Αθηνά (Νομός Ημαθίας), Χιώτης Νικήτας (Νομός Κορινθίας) και Χούπη Ευρίκλεια (Βέλγιο).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης το λόγο έλαβαν η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Φωτοπούλου Χρυσάνθη και οι Έφηβοι Βουλευτές: Τσιαπάρη Κωνσταντίνα, Τσαρούχη Αγγελική, Τσιουμπρή Ελευθερία, Μπεθάνη Ευαγγελία, Πανοπούλου Μαριάνθη, Πραμαντιώνη Αλεξάνδρα, Παπαγεωργίου Ευαγγελία, Χιώτης Νικήτας, Μπέτσου Ηλιάννα, Σταυροπούλου Θεοδώρα, Πάτραλη Πελαγία, Χούπη Ευρίκλεια, Χατζηχιχαήλ Αθηνά, Σταύρου Ηλίας – Δημήτριος, Μηλολιδάκη Μαρία, Σεβαστίδου Σοφία, Πάσχου Μαρία, Πασχαλιά Δώρα, Ντόντου Ελένη, Τσαμπάζη Ευαγγελία, Μπιτούνη Βικτωρία – Ελισάβετ, Χαρδαλούπα Καρολίνα και Μπέζα Γεωργία.

Η Εισηγήτρια, Έφηβος Βουλευτής, Φωτοπούλου Χρυσάνθη (Νομός Αχαΐας), είπε τα εξής:

«Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φίλοι από κάθε μεριά της Ελλάδας συγκεντρωθήκαμε σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων, προκειμένου να εκφράσουμε τις προσωπικές μας ιδέες και απόψεις, αλλά και τη γνώμη χιλιάδων άλλων νέων της χώρας μας και να μιλήσουμε για τα κοινωνικά προβλήματα που μαστίζουν το έθνος μας.

Η Επιτροπή μας ασχολείται κυρίως με την ανεργία και την εργασία, με τον κοινωνικό

ρατσισμό, με την υγεία και τα νοσοκομεία, με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, με τα άτομα με ειδικές ανάγκες, με τις μεταμοσχεύσεις και τις δωρεές οργάνων, με τη νευρική ανορεξία, με τη βία και την εγκληματικότητα, με τα ναρκωτικά, με το κάπνισμα και τον αλκοολισμό, με την οικογένεια, τη μητρότητα και τις διαπροσωπικές σχέσεις, με την κακοποίηση ανηλίκων, με τις μεταφορές και τα τροχαία ατυχήματα, με τους άστεγους και τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, αλλά και με τον επαγγελματικό προσανατολισμό.

Όλοι γνωρίζουμε πως η χώρα μας, η Ελλάδα μας, αντιμετωπίζει τεράστια κοινωνικά προβλήματα. Προϋπόθεση για ένα υγιές και σωστά δομημένο κράτος αποτελεί η κοινωνία του.

Η σημερινή κοινωνία βρίσκεται σε περίοδο παρακμής και όλοι πρέπει να την επαναφέρουμε στην ακμή της. Εμείς οι νέοι, το μέλλον αυτής της χώρας, δεν μένουμε άπραγοι. Προσπαθούμε ενεργά να αλλάξουμε τη ροή της σημερινής ελληνικής κοινωνίας. Ο σημερινός κοινωνικός πολιτισμός είναι ελλιπής και μέσω διαφόρων προτάσεών μας προσπαθούμε να δώσουμε ιδέες και λύσεις στους Υπουργούς και στους Βουλευτές, προκειμένου να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα και να φέρουν την ελληνική κοινωνία στη θέση που πραγματικά της αξίζει.

Θέματα-ταμπού της σημερινής κοινωνίας, όπως ο κοινωνικός ρατσισμός κι οι μεταμοσχεύσεις-δωρεές οργάνων, προβλημάτισαν τους νέους, που δείχνουν ότι είναι «μέσα στα πράγματα» κι έχουν άποψη πάνω στα θέματα, τα οποία ταλανίζουν τη σημερινή κοινωνία. Πρέπει όλοι να λάβουμε υπόψη μας πως κουβαλάμε μια μεγάλη κληρονομιά στις πλάτες μας και πως με όλα τα θεμιτά μέσα θα πρέπει να συμβάλλουμε στην πάταξη της διαφθοράς και στη λύση των κοινωνικών προβλημάτων.

Έτσι, λοιπόν, εμείς οι νέοι θα πρέπει να κοιτάξουμε μπροστά στο μέλλον. Εμείς, η επόμενη γενιά Ελλήνων, θα πρέπει να γίνουμε ενεργοί πολίτες και να συμμετέχουμε στα γεγονότα, ακριβώς όπως κάνουμε αυτήν εδώ τη στιγμή. Το μέλλον είναι στα καθαρά χέρια των νέων, που θα φροντίσουν η Κοινωνία να γίνει ανοιχτή και ισότιμη για όλους, ώστε το ποιοτικό και βιοτικό επίπεδο να ανέβουν. Εξάλλου από αρχαιότατων χρόνων η Ελλάδα πρωτοπόρησε στο θέμα της Κοινωνίας. Δεν είναι κρίμα να καταστραφεί αυτή η ιδέα μιας πιο ανθρώπινης και ουσιαστικής κοινωνίας; Δεν πρέπει όλοι να βάλουμε ένα λιθαράκι, προκειμένου να κάνουμε τη χώρα μας καλύτερη; Πρέπει επιτέλους να ανοίξουμε τα μάτια μας και να κοιτάξουμε γύρω μας, να δούμε επιτέλους πως το πραγματικό νόημα της ζωής δεν είναι ο εαυτός μας, αλλά η επικοινωνία με τον κόσμο γύρω μας. Ευχαριστώ.».

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της

Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Ανεργία – Εργασία», «Κοινωνικός Ρατσισμός», «Υγεία – Νοσοκομεία», «Νευρική Ανορεξία», «Βία και Εγκληματικότητα», «Ναρκωτικά», «Κάπνισμα – Αλκοολισμός», «Οικογένεια – Μητρότητα – Διαπροσωπικές Σχέσεις», «Κακοποίηση Ανηλίκων», «Μεταφορές – Τροχαία Ατυχήματα» και «Άστεγοι – Ευπαθείς Κοινωνικές Ομάδες», «Επαγγελματικός Προσανατολισμός» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Το θέμα «Κοινωνική Πρόνοια – Ασφάλιση» έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων (2ο Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, κατά την εξέταση των θεμάτων «Ανεργία – Εργασία», «Κοινωνικός Ρατσισμός», «Υγεία – Νοσοκομεία», «Κοινωνική Πρόνοια – Ασφάλιση (Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, Μεταμοσχεύσεις – Δωρεές Οργάνων)», «Νευρική Ανορεξία», «Βία και Εγκληματικότητα», «Ναρκωτικά», «Κάπνισμα – Αλκοολισμός», «Οικογένεια – Μητρότητα – Διαπροσωπικές Σχέσεις», «Κακοποίηση Ανηλίκων», «Μεταφορές – Τροχαία Ατυχήματα», «Άστεγοι και Ευπαθείς Κοινωνικές Ομάδες», «Επαγγελματικός Προσανατολισμός», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Βουλή των Εφήβων, ΙΓ΄ Σύνοδος 2007 – 2008, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Χρυσάνθης Φωτοπούλου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και προτάσεις, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, ως έχει.

Αθήνα, 11 Οκτωβρίου 2008

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
(2ο Τμήμα)

(Διάλογος μεταξύ Εφήβων Βουλευτών και μελών της Κυβέρνησης / μελών του Εκπαιδευτικού Προγράμματος Βουλή των Εφήβων)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, κυρία Σοφία Καλαντζάκου, έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Καταρχάς, να σας συστηθώ. Λέγομαι Σοφία Καλαντζάκου. Είμαι Βουλευτής Μεσσηνίας και είμαι Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Με την ευκαιρία που βρίσκομαι εδώ - μπορεί να σας δώσω έναυσμα και για κάποιες ερωτήσεις- θέλω να σας πω, περιληπτικά, τι κάνει αυτό το Υπουργείο. Είναι στην καρδιά όλων των θεμάτων και των προβλημάτων, αλλά και των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Από τη μια πλευρά ασχολείται με την κοινωνική ασφάλιση - ένα τεράστιο θέμα, που στη δική σας ηλικία κανείς δεν φαντάζεται τι θα συμβεί μετά τα 65 χρόνια, όταν έρχεται η ώρα της σύνταξης και της γήρανσης - και, από την άλλη πλευρά, ασχολείται με τα μεγάλα θέματα που έχουν να κάνουν με τη δουλειά.

Στο Υπουργείο Απασχόλησης, το κομμάτι το οποίο χειρίζομαι εγώ έχει να κάνει με τα εργασιακά. Να σας πω, επειδή είσαστε και νέοι άνθρωποι, ότι μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε και στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικότερα, είναι το να μειωθούν οι δείκτες ανεργίας στους νέους ανθρώπους και γι' αυτό εμείς εκπονούμε ενεργητικές πολιτικές, διότι από τις μελέτες μας έχουμε βρει, ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα των νέων ανθρώπων είναι ότι δεν τους δίνεται μια ευκαιρία να μπουν στην αγορά εργασίας, να δουν πώς είναι η αγορά εργασίας, να μπορέσουν να αποφασίσουν και να επιλέξουν.

Δεν φθάνουν μόνο οι σπουδές, αφού κατ' αρχήν δεν σπουδάζουν όλοι. Όταν

προσλαμβάνεσαι για να κάνεις μια οποιαδήποτε δουλειά, η εικόνα που έχεις απέχει πάρα πολύ από την πραγματικότητα. Η πραγματικότητα της εργασίας είναι κάτι που όλοι οι νέοι άνθρωποι πρέπει να την βιώσουν, να την καταλάβουν, για να μπορούν, με πολύ περισσότερη πληροφόρηση, να επιλέξουν εάν προτιμούν το α΄ ή το β΄.

Συνεπώς, υπάρχει μια τεράστια ευρωπαϊκή συζήτηση για να μειώσουμε τους δείκτες. Δίνουμε ευκαιρία σ΄ όλους τους νέους ανθρώπους, από 16 χρονών –γιατί πολλοί εγκαταλείπουν το σχολείο και δεν συνεχίζουν τις σπουδές τους- να επιλέξουν ή ένα πεντάμηνο με αποδοχές και ασφάλιση -σας λρω ένα πρόσφατο πρόγραμμα- ώστε να αποκτήσουν την προϋπηρεσία και άρα μια εμπειρία και να εμπλουτίσουν το βιογραφικό τους ή τους δίνουμε μια ευκαιρία να πιστοποιηθούν σε χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών, για τους οποίους ξέρετε εσείς -γιατί τους χειρίζεστε από πολύ νεαρή ηλικία- ότι είναι το βασικό εργαλείο που χρειάζονται όλοι πλέον οι άνθρωποι που μπαίνουν στην αγορά εργασίας.

Βεβαίως και για κάποιους άλλους, μέσω του ΟΑΕΔ, παρέχουμε πληροφορίες και δυνατότητες για να δημιουργήσουν το επαγγελματικό τους προφίλ, ώστε να τους βοηθήσουμε να επιλέξουν τον επαγγελματικό τους προσανατολισμό.

Ο κύριος συνάδελφος αναφέρθηκε πριν στο θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού. Θεωρώ και εγώ πως είναι ιδιαίτερα σημαντικό, να έχει κάποιος την ευκαιρία να γνωρίσει ποιες είναι οι επιλογές του και, με βάση τις δεξιότητές του, να χτίσει ένα συγκεκριμένο προφίλ, ώστε να ξέρει τελικά πού στοχεύει, να μην στοχεύει στον αέρα.

Κάνουμε πολιτικές για τους νέους και τις γυναίκες. Όλα μας τα προγράμματα περιλαμβάνουν 60% των γυναικών, γιατί οι γυναίκες ξέρουν πολύ καλύτερα, ότι τα ποσοστά συμμετοχής μας στην αγορά εργασίας είναι πολύ χαμηλότερα από την Ευρώπη και αυτό πρέπει να αλλάξει. Το Υπουργείο μας πρόσφατα έβγαλε ένα πρόγραμμα εξατομικευμένο για τις γυναίκες, οι οποίες έχουν χαμηλά εισοδηματικά κριτήρια, αλλά είναι μέσα στην αγορά εργασίας και δεν δουλεύουν ένα πλήρες ωράριο. Είναι οι γυναίκες που δουλεύουν τρεις- τέσσερις μήνες, αλλά έχουν μικρά παιδιά και δεν έχουν πού να αφήσουν τα παιδιά τους.

Βγάλαμε, λοιπόν, ένα πρόγραμμα 280.000.000 ευρώ, το οποίο έχει στόχο να τοποθετήσει 16.000 με 18.000 παιδιά σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, για να μπορέσουμε να δώσουμε ευκαιρίες στις μητέρες να κάνουν σύζευξη επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής.

Μπορώ να απαντήσω σε όποιες ερωτήσεις θέλετε να κάνετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κυρία Υπουργέ, σας

ευχαριστώ που έχετε τη διάθεση να ενημερώσετε τα παιδιά. Υπάρχει πρόβλεψη, τα παιδιά να κάνουν ερωτήσεις προς τους Υπουργούς που θα προσέλθουν.

Όποιος θέλει, μπορεί να υποβάλει ερώτηση στην κυρία Καλαντζάκου, που είναι εδώ κοντά μας γι' αυτόν το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΜΗΛΟΛΙΔΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Θα ήθελα να σας ρωτήσω για το πρόβλημα του επαγγελματικού προσανατολισμού.

Πιστεύω, ότι οι περισσότεροι άνθρωποι στην Ελλάδα αντιμετωπίζουν το γεγονός, ότι δεν τους αρέσει, πραγματικά, αυτό που κάνουν, γι' αυτό και βλέπουμε επαγγελματίες, που δεν είναι καλοί στη δουλειά τους. Αυτό αφορά και τους γιατρούς κάποιες φορές.

Από την πλευρά μου, παραδείγματος χάρη, που φέτος μου ζητούν να επιλέξω τι θα κάνω στα επόμενα τριάντα χρόνια της ζωής μου, σας μιλώ ειλικρινά πως είμαι πάρα πολύ μικρή και αδύναμη να κάνω αυτή την επιλογή. Πρώτον, δεν έχει υπάρξει κάποιο πρόγραμμα σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, καλά οργανωμένο, ώστε να μας βοηθήσει. Η καθηγήτριά μας είναι πολύ καλή γυναίκα, που έχει όλη την όρεξη να βοηθήσει, αλλά δεν υπάρχει οργάνωση.

Συγκρίνοντας και με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου τα παιδιά πηγαίνουν για δύο- τρία χρόνια σε κάποια πανεπιστήμια και μέσα σ' αυτά επιλέγουν τι θέλουν να γίνουν, όπως στη Γερμανία και την Αμερική –έχω φίλους και ξαδέλφια εκεί και το ξέρω- θεωρώ ότι είναι άδικο να ζητούν από εμένα στην Ελλάδα, στα 17 μου χρόνια, να επιλέξω τι θέλω να κάνω.

Στην τάξη μου όλα τα παιδιά θέλουν να πάνε στο Πολυτεχνείο. Λυπάμαι, γιατί πιστεύω ότι δεν το θέλουν πραγματικά, αλλά μόνο για την αίγλη, για τα πέντε λεπτά που θα τους πουν «μπράβο, παιδί μου, που έγινες πολιτικός μηχανικός». Όμως, τι μηχανικός θα γίνεις; Ένας μηχανικός που θα ρίχνει κτίρια αύριο- μεθαύριο; Τι γιατρός θα γίνεις; Ένας γιατρός που θα σκοτώνει τους ανθρώπους αύριο- μεθαύριο;

Είναι τεράστιο αυτό το πρόβλημα. Θα σας παρακαλούσα να αλλάξει το σύστημα παιδείας, μόνο και μόνο για να γίνεται αυτή η επιλογή αργότερα. Δεν μπορούμε όλοι να αποφασίζουμε στα 17 μας, χωρίς να έχουμε κάποιες εμπειρίες και βιώματα του τι θέλουμε να γίνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε. Θεωρώ πολύ σημαντικές τις παρατηρήσεις σας. Έτσι γίνεται ένας ουσιαστικός διάλογος.

Απ' όσα γνωρίζω, από τον Υπουργό Παιδείας, θα υπάρξει διάλογος για τις εισαγωγικές

εξετάσεις. Ίσως εκεί θα μπορούσατε ευρύτερα, ως μαθητικές κοινότητες, με τους συλλόγους σας και τους καθηγητές σας, να μιλήσετε γι' αυτό. Έχω δει ότι οι ενώσεις των καθηγητών δεν έχουν θίξει ποτέ αυτό το θέμα.

Διεκδικούν πολλά, τα σχολεία κλείνουν για πολλά άλλα θέματα, αλλά τέτοια ουσιαστικά ζητήματα πρέπει και εσείς να τα ζητήσετε, να τα επιβάλετε, για να μπει και αυτό το κομμάτι στο διάλογο. Είναι πολύ σωστό ένα παιδί να μπορεί να μπει και να μετακινηθεί από τη μία σχολή στην άλλη...

ΜΑΡΙΑ ΜΗΛΟΛΙΔΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Έχουμε απευθυνθεί σε πολλά άτομα, ακόμα και στον διευθυντή, για να συζητήσουμε το πρόβλημα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αυτό πρέπει να το θέσετε και στο 15μελές σας. Να κάνετε και εσείς ουσιαστικό διάλογο μεταξύ σας και να το προωθήσετε. Βεβαίως, η πολιτεία θα πρέπει να σας ακούσει και να διαλεχθεί μαζί σας σε τέτοια ουσιαστικά ζητήματα.

Κυρία Υπουργέ, θέλετε να απαντήσετε σ' αυτό;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θέλω να είμαι ειλικρινής σ' αυτό. Υπάρχουν δύο συστήματα. Εγώ σπούδασα στο εξωτερικό, στην Αμερική και πράγματι το σύστημα εκεί είναι έτσι.

Εγώ είχα μπει στο Πολυτεχνείο. Πήγα στην Αμερική και νόμιζα ότι θα γίνω αρχιτέκτονας. Επειδή, όμως, δεν επέλεξα άμεσα τα μαθήματα, γιατί και εγώ, 18 χρονών, δεν ήμουν σίγουρη τι ακριβώς θα έκανα, πήρα μια σειρά από μαθήματα, τα οποία με βοήθησαν να ακολουθήσω ένα τελείως διαφορετικό προσανατολισμό.

Η αλήθεια είναι ότι αυτό το σύστημα εφαρμόζεται στην Αμερική, ως επί το πλείστον. Στην Ευρώπη, το πανεπιστημιακό σύστημα –γιατί όλοι ακολουθούμε περίπου το ίδιο μοντέλο– στηρίζεται στο ότι οι σπουδές είναι και επαγγελματική επιλογή.

Αυτή είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση. Αφουγκραζόμενη μόνο την ελληνική κοινωνία, θα έλεγα, ότι ίσως είστε η μειονότητα αυτών που πιστεύει ότι θα έπρεπε να αλλάξει ριζικά το σύστημα και να μπορούν τα παιδιά να έχουν ένα- δύο χρόνια επιλογής. Αυτό σημαίνει ριζική αναδιάρθρωση. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν βλέπουμε να μπαίνουν και καινούρια θέματα στο τραπέζι.

Νομίζω πως αυτό το θέμα δεν είναι ψηλά στην ατζέντα. Πιο ψηλά στην ατζέντα είναι να υπάρχει σωστή χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και τα παιδιά που βγαίνουν από εκεί να έχουν κερδίσει το μάξιμουμ από την πανεπιστημιακή τους πορεία.

Ζούμε, όμως, στον 21ο αιώνα και πιστεύω ότι τίποτα δεν πρέπει να είναι ταμπού και όλα πρέπει να είναι ανοικτά, διότι ένας είναι ο στόχος, δεν μπορούμε να μένουμε σε λογικές, οι οποίες είναι παλαιών δεκαετιών και πολλές φορές –το βλέπω και ως πολιτικός αυτό- δυσκολευόμαστε να ανοίγουμε καινούρια θέματα.

Δεν είναι κακό, όμως, να συζητήσουμε και καινούργια θέματα, γιατί ο κόσμος αλλάζει και χρειάζεται κι εμείς να προσαρμοστούμε στις καινούργιες ανάγκες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει η Καλαϊτζίδου Καλλιόπη, από τη Θεσσαλονίκη.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ (Θεσσαλονίκη): Θα ήθελα να σας κάνω μια ερώτηση. Ποια είναι η θέση σας όσον αφορά τους καλλιτέχνες; Βλέπουμε μουσικούς, ζωγράφους, ποιητές, χορευτές, οι οποίοι δεν αναγνωρίζονται ως επαγγελματίες, για παράδειγμα, όσον αφορά το μισθό τους και οι περισσότεροι πρέπει να κάνουν και δεύτερες δουλειές. Ή, για παράδειγμα, βλέπουμε πολλούς μουσικούς να δουλεύουν σε κέντρα, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με τη μουσική που τους αφορά, επειδή, ακριβώς στη χώρα μας η τέχνη δεν αναγνωρίζεται, κυρίως από το κράτος, ως κάτι το οποίο πρέπει να έχει σταθερό μισθό ή, εν πάση περιπτώσει, να θεωρηθούν δημόσιοι υπάλληλοι και να υπάρξει ένα πλαίσιο και γι' αυτούς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Με συγχωρείτε, για να καταλάβω, τι εννοείτε όταν λέτε πως δεν αναγνωρίζονται; Ένας ζωγράφος που έχει ένα πτυχίο ή ένας καλλιτέχνης που έχει βγει από ένα ωδείο, τραγουδιστής ή οτιδήποτε, πώς λέτε ότι δεν αναγνωρίζεται; Δεν έχει το πτυχίο του;

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ (Θεσσαλονίκη): Αναγνωρίζονται ελάχιστοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Οι εμπειρικοί ίσως. Βεβαίως δεν αναγνωρίζονται.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΟΥ (Θεσσαλονίκη): Εσείς οι μεγαλύτεροι σίγουρα γνωρίζετε, ότι στο εξωτερικό είναι το κράτος το οποίο προνοεί, ώστε να υπάρχουν ειδικά επιδόματα στους καλλιτέχνες και πολλές φορές μισθοί μόνο και μόνο για να επιτελούν το έργο τους, όχι απαραίτητα στο Δημόσιο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μάλιστα.

Θέλετε να πείτε κάτι, κυρία Υπουργέ; Έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας):

Εγώ θα μπω στην ουσία του θέματος και όχι στην επιδοματική του προσέγγιση. Θα πω πως αυτό που αντιλαμβάνομαι ότι προσπαθείτε να πείτε είναι ότι νομίζετε πως πρέπει να στηριχθούν ακόμη περισσότερο οι τέχνες και ο πολιτισμός. Θεωρώ πως αυτό γίνεται σ' έναν πολύ μεγάλο βαθμό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπιτούνη Βικτωρία.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ-ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΠΙΤΟΥΝΗ (Νομός Λέσβου): Είμαι η Βικτωρία Μπιτούνη από τη Λήμνο, το Νομό Λέσβου.

Θέλω να πω, ότι η Ελλάδα είναι στηριγμένη και βασισμένη σε κάποια πρότυπα και σε κάποιες προκαταλήψεις. Δηλαδή, μόλις μπαίνουν στο σχολείο και αρχίζουν και ακούγονται οι ερωτήσεις «τι επάγγελμα θέλεις να κάνεις και με ποιο τρόπο θα το διάλεγες; Με βάση τα χρήματα, τη δόξα ή επειδή θα σου άρεσε;», εγώ πιστεύω ότι τα περισσότερα παιδιά -και κακώς- διαλέγουν το επάγγελμά τους, όχι επειδή το αγαπάνε, επειδή ξέρουν ότι θα είναι καλοί και θα νοιάζονται γι' αυτό και θα προσπαθούν να γίνουν καλύτεροι, αλλά ανάλογα με το τι θα πουν οι γονείς, αν θα τους αρέσει και θα είναι ευχαριστημένοι με τα παιδιά τους ή με το εάν θα έχουν καλή οικονομική αποκατάσταση, όπως συμβαίνει με κάποια επαγγέλματα, όπως, για παράδειγμα, δικηγόρος, γιατρός, αρχιτέκτονας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Μαριάνθη Πανοπούλου από το Νομό Θεσπρωτίας.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Θεσπρωτίας): Θα ήθελα να ρωτήσω την κυρία Υφυπουργό Εργασίας τα εξής:

Εγώ σε λίγα χρόνια, σε πέντε-έξι χρόνια, θα είμαι πτυχιούχος μιας σχολής της Ελλάδας. Πώς μπορώ να συναγωνιστώ τα παιδιά που έχουν έλθει στην Ελλάδα με ένα πτυχίο από τις ανατολικές, κυρίως, χώρες, σίγουρα χαμηλής ποιότητας και αμφιβόλου προελεύσεως;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κατ' αρχήν, βλέπω ότι είναι πάρα πολύ έντονο το θέμα του επαγγελματικού προσανατολισμού, στο οποίο έχετε αναφερθεί αρκετά όση ώρα είμαι εδώ.

Θα απαντήσω σε διάφορα πράγματα που έχω ακούσει. Το πρώτο είναι, ότι εγώ το καταλαβαίνω αυτό που λέτε, ότι αισθάνεστε πάρα πολύ νέοι, ότι υπάρχει ένα μενού επαγγελματικών επιλογών, που συνδέονται και με το σχολείο. Δηλαδή, το πρώτο βήμα είναι αν θα

δώσω εξετάσεις και τι εξετάσεις, για να μπω σε κάποια σχολή και από εκεί καλείστε να επιλέξετε από ένα μενού συγκεκριμένων επιλογών και πολλοί πραγματικά δεν ξέρουν. Παρακολουθούν τι έχουν κάνει οι γονείς ή τα όνειρα των γονέων ή το τι νομίζουν ότι κάνει αυτός ο επαγγελματικός τομέας ή επιλέγουν με βάση το ότι, παραδείγματος χάρη, είναι καλοί στα φιλολογικά μαθήματα ή στις θετικές επιστήμες.

Αντιλαμβάνομαι ότι αυτό είναι ένα δίλημμα, όμως αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι ήδη και το Υπουργείο Παιδείας έχει δώσει μεγαλύτερη έμφαση στο θέμα της ενημέρωσης και του επαγγελματικού ζητήματος, αλλά θα συμφωνήσω και μαζί σας.

Γι' αυτό έχουμε αναπτύξει μια πραγματικά πάρα πολύ στενή και οριζόντια συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, διότι υπάρχει –και μάλιστα πολύ έντονη- η άποψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι οι άνθρωποι, οι οποίοι σπουδάζουν με βάση το ευρωπαϊκό σύστημα που έχουμε, θα πρέπει να γνωρίζουν και ποιες είναι μετά οι επαγγελματικές τους προοπτικές, δηλαδή, αυτό που λένε «σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας».

Εγώ θεωρώ, ότι η παιδεία, έτσι κι αλλιώς, είναι κεκτημένο για όλους μας, ανεξαρτήτως του τι δουλειά τελικά θα κάνουμε. Διότι δεν σημαίνει ότι κάποιος που είναι αρχιτέκτονας, θα είναι μόνο αρχιτέκτονας. Μπορεί να κάνει κάτι άλλο, να ανοίξει μια άλλη επιχείρηση.

Θα πω, όμως, ότι είναι μια καλή ιδέα. Είναι κάτι, το οποίο το σκεφτόμαστε, πώς μπορούμε, δηλαδή, να εμπλουτίσουμε αυτό το θεσμό και ότι δουλεύουμε πραγματικά με το Υπουργείο Παιδείας και στα προγράμματα δια βίου μάθησης, αλλά και πώς μπορούμε να ενισχύσουμε και να σας δώσουμε μια πολύ πιο καθαρή εικόνα, για το τι γίνεται την επόμενη μέρα μετά από το σχολείο.

Ως προς το θέμα της ισότητας των γυναικών, θέλω να σας πω μια κουβέντα, γιατί την πιστεύω βαθιά. Στην Ευρώπη έχουμε κατακτήσει πάρα πολλά πράγματα, τα οποία βασίζονται στις αρχές και τις αξίες του πολιτισμού μας, που ξεκινούν από την Αρχαία Ελλάδα, τη Ρώμη και την ελληνορθόδοξη πορεία μας στο Βυζάντιο, την Αναγέννηση.

Το λω αυτό, γιατί, πράγματι, έχουμε κατακτήσει την ισότητα των γυναικών. Βεβαίως, δουλεύουμε σε όλη την Ευρώπη, ακόμα περισσότερο, ώστε οι αποδοχές να είναι ίσες, να μπορέσουμε να έχουμε –για παράδειγμα- περισσότερες γυναίκες στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Όταν μπήκα εγώ, ήμασταν 7%. Σήμερα έχουμε φθάσει, κύριε Πρόεδρε, το ποσοστό του 10%-12%. Αυτό έχει συμβεί μέσα σε οκτώμισι χρόνια.

Υπάρχουν γυναίκες που ακόμα είναι στη Βουλή σήμερα και που ήταν πραγματικά πρωτοπόρες. Άνοιξαν το δρόμο για όλες εμάς και θεωρώ ότι έχουν γίνει ιδιαίτερα βήματα στα

θέματα της ισότητας. Δεν πρέπει να το ξεχνούμε αυτό. Δεν πρέπει να ξεχνούμε, ότι σε άλλα μέρη του κόσμου δεν συμβαίνει αυτό, γιατί ξεχνούμε να υποστηρίξουμε και τις κατακτήσεις μας. Δηλαδή, κάνουμε αυτοκριτική, αλλά ξεχνούμε κι αυτά που έχουμε ήδη κατακτήσει. Και πρέπει να τα θυμόμαστε, γιατί αν δεν τα θυμόμαστε, τότε είναι που θα τα χάσουμε.

Ως προς το θέμα των πτυχίων από ανατολικές χώρες, κατ' αρχήν υπάρχει ένα σύστημα αναγνώρισης των πτυχίων. Πιστεύω, ότι πέρα από το σύστημα της αξιολόγησης και από το υπάρχον σύστημα, από ένα σημείο και μετά και οι ίδιες οι γνώσεις βοηθούν. Δηλαδή, η ίδια η γνώση που αποκτά κάποιος από το πανεπιστήμιο και ο τρόπος με τον οποίο προχωρά μέσα στην αγορά εργασίας είναι αυτή που του δίνει το συγκριτικό πλεονέκτημα.

Σκεφτόμαστε όλοι το δημόσιο τομέα. Λάθος. Υπάρχει ένας πολύ μεγάλος ιδιωτικός τομέας, στον οποίο μπορείτε να απευθύνεστε. Κι εκεί, όταν έλθει η ώρα σε κάποιον να δώσει συνέντευξη, εκείνος θα δει κι εσένα και το πτυχίο σου και θα δει αν αυτά τα δύο πράγματα ταιριάζουν. Δεν πηγαίνει μόνο με έναν τίτλο σπουδών και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία.

Και ξέρω ότι υπάρχει ένα φοβικό κλίμα στο να τα κρατήσουμε όλα τόσο κλειστά, ώστε να μην υπάρχει συναγωνισμός από πουθενά. Αλλά δεν ζούμε στο κενό! Είμαστε στην Ευρώπη, όπου όχι μόνο τα χρήματα διακινούνται –απ' ό,τι βλέπετε και με όλη την κρίση που υπάρχει τώρα παγκόσμια- αλλά πηγαίνουν και οι άνθρωποι από εδώ και από κει, αλλάζουν χώρες, μπορούμε να δουλέψουμε σ' άλλες χώρες. Μεταφέρουμε τη δική μας εμπειρία, τη δική μας γνώση, τη δική μας τεχνογνωσία κι αλλού.

Γι' αυτό, νομίζω ότι έχουν γίνει τεράστια βήματα, σε ευρωπαϊκό και, ιδιαίτερα, σε ελληνικό επίπεδο, με το θέμα της αξιολόγησης των πτυχίων, της αναβάθμισης των πανεπιστημίων, ώστε να ξέρουμε ότι τα πτυχία μας έχουν μια συγκεκριμένη κατάταξη και μια συγκεκριμένη αξία.

Ευχαριστώ.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας):

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αν θέλετε να φύγετε, κυρία Υπουργέ, είστε ελεύθερη.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας):

Θέλω να περάσω από την Επιτροπή που συνεδριάζει στην Αίθουσα 223.

Θέλω να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μου δώσατε να είμαι εδώ σήμερα, να σας ευχηθώ καλή δύναμη με τις εργασίες σας και νομίζω ότι έτσι παίρνετε και μια ιδέα για το πώς

λειτουργεί η Βουλή και η δημοκρατία. Είναι πολύ μεγάλο δώρο. Η δημοκρατία στη χώρα μας είναι μια μεγάλη αξία και ένα πολύ μεγάλο δώρο και χαίρομαι που έχετε την ευκαιρία και εσείς να συμμετέχετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

.....

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Με συγχωρείτε, αλλά δίνω το λόγο, γιατί –όπως είπα- πραγματικά μία κουβέντα από τον Πατέρα Μεταλληνό θα ήταν χρήσιμη για όλους μας.

π. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, δεν το επιτρέπει ο Κανονισμός και δεν θα ήθελα να μιλήσω, γιατί θα αδικήσω και τους παρισταμένους συναδέλφους που έχουν και αυτοί ίσα δικαιώματα –ισονομία δηλαδή- για να λάβουν το λόγο.

Γι' αυτό, το μόνο που θα πω είναι το εξής: Ευχαριστώ για όσα άκουσα. Συγχαίρω τα παιδιά για τους προβληματισμούς τους. Είναι ώριμα παιδιά και θα γίνουν ώριμοι πολίτες.

Και εσάς, κύριε Πρόεδρε και όλους τους συναδέλφους σας, σας ευχαριστώ για τα σοφά που κατατέθηκαν σ' αυτή τη σύναξη.

Καλή δύναμη στο έργο σας.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, 2ο Τμήμα. Προεδρεύει ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Αδρακτάς (Ηλείας, ΝΔ) και παρίστανται τα μέλη της Επιτροπής Βουλής των Εφήβων ο π. Μεταλληνός, η κ. Φάνη Πετραλιά και ο κ. Σωτήριος Γκλαβάς.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, 2ο Τμήμα. Παρακολουθεί ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, 2ο Τμήμα. Παρακολουθεί ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, 2ο Τμήμα. Ομιλεί η κ. Σοφία Καλαντζάκου Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και παρακολουθεί και ο κ. Μαρμωνάς Δημοσθένης Γ.Γ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Στιγμιότυπο από τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, 2ο Τμήμα. Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας. Παρακολουθεί ο κ. Ευάγγελος Χρυσός, Γ.Γ. του Ιδρύματος της Βουλής.